

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
శ్రీమద్వరమునయే నమః

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

22-07-2024

శ్రీ వీర నారాయణ పెరుమాళ్, కాట్టుమన్నార్ కోయిల్

'పండితరత్న'

డా|| ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి అఱ్ఱగ శింగరాచార్యులు

సమర్పణ: వంగల వేంకట కేశవ అయ్యంగారు

శ్రీమన్నాథమునులు

విషయ సూచిక

భగవద్గీత - శ్రీనాథముని.....	5
శ్రీపరాశరముని- శ్రీమన్నాథముని.....	15
శ్రీవ్యాసముని - శ్రీమన్నాథముని	25
శ్రీశుకముని - శ్రీమన్నాథముని	34
శ్రీసరోముని -శ్రీమన్నాథముని.....	46
అగస్త్యముని - శ్రీమన్నాథముని.....	54
శ్రీశతకోపముని- శ్రీమన్నాథముని.....	65
శ్రీమన్నాథముని- శ్రీయామునముని.....	76
శ్రీమన్నాథముని - శ్రీమద్రామానుజముని	85
శ్రీమన్నాథముని - శ్రీమద్వరవరముని.....	96

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

విజ్ఞాపన

సమగ్రభక్తియోగాయ జ్ఞానవైరాగ్యయోగానే |

నమాంసి నాథమునయే లబ్ధస్వార్థసంపదే ||

శ్రీమన్నాథమునేః పరాశరశుక వ్యాసాదిరామానుజ

శ్రీమద్యామునరమ్యయోగిశరజిన్మున్యాదిసామ్యం మహాత్,

సంప్రోచ్ఛాస్తికమానసే కలయితుం ప్రహ్లాద మేనాం కృతిం

భక్త్యా నాథమునీంద్రపాదకమలద్వంద్వైః ర్చయామ్యానతః||

మన పూర్వాచార్య పరంపరలో నాథమునులు విలక్షణమైన స్థానాన్ని అలంకరిస్తున్నారు. వీరు అవతరించి ఇప్పటికి 1200 సంవత్సరాలు పూర్తి అయినది. ఉభయ వేదాంత సంప్రదాయం ఈ నాథమునుల ద్వారానే ఆరంభమైనదని అంటూ వేదాంతదేశికులు "నాథోపజ్ఞం ప్రవృత్తమ్" అని అన్నారు.

శ్రీమన్నాథమునుల చరిత్ర చాలా పవిత్రమైనది, అద్భుతమైనది కూడా. అది నిత్యం మనం స్మరించదగినది వారి చరిత్రలోని విశేషాలను అనుసంధించుకోవడం ప్రపన్నుని కర్తవ్యం. శ్రీమన్నాథమునులు అవతరించక పోయి ఉంటే ఈనాడు మనకు ద్రావిడ వేదంగా పరిగణింపబడివే అల్పార్థ ద్రావిడ ప్రబంధాలు మనకు అంది ఉండేవి కాదు. అంతేకాక, మరెన్నో సంప్రదాయాలకు ఆద్యులు ఈ నాథమునులు.

శ్రీమన్నాథమునుల నామంలో ముని శబ్దం ఉన్నది. దీనిని పురస్కరించుకొని, ముని అనే పదాన్ని కలిగిన పలువురు మహనీయులతో నాథమునుల చరిత్రలోని అంశాలను పోల్చి, వారికి శ్రీమన్నాథమునులకు గల పోలికలను, వారికంటే శ్రీమన్నాథమునులకు కల వైలక్షణ్యాన్ని స్మరించుకునే ప్రయత్నమే ఈ గ్రంథం.

ఈ గ్రంథంలో కూర్చబడిన వ్యాసాలు అన్నీ ఊ. వే. శ్రీమాన్ ఎస్.ఎ.టి. శ్రీనివాసచార్య స్వామివారు ద్రావిడంలో చేసిన ఉపన్యాసాల ఆధారంగా సిద్ధం చేయబడ్డాయి. వారి అనుమతితో వారి ఉపన్యాసాలు ఈ వ్యాసాల రూపంలో సంప్రదాయ విజ్ఞాసవులకు అందించడం జరుగుతున్నది. ఈ సందర్భంగా శ్రీ శ్రీనివాసచార్య స్వామివారికి నా కృతజ్ఞతలను తెలుపుకుంటున్నాను. ఈ గ్రంథాన్ని సిద్ధం చేయడంలో నాకు సహకరించిన శ్రీమాన్ కేశవ అయ్యంగారికి అనేక మంగళాశాసనాలు ఈ గ్రంథం సంప్రదాయపాఠకులకు తృప్తిని కలిగిస్తుందని నమ్ముతున్నాను. స్వస్తి

★★★★★

భగవన్ముని - శ్రీనాథముని

“లక్ష్మీనాథసమారంభాం నాథయామునమధ్యమామ్,
అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరంపరామ్”

శ్రీవైష్ణవసంప్రదాయం అని మన సంప్రదాయానికి పేరు. భగవానుడు నారాయణుని మొదటి ఆచార్యునిగా కలిగినది ఈ సంప్రదాయం. సంప్రదాయం అంటే -చక్కగా, పరంపరగా సదర్థాలను లభింప చేసేది- అని అర్థం. అంటే, శాస్త్రాలు ఇతిహాసాలు, పురాణాలు అనే వీటి ద్వారా ఉపదేశింపబడే అర్థాలు ఏవి? మనం వేనిని తెలుసుకోవాలి? ఏది సిద్ధాంతం? దేనిని మనం అనుసరించాలి? -అనే ఈ విధమైన విషయాలను అన్నిటినీ చక్కగా కూర్చి, ఒక ఆచార్యుడు తన శిష్యునకు, అతడు తన శిష్యునకు, అతడు తన శిష్యునకు, ఈ విధంగా పరంపరంగా ఉపదేశించగా, పలువురకు అంది, కొనసాగే ఒకానొక క్రమమే సంప్రదాయం., గ్రహించవలసిన అర్థాలు అనుగతంగా ఒకరి నుండి ఇంకొకరికి అందే ఒక విలక్షణమైన క్రమమే సంప్రదాయం. “సమ్యక్ ప్రదీయతే అనేన ఇతి సంప్రదాయః” అనేది దీని వ్యుత్పత్తి.

ఈ సంప్రదాయానికి జీవనాడిగా ఉండేది ఏది? అని అంటే, గురుపరంపరయే. మన సంప్రదాయానికి శ్రీవైష్ణవగురుపరంపర మూలభూతమై నిలుస్తున్నది. ఈ పరంపర లక్ష్మీనాథుడైన సర్వేశ్వరుడు నుండి ఆరంభమై, మన ఆచార్యుని వరకు కొనసాగుతూ వస్తున్నది. ఈ విధంగా శ్రీమన్నారాయణుని నుండి ఆరంభించి ప్రవర్తించే ఈ గురుపరంపరలోని పలువురు ఆచార్యుల ద్వారా మనం గ్రహించవలసిన ఆవశ్యకమైన అర్థాలు తరతరాలుగా అందరికీ అందుతూ వస్తున్నాయి. ఈ విధంగానే రాబోయే కాలంలో కూడా శిష్యాచార క్రమంలో ఈ సంప్రదాయార్థాలు ఒకరి నుండి ఇంకొకరికి అందుతాయి. ఈ రీతిలో సంప్రదాయార్థాలను తరతరాలవారికి లభింపచేసే ఈ ఆచార్యపరంపర చాలా ముఖ్యమైనది. ఇటువంటి ఆచార్యపరంపరలో శ్రీమన్నాథమునులు ప్రముఖమైన, విలక్షణమైన స్థానాన్ని అలంకరిస్తున్నారు.

ఈ నాథమునులు ఇప్పటికీ 1200 సంవత్సరాల ముందు క్రీ. శ. 873 వ సంవత్సరంలో శోభకృత్ నామ సంవత్సరం, ఆనిమాసం, అనూరాధా నక్షత్రంలో అవతరించారు. వీరనారాయణపురం అని పిలువబడే కాట్టు మన్నార్ కోయిల్ అనేది దేశం

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

వీరి జన్మస్థలం. ఆ దివ్యదేశంలో కాట్టు మన్నార్ అనే పేరును కలిగిన రాజగోపాలస్వామి వేంచేసి ఉన్నాడు. ఆ స్వామి దివ్యకటాక్షం వల్ల శ్రీనాథమునుల అవతారం జరిగింది.

ఎంతోమంది ఈ లోకంలో పుడుతున్నారు. ఈ లోకాన్ని విడిచి వెళుతున్నారు. కానీ, శ్రీమన్నాథమునుల వంటి మహనీయులు చాలా కొద్దిమందే అవతరిస్తారు. “ఒరు నాయకమాయ్ ఓడ పులకుడ నాండవర్” అని శ్రీనమ్మాళ్వార్లు పలికినట్లుగా, ఈ లోకాన్ని అంతటిని ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యంగా పరిపాలించిన ప్రభువులెందరో పుట్టారు. కానీ, వారి గొప్పతనం అనేది ఏదో కొంతకాలం, కొన్ని సంవత్సరాలు కాలం పాటు మాత్రమే నిలచి ఉంటుంది, ఎవరికో కొద్దిమందికి మాత్రమే ఈ భూమి మీద తెలిసి ఉంటుంది. కాని, ఎప్పుడో 1200 సంవత్సరాలకు ముందు అవతరించిన శ్రీనాథమునుల పేరు ఈనాటికి ఈ భూమి మీద జగద్విఖ్యాతంగా ఉన్నది అంటే, ఈ మహాచార్యులకు ఎటువంటి గొప్పతనం ఉన్నదో మనం ఊహించవచ్చు. శ్రీమన్నాథమునులకే కాదు, శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయానికి చెందిన పూర్వాచార్యులందరి మహిమ ఇటువంటిదే. ఈ విధంగా శాశ్వతంగా ఈ భూమి మీద నిలచి ఉండేదే. దీనికి కారణం ఏమి? అని మనం ఆలోచిస్తే, నిస్సార్థమైన, పరహితాన్ని ఎల్లప్పుడూ కోరే వారి గొప్ప స్వభావమే కారణం. పర సమృద్ధ్యైకప్రయోజనులు వారు. ఇక్కడ పరశబ్దానికి భగవంతుడని, ఆ విధంగానే, తనకంటే అన్యులైన చేతనులు— అని రెండు విధాలుగా మనం అర్థాన్ని గ్రహించవచ్చు. చేతనస్వరూపానురూపమైన, భగవంతునకు ముఖోల్లాసాన్ని కలిగించే కైంకర్యాన్ని చేసి, ఆ స్వామికి ఆనందాన్ని కలిగించాలి— అనే పరప్రయోజనాన్ని మాత్రమే పరమావధిగా కలిగినవారు మన పూర్వాచార్యులు. ఆ విధంగానే, భగవంతుని సహజమైన, నిరవధికమైన అనుగ్రహం వల్ల తాము పొందిన జ్ఞానాన్ని, అనుభవాన్ని లోకంలో అందరికీ పంచి పెట్టి, తమ వలె అందరూ కూడా బాగుపడాలి, ఆనందించాలి—అనే విశాలమైన, ఉదారమైన స్వభావాన్ని కలిగినవారు, వారు. అందువల్లనే మన పూర్వాచార్యుల కీర్తి అజరామరంగా ఈ భూమిపై ఆచంద్రార్కం నిలచి ఉంటుంది. అటువంటి మన పూర్వాచార్యపరంపరలో ప్రథమగణ్యులు శ్రీమన్నాథమునులు. శ్రీనాథమునులు అవతరించి 1200 సంవత్సరాలు పూర్తి అయిన ఈ సందర్భంగా, వారి వైభవాన్ని కొంచెం అనుభవించే ప్రయత్నంలో, ఈ వ్యాసరూపమైన వాచిక కైంకర్యం వారి సన్నిధిలో సమర్పించబడుతున్నది.

మన సంప్రదాయంలో ఆచార్యపరంపరకు చెందిన చాలా మందికి ముని అనే ఉపపదం ప్రసిద్ధంగా వ్యవహరింపబడుతున్నది. శ్రీనాథముని, ఈశ్వరముని,

భగవన్నుని - శ్రీనాథముని

శ్రీయామునముని, శ్రీరామానుజముని, శ్రీవరవరముని అని ఈ విధంగా ఈ ఉపపదం పలువురి విషయంగా ప్రయోగించబడుతున్నది.

ఈ విధంగా ఆచార్యపరంపరకు చెందిన మహానీయుల విషయంలోనే కాకుండా, భగవంతుని విషయంలో కూడా ముని అనే ప్రయోగం చేయబడడం గోచరిస్తున్నది. “మునియే! నాన్నగనే! “అని అంటూ నమ్మాళ్వారులు తిరువాయ్ మొల్లి ప్రబంధంలోని చివరి దశకం ఆరంభ పాశురంలో భగవంతుని సంబోధిస్తూ, మునిపదాన్ని భగవంతుని విషయంలో ప్రయోగించారు. వీరిని అనుసరిస్తూ తిరుమంగై మన్నన్ కూడా “పవళత్తిరళే! మునియే! తిరుమూల్లిక్కళత్తు విళక్కే!” అని మునిశబ్దాన్ని భగవత్పరంగా ప్రయోగించారు. అందుచేత భగవంతుడు కూడా ఒక ముని. ఇప్పుడు మనం ఈ భగవన్నునికి శ్రీనాథమునులతో ఉండే సామ్యాలను కొన్నిటిని అనుభవించి, ఆనందిద్దాం.

ముందుగా, ముని అనే పదానికి ఏమి అర్థమేమో కొంచెం గమనిద్దాం. “మననశీలో మునిః, మననాన్మునిః” అనే వివరణల వల్ల ఎల్లప్పుడూ మననం చేసేవానికి ముని అనే పేరు— అని తెలుస్తుంది. భగవంతుడు కూడా ఆ విధంగానే ఎల్లప్పుడూ మననం చేస్తూనే ఉంటాడు. దేనిని అతడు మననం చేస్తాడు? అని అంటే, చేతనుల హితాన్ని గూర్చి ఎల్లప్పుడూ మననం చేస్తూనే ఉంటాడు. ఈ లోకంలో హితాన్ని పొందకుండా, పలు విధాలైన సంసారికమైన క్లేశాలను అనుభవించే ఈ చేతనులకు ఏ విధంగా మంచిని చేయడం? ఏ విధంగా వీరిని బాగుపరచాలి? దానికి ఏమి ఉపాయం? — అని ఈ విధంగా అతడు ఎల్లప్పుడూ మనస్సులో మననం చేస్తూనే ఉంటాడు. అందువల్ల అతడు ముని అనబడుతున్నాడు. ఆ విధంగా ఆలోచించినందు వల్లనే, అతడు ఈ జగత్తును అంతటినీ సృష్టించి, జీవులకు కరణ కళేవరప్రదానాన్ని చేశాడు. ప్రళయ కాలంలో మనం అందరం “అవిదవిశేషితాన్” అనే విధంగా అచేతన వస్తువులతో సమానంగా పడి ఉన్నప్పుడు, మనలను చూచి “దయమానమనాః” అనే విధంగా చాలా జాలిపడి, మనలను ఉద్ధరింప చేయాలి— అనే అభిప్రాయంతోనే సృష్టిని చేశాడు. ఈ శరీరాలను, ఇంద్రియాలను మనకు అనుగ్రహించాడు. వాటిని ఉపయోగించి, చక్కగా ప్రవర్తించడానికి తగిన మార్గాలను తెలియజేసే జ్ఞానాన్ని శాస్త్రాలను ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా ప్రసాదించి, అనుగ్రహించాడు. ఇది అంతా ఆ భగవంతుడు మననశీలియై ఉండడం వల్లనే జరిగింది. ఈ విధంగా, ఏ విధంగా జగత్తునకు హితాన్ని చేయాలి? అనే మననాన్ని సదా కలిగినవాడు కనుక, భగవంతుడు ముని అవుతున్నాడు.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

భగవంతుడు ఈ విధంగా సదా మననం చేసి, మనకు ఇన్ని విధాలైన హితాలను కలుగజేసినప్పటికీ, మనం వాటిని చక్కగా ఉపయోగించుకుని బాగుపడ్డామా? అని అంటే, లేదనే చెప్పాలి. ఈ విషయాన్ని నమ్మాళ్వారులు తిరువాయ్ మొఱ్ఱి దివ్యప్రబంధంలో “మున్నీర్ ఇాలమ్ పడైత్త ఎమ్ ముగిల్వణ్ణనే! అన్నాళ్ నీ తంద ఆక్కైయిన్ వఱ్ఱి యుమ్మల్వేన్” (ప్రళయార్ణవంలో లోకాలను అన్నిటిని సృష్టించిన మేఘవర్ణా! ఆనాడు నీవు నాకు ఇచ్చిన ఈ శరీరాన్ని ఉపయోగించుకొని, బాగుపడకుండా అది చూపించే మార్గంలోనే నడిచి, ఈ సంసారంలో చిక్కుకొని బాధపడుతున్నానే! అయ్యో!) అని అంటూ తాము ఈ శరీరేంద్రియాలను ఉపయోగించుకొని తౌకిక విషయాలలోనే ఆసక్తులమయ్యామని, భగవద్విషయంలో ఆసక్తులు కాలేయకపోయామనే బాధను వ్యక్తీకరించడం ఈ చేతనులను అందరినీ ఉద్దేశించియే కదా.

భగవంతుడు ఈ శరీరాన్ని మనం తరించడం కోసం ఇచ్చాడు. కానీ మనం దీనిని ఉపయోగించి దీనివల్ల కలిగే సుఖదుఃఖాలలోనే ఆసక్తులమయ్యాము తప్ప, పరమ ప్రయోజనాన్ని ఏ విధంగా ఈ శరీరాన్ని ఉపయోగించి పొందాలి? అని ఆలోచించలేదు. భగవంతుడు శాస్త్రాలను అనుగ్రహించాడు. వేదాలను, ఇతిహాసాలను, పురాణాలను, ఇంకా ఎన్నెన్నో గ్రంథాలను, కొన్నిటిని సాక్షాత్తుగాను, మరికొన్నిటిని మహర్షుల వంటి మహనీయుల ద్వారా మనకు అనుగ్రహించాడు. అయినప్పటికీ వాటిని మనం అధ్యయనం చేసి, వాటిలో చెప్పబడిన విషయాలను సరిగా అర్థం చేసుకుని, బాగుపడలేదు. దానికి తగిన జ్ఞానం మన దగ్గర లేకుండా పోయింది. దీనిని చూసి ఆ భగవంతుడు “సరే! వీరిని, నేను ఈ భూమిలో అవతరించి, నా ఉపదేశాల ద్వారా లీలల ద్వారా నా అద్భుతమైన సౌందర్యం ద్వారా బాగుచేసి, వీరిని ఉద్ధరింప చేయాలి” అని భావించి ఎన్నో అవతారాలను ఎత్తాడు. అప్పుడు కూడా మనం బాగుపడలేదు. ఆ అవతారాల పరమార్థాన్ని గ్రహించి, మన హితాన్ని గురించి ఆలోచించలేకపోయాము. అప్పటికికూడా తన ప్రయత్నాన్ని విరమించని ఆ భగవంతుడు సులభమైన రీతిలో జ్ఞానాన్ని, భక్తిని మనకు ప్రబోధించి, అనుగ్రహించడం కోసం ఆళ్వారులను అవతరింపజేసి, వారి ద్వారా దివ్య ప్రబంధాలను ఆవిర్భవింప చేశాడు. ఆ దివ్య ప్రబంధాలను అధ్యయనం చేసి వాటిలో దివ్యసూరులు మనకు ప్రబోధించిన అర్థాలను గ్రహించి అయినా మనం బాగుపడ్డామా? అంటే, అది కూడా లేదు. ఆ దివ్య ప్రబంధాలు కూడా అళ్వారుల కాలం తరువాత కాలగర్భంలో అదృశ్యమయ్యాయి. మనకు అందకుండా

పోయాయి. దివ్యప్రబంధాల వైభవం లోకానికి తెలియడానికి వీలు లేకుండా పోయింది. ఈ విధంగా భగవంతుడు సదా మునియై, లోకహితాన్ని గూర్చి సదా ఆలోచించి ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ, అతడు చేసిన ప్రయత్నాలు ఏమీ ఫలించలేదు.

అప్పుడు, భగవంతుడు మరి ఒక మారు లోకహితాన్ని గూర్చి ఆలోచించాడు. “, తన వలె ముని అనే పేరును కలిగి ఉండాలి. లోక హితాన్ని గూర్చి ఎల్లప్పుడూ ఆలోచించే మనన స్వభావాన్ని కలిగి ఉండాలి. ముని అనే పేరును కలిగి ఉండి, ఆ పేరుకు తగిన రీతిలో ఎల్లప్పుడూ లోకహితాన్ని గూర్చి చింతించే స్వభావాన్ని కలిగి ఉండే ఒక మహనీయులను ఈ లోకంలో అవతరింపజేసి జగత్తును అంతటినీ బాగు పరచాలి. ఈ వైదికమైన సత్సంప్రదాయాన్ని కొనసాగేటట్లు చేయాలి. అందరికీ ఉపదేశింప చేయాలి. అది లోకంలో అభివృద్ధి అయ్యేటట్లు చేయాలి” అని ఆలోచించాడు. ఆ విధంగా అతడు ఆలోచించినప్పుడు, ఆ భగవంతుని దృష్టిపథానికి గోచరించినవారే శ్రీమన్నాథమునులు.

వీరికి ముని అనే ఉపపదం చాలా అర్థవంతంగా, యుక్తంగా సమన్వయాన్ని పొందింది. వీరి పవిత్ర చరిత్రను మనం గమనించి చూచినట్లయితే ఈ విషయం మనకు చక్కగా బోధపడుతుంది.

మేల్కూడు అని చెప్పబడే మేలుకోట ప్రాంతంలో ఉండే తిరునారాయణ పురంనుండి కొందరు శ్రీవైష్ణవులు యాత్రగా పలు దివ్యదేశాలను సందర్శిస్తూ, కాట్టు మన్నార్ కోవిల్ అనబడే వీరనారాయణ పురానికి వచ్చారు. అక్కడ భగవానుని సేవించేటప్పుడు వారు తమకు తెలిసిన “ ఆరావముదే” అని ఆరంభం అయ్యే పది ద్రావిడపాశురాలను స్వామి సమక్షంలో అనుసంధించారు. ఆ పాశురాలలోని చివరి పాశురంలో కుమ్మిలిల్ మలియ చొన్న ఓరాయిరత్తుళ్ ఇప్పత్తు “ (వేణునాదం కంటే మధురంగా ఉండే అద్వితీయమైన వేయి పాశురాలలో ఈ పది పాశురాలు) అని, “ కురుకూర్ శడగోషన్ శొన్న” (ఆల్వార్ తిరునగరిలో ఉండే శ్రీ శరకోపులు పలికిన) అని ఉన్నది.

ఈ పది పాశురాలను ఆలకించిన శ్రీమన్నాథమునులకు మనసులో చాలా ఆనందం ఆశ్చర్యం కలిగాయి. “అహా! ద్రావిడభాషలో ఇంతటి మధురమైన పాశురాలు ఉన్నాయా! ఈ విధంగా చాలా సులభమైన రీతిలో, భవ్యమైన విధంగా భగవంతుని వైభవాన్ని అందించే పాశురాలు ఉన్నాయా! ఇవి వేయి పాశురాలు ఉన్నాయా! ఇదేమి ఆశ్చర్యం!” అని

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

చాలా ఆశ్చర్యపడి, మిగిలిన పాశురాలు కూడా ఏ విధంగా తమకు లభిస్తాయి? అని ఆ శ్రీవైష్ణవులను అడిగారు. వారు తమకు ఈ పది పాశురాలు మాత్రమే తెలుసునని, అంతకుమించి తమకు ఏమీ తెలియదని చెప్పారు.

అప్పుడు శ్రీమన్నాథమునులు పట్టు విడవని దీక్షతో “ఈ వేయి పాశురాలను అనుగ్రహించిన శరకోపముని తిరుక్కురూర్ అనబడే ఆళ్వార్ తిరునగరి ప్రాంతానికి చెందినవారు కనుక, అక్కడికే వెళ్లి ప్రయత్నం చేద్దాం” - అని భావించి, వెంటనే బయలుదేరి ఆళ్వార్ తిరునగరిని చేరారు. అక్కడ విచారించగా, అక్కడ ఉండే పరాంకుశ దాసులు అనే పేరు కలిగిన మధురకవుల వంశానికి చెందినవారి మూలంగా ఒక ఉపాయాన్ని గ్రహించారు. మధుర కవులు నమ్మాళ్వారుల విషయంగా అనుగ్రహించిన కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు అనే ప్రబంధాన్ని 12వేల మార్లు నిష్ఠతో అనుసంధించినట్లయితే, ఆ నమ్మాళ్వారుల అనుగ్రహం తప్పక లభిస్తుందని, మిగిలిన పాశురాలను అన్నిటినీ ఆళ్వారుల అనుగ్రహంతో పొందే అవకాశం ఉన్నదని పరాంకుశ దాసులు నాథమునులకు తెలియజేశారు. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు ప్రబంధాన్ని కూడా వారికి తెలియజేశారు.

నాథమునులు చాలా సంతోషించి, వేరు ఏ విషయం మీద దృష్టిని కేంద్రీకరించకుండా, మిగిలిన ఆ ద్రావిడ పాశురాలను అన్నిటినీ తప్పకుండా తాము సంపాదించాలి - అనే విషయాన్నే సదా మననం చేశారు. అందుచేత ముని అనే పదం వీరికి ఎంత సార్థకంగా అమరింది? అనే విషయం తెలుస్తున్నది.

మేల్వాడు నుండి వచ్చిన శ్రీవైష్ణవులు ఎన్నో దివ్యదేశాలను సందర్శించారు ఎందరి ముందో తమకు తెలిసిన ఆ పది పాశురాలను గానం చేశారు. అక్కడ కూడా ఎంతోమంది శ్రీవైష్ణవులు ఉన్నారు కానీ, వారిలో ఎవ్వరు శ్రీమన్నాథమునులవలె మిగిలిన ద్రావిడ పాశురాలను సంపాదించాలి - అనే అభిప్రాయాన్ని కలిగినవారు కాలేకపోయారు. దానిని గూర్చి వారెవరు మననం చేయలేదుకదా. ఇంత ఎందుకు? మేల్వాడు నుండి వచ్చిన శ్రీవైష్ణవులు కూడా ఈ విషయాన్ని గురించి వారు ఎప్పుడూ చింతించలేదు. “మనకు తెలిసినది ఇంతే!” అని భావించి తృప్తిపడ్డారు తప్ప, మిగిలిన పాశురాలు ఏ విధంగా లభిస్తాయి? ఏ విధంగా వాటి కోసం ప్రయత్నం చేయాలి? అని ఆలోచించిన కారు. శ్రీనాథమునులు ఒక్కరే ఏమీ జంకకుండా, తమ ప్రయత్నాన్ని విరమించకుండా, తదేకమైన దీక్షతో “మిగిలిన ద్రావిడ పాశురాలను అన్నిటినీ ఏ విధంగానైనా సంపాదించాలి, అవి లభించే వరకు ప్రయత్నాన్ని విరమించకూడదు” - అనే అకుంతితమైన దీక్షను కలిగినవారు

భగవంతుని - శ్రీనాథముని

అయ్యారు. మిగిలిన 990 పాశురాలను ఏ విధంగానైనా సంపాదించాలి, లోకానికి వాటిని అందించి, ఆనందింప చేయాలి, హితాన్ని కలుగ చేయాలి- అనే పట్టు విడవని ప్రయత్నాన్ని శ్రీమన్నాథమునులు ఒక్కరే చేశారు. ఏకాగ్రతతో, దీక్షతో నమ్మాళ్వారులను ధ్యానిస్తూ, కణ్ణినుణ్ శిఱు త్తాంబు ప్రబంధాన్ని 12 వేల మార్లు జపించారు.

వీరి ఈ దీక్షను, మొక్కవోని పట్టుదలను చూచి భగవంతునకు చాలా ఆనందం కలిగింది. “సరే! వీరిని పురస్కరించుకునే, ఈ మునిని పురస్కరించుకునే, ఈ వైదిక సంప్రదాయాన్ని పరిరక్షించి, ప్రచారంచేయాలి, లోకాన్ని వీరి ద్వారా ఉద్ధరింప చేయాలి”— అని భావించి నాథమునులను అనుగ్రహించాడు. ఈ విషయాన్ని గురుపరంపరా ప్రభావంలోని ఒక శ్లోకం మనకు తెలుపుతున్నది.

“వ్యోమ్నః పరస్తాత్ సవిధం సమేత్య, లక్ష్యాః నియోగాత్ కురుకాధిరాజః, స మంత్రరత్నం ద్వయమాహ యస్మై నాథాయ తస్మై మునయే నమో ౭,,స్తు” (లక్ష్మీదేవి ఆజ్ఞానుసారం పరమపదం నుండి నమ్మాళ్వార్లు వచ్చి, నాథమునులకు మంత్రరత్నం అనబడే ద్వయమంత్రాన్ని ఉపదేశించారు. అటువంటి నాథమునులకు నమస్కారం) అనేది ఆ శ్లోకం. పరమాకాశం అనబడే పరమపదంలో ఉండే భగవానుడు శ్రీనాథమునులను అనుగ్రహించాలి- అని భావించాడు. అతడు తన అనుగ్రహాన్ని లక్ష్మీదేవి ద్వారా నాథమునులపై ప్రసరింప చేశాడు. భగవంతుని ఆజ్ఞానుసారంగా లక్ష్మీదేవి ఆ భగవంతుని ఆశయాన్ని గుర్తించి, భగవంతుని ఉద్దేశాన్ని నమ్మాళ్వారులకు తెలియజేసినది. “, మీరు భూలోకానికి వెళ్లి మంత్రరత్నం అనబడే ధ్వజ మంత్రాన్ని శ్రీమన్నాథమునులకు ఉపదేశించండి” అని తెలియజేసింది. “ద్వయ మంత్రంతో పాటు అష్టాక్షరి అనబడే తిరుమంత్రాన్ని, చరమశ్లోకాన్ని ఉపదేశించండి”—అని తెలిపింది. లక్ష్మీదేవి ఆజ్ఞను అనుసరించి, నమ్మాళ్వారులు భూలోకానికి వచ్చి, నాథమునులకు యోగదశలో సాక్షాత్కరించి, రహస్య త్రయాన్ని ఉపదేశించారు. అంతేకాక, మిగిలిన ఆళ్వార్ల అందరి దివ్య ప్రబంధాలను, సమస్త శాస్త్రార్థాలను నాథమునులకు అనుగ్రహించారు. ఈ వృత్తాంతం అంతా గురుపరంపరా ప్రభావంలో తెలియజేయబడింది. “నాథాయ తస్మై మునయే నమోస్తు”— అటువంటి, దివ్య దంపతుల నిరవగ్రహానుగ్రహాన్ని పొందిన మహనీయులైన, ముని శబ్దవాచ్యులైన నాథమునులకు మంగళం, నమస్కారం- అని పై శ్లోకం తెలుపుతున్నది. ఇటువంటి వైభవాన్ని కలిగినవారు శ్రీమన్నాథమునులు.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

భగవంతుని వలె శ్రీమన్నాథమునులు కూడా లోకాన్ని అనుగ్రహించి బాగు చేయాలి, ఉజ్జీవింప చేయాలి— అనే మనన శీలాన్ని కలిగినవారు కనుక, ఆత్మారుల అనుగ్రహం వల్ల తాము పొందిన దివ్య ప్రబంధాలను, జ్ఞానాన్ని, అనుభవాన్ని అంతటినీ లోకానికి ఉపదేశించారు. పలు దివ్యదేశాలకు వెళ్లి దివ్యప్రబంధాలను ప్రచారం చేసి, వాటిలో ఉండే తత్వార్థాలను తెలియజేశారు. ఈ విధంగా వైష్ణవాలయాలన్నిటిలో దివ్యప్రబంధాల గానం జరిగే క్రమాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ఈనాటికీ మనం ఆలయాలలో, గృహాలలో దివ్య ప్రబంధాలను అనుసంధించుకోగలిగి, ఆనంద పడుతున్నామంటే, దానికి కారణం శ్రీమన్నాథమునులే కదా. ఈ విధంగా వారి వలన మనకు మహోపకారం జరిగింది. వారి వల్లనే ఆత్మారుల దివ్యప్రబంధాలు మనకు అందాయి.

భగవంతుడనే మునిచేత ఈ లోకం సృష్టింపబడినప్పుడు, మనం పరిపూర్ణంగా ప్రయోజనాన్ని పొందగలిగామా? అంటే, లేదు. కానీ, శ్రీమన్నాథమునులు సదా మననం చేసి అదృశ్యమైన దివ్యప్రబంధాలను గొప్ప దీక్షతో ప్రయత్నం చేసి సంపాదించి, వాటిని మనకు అందించారు. ఇందువల్ల మనం సులభమైన రీతిలో యథార్థమైన తత్వజ్ఞానాన్ని పొంది బాగుపడే అవకాశం కలిగింది. భగవద్దక్షిని పొంది భగవంతుని ఆరాధించి, మన స్వరూపానికి తగిన కైంకర్యాన్ని చేసి తరించే అవకాశం కలిగింది. దివ్యప్రబంధాలను, వాటి అర్థాలను సదాచార్యుల మూలంగా ఈనాడు మనం అధికరించి, భగవంతుని గూర్చిన జ్ఞానాన్ని పొంది, ఆ స్వామిని ఆరాధించి, మనం బాగుతున్నామంటే, దానికి కారణం శ్రీనాథమునులే కదా. అందువల్ల నాథమునుల మననం, అనుగ్రహం, ప్రయత్నం పరిపూర్ణంగా సఫలమైనది. అందువల్ల “అరుళ్ పెగ్గెనై నాదముని” అని శ్రీవరవరమునులు ఉపదేశ రత్నానికై ప్రబంధంలో అనుగ్రహించినట్లుగా, భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని, లక్ష్మీదేవి అనుగ్రహాన్ని నమ్మాళ్వారుల అనుగ్రహాన్ని, ఈ విధంగా ఇంతమంది అనుగ్రహాన్ని పొందిన నాథమునులకు కలిగిన అతిశయం, వారి వల్ల లోకానికి జరిగిన ఉపకారాతిశయం ముని అనే పిలువబడే భగవంతునకు కూడా లేదుకదా. ఇందువల్ల, ముని అనబడే భగవంతుని కంటే, ఆ ముని అనుగ్రహాన్ని పొందిన శ్రీమన్నాథమునులకు కల అతిశయం, వైభవం చాలా గొప్పది. అందువల్లనే శ్రీమద్వేదాంతదేశికులు “నాథేన మునినాథేన భవేయం నాథవానహమ్, యస్య నైగమికం తత్త్వం హస్తామలతాం గతమ్ ” (వేదతత్వాలు అన్ని నాథమునులకు చేతిలో ఉసిరికపండు వలె స్పష్టంగా గోచరిస్తాయి. అందువల్ల, అటువంటి, నాథులలో ముఖ్యులైన, ఆ శ్రీమన్నాథమునులవల్ల నేను నాథుని కలిగినవాడను కాగలను.) అని

భగవన్ముని - శ్రీనాథముని

అన్నారు. నాథమునులు అవతరించి, దివ్యప్రబంధాలను సంపాదించి, వాటిని లోకానికి అనుగ్రహించినవల్లనే మనం అందరం సనాథులము అయ్యాము- అని అంటున్నారు, శ్రీదేశికులు.

ముని అనబడే భగవంతుడు చేసిన మననం, ప్రయత్నం, సృష్టి సఫలమైనదా? అంటే, కాలేదని చెప్పాలి కదా. కానీ, శ్రీనాథమునుల మననం, ప్రయత్నం, వాటి ద్వారా వారు దివ్యప్రబంధాలను సంపాదించి లోకానికి అనుగ్రహించడం- అనేవి సఫలమైనవి. వారు మనకు అందించిన దివ్య ప్రబంధాలు ఈనాటికి మనకు కరదీపికలుగా ఉన్నవి. మనం ఉజ్జీవించడానికి హేతువులు అవుతున్నవి.

ఈ విధంగా ముని అనబడే భగవంతుని కంటే అతిశయాన్ని కలిగినవారు “అరుళ్ పెற்றు నాదముని”. అటువంటి శ్రీనాథమునుల శ్రీచరణాలను ఆశ్రయించి, మనం అందరం తరిద్దాం. వారి సన్నిధిలో మన స్వరూపానికి తగిన అన్ని విధాలయిన కైంకర్యాలను సమర్పిద్దాం. స్వస్తి.

★★★★★

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

శ్రీపరాశరముని

శ్రీపరాశరముని- శ్రీమన్నాథముని

“భూయో నమో ౭ పరిమితాచ్యుభక్తితత్త్వ-

జ్ఞానామృతాభిపరివాహశుభైః వచోభిః,

లోకే ౭వతీర్ణపరమార్థసమగ్రభక్తి-

యోగాయ నాథమునయే యమినాం వరాయ”

భగవద్భామునులు స్తోత్రరత్నం అనే అద్భుతమైన స్తోత్రంలోని మొదటి మూడు శ్లోకాలతో తమకు పితామహులైన శ్రీమన్నాథమునులను స్తోత్రం చేశారు. ఆ ఆచార్యవర్యులకు ఒకటికి రెండుమార్లు నమస్కారం చేస్తే చాలదు, నమః అని మాటిమాటికీ నమస్కారాన్ని చేయాలి- అని అంటూ చాలా ఆశతో ఆర్తితో అంటున్నారు. ఏ విధంగా చాలా దాహం కలిగినవానికి మాటిమాటికి చల్లని నీటిని తాగాలనే ఆశ ఉంటుందో ఆ విధంగానే శ్రీయామునమునులు కూడా శ్రీమన్నాథమునుల విషయంలో చాలా అభినివేశాన్ని, ఆర్తిని కలిగినవారై, “వారికి నమస్కారం, వారికి నమస్కారం, వారికి నమస్కారం” అని మాటిమాటికి అంటున్నారు. వేదాలు “శాంతిః శాంతిః శాంతిః”, అని మూడు విధాలుగా పలికినట్లుగా, శ్రీయామునులు కూడా శ్రీమన్నాథములను ఉద్దేశించి మూడు శ్లోకాలలో నమస్కారాన్ని చేస్తున్నారు.

భగవంతుడు అచ్యుతుడనే పేరు కలిగినవాడు. అతడు ఏనాడు తన భక్తులను విడచిపెట్టడు. అటువంటి భగవంతుని మహిమావధిని పరిశీలించి పలుకుగలమా? అందువల్ల, అటువంటి ఆ స్వామి విషయంలో దివ్య సూర్యుల వంటి మహా భక్తులకు ఏర్పడే భక్తి అవధి లేనిదిగా ఉంటుంది. అటువంటి, అంతు లేని భక్తి వల్ల ఉద్భవించిన, మంగళకరమైన సూక్తులతో దివ్యపూరులు అందరూ ఆ భగవంతుని అనుభవించారు. భగవంతుని భవ్యతను “ఆరావముదే!”, అని అంటూ ఆ భగవంతుని మాధుర్య గుణంలో అభినివేశాన్ని పొందారు. ఆ విధంగా పరమ భోగ్యుడై ఉండే భగవంతుని వారు అనుభవించినప్పుడు వారి నోటి నుండి దివ్యమైనవి, అమృతమయమైనవి అయిన దివ్యప్రబంధపాశురాలు వెలువడ్డాయి. అటువంటి, మహనీయమైన పాశురాలను పురస్కరించుకుని ఈ లోకంలో పరిపూర్ణమైన, గొప్ప నిస్వార్థమైన భగవద్భక్తిని లోకంలో ప్రచారంచేసిన మహనీయులే శ్రీమన్నాథమునులు. ఈ భక్తి అనేది ఎటువంటి ప్రయోజనాంతరాలను ఉద్దేశించి ఏర్పడినది కాదు. కేవలం భగవంతుని పొందాలనే

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఉద్దేశ్యాన్నిమాత్రం కలిగినది. అటువంటి గొప్ప భక్తిని ఈ సంసార మండలంలో అజ్ఞార్ల పాశురాల ద్వారా ప్రచారం చేసిన మహనీయులు శ్రీమన్నాథమునులు. అజ్ఞానతిమిరావహమైన ఈ ప్రపంచంలోనే అటువంటి మహనీయుడైన భగవద్భక్తిని శ్రీమన్నాథమునులు ప్రచారం చేశారు అంటే, ఆ నాథమునుల గొప్పతనం ఎటువంటిదో కదా! అది వాచామగోచరమైనది. ఆళ్వారుల దివ్య ప్రబంధ పాశురాలను లోకంలో ప్రచారం చేసి, వాటిలో ఉండే తత్వార్థాలను ఉపదేశించి, ఈ లోకంలో ఉన్నతమైన భక్తిని నిలిపినవారు, తాము కూడా అటువంటి భక్తిని కలిగినవారు, శ్రీనాథమునులు. అటువంటి శ్రీమన్నాథమునులు చేసిన గొప్ప ప్రయత్నం వల్లనే ఈ లోకంలో మహనీయుడైన భక్తితత్త్వం అనేది ఈ నాటికీ నిలచి ఉన్నది. ఆ శ్రీనాథమునులు “యమినాం వరులు”— ఎల్లప్పుడూ భగవంతుని గూర్చి మననం చేసేవారు, తమ బాహ్యేంద్రియ అంతరింద్రియాలను నియమించుకోగలిగినవారు. భగవంతునకు కైంకర్యం చేయడంలో సదా ఆసక్తి కలిగినవారు. అటువంటి, యమిశబ్దంచేత చెప్పబడే మహనీయులలో అగ్రసరులు, శ్రీమన్నాథమునులు. ఆ ఆచార్యవర్యులకు మాటిమాటికీ నమస్కారం— అని పైన ఉదాహరించిన శ్లోకంలో అంటున్నారు, శ్రీయామునులు.

స్తోత్రరత్నంలో ఈ శ్లోకం శ్రీమన్నాథమునులను స్తుతించే శ్లోకాలలో మూడవ శ్లోకం, చివరి శ్లోకం. ఈ శ్లోకానికి తరువాత శ్రీయామునులు—

“తత్త్వేన యః చిదచిధీశ్వరతత్త్వభావ—

భోగాపవర్గతదుపాయగతీ రుదారః,

సందర్శయన్ నిరమమీత పురాణరత్నం

తస్మై నమో మునివరాయ పరాశరాయ”

అనే శ్లోకంలో శ్రీపరాశరమునిని నమస్కరించారు. ఈ విధంగా శ్రీయామునులు శ్రీమన్నాథమునులకు తరువాత వెంటనే శ్రీపరాశరమునులను నమస్కరించడానికి ఏమి కారణం? అని అంటే, వారిద్దరి మధ్య ఉండే పోలికలే కారణమని అభిజ్ఞులైన మన పూర్వాచార్యుల అభిప్రాయం. వీరిద్దరికీ మధ్య అనేక విధాలయిన సామ్యాలు ప్రకాశిస్తున్నాయి వీరిద్దరూ కూడా శ్రీకృష్ణుని విషయంలో అమితమైన అభినివేశాన్ని కలిగినవారే. వీరిద్దరూ లోకానికి అనేక విధాలైన హితాలను అనుగ్రహించినవారే. వీరిద్దరూ ఉదారమైన మనసును కలిగినవారే. ఈ విధంగా వీరిద్దరి మధ్య ఉండే అనేక విధాలైన సామ్యాలను గమనించిన కారణంచేతనే శ్రీయామునులు శ్రీమన్నాథమునులకు తరువాత

శ్రీపరాశరముని- శ్రీమన్నాథముని

శ్రీపరాశరమునులను నమస్కరించారు. ఇప్పుడు, మనం, వీరిద్దరి మధ్య ఉండే కొన్ని అద్భుతమైన సామ్యాలను గమనించడానికి ప్రయత్నం చేద్దాం.

శ్రీయామునులు అనుగ్రహించిన పై శ్లోకంలో శ్రీపరాశరముని మునివరపదంతో విశేషింపబడ్డారు. ఈ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునులు కూడా మునివరులే. ఈ ఇద్దరినీ పురాణాలు మునివరశబ్దంతో విశేషించి పలికాయి. శ్రీవిష్ణుపురాణం ఆరంభంలో “పరాశరం మునివరం కృతపౌర్వాహ్నిక, క్రియమ్, మైత్రేయః పరిషప్రచ్చ ప్రణిపత్యాభివాద్య చ “అని ఉన్నది. మైత్రేయుడు అనే మహర్షి శ్రీ పరాశరమునికి నమస్కరించి, ఆ మహర్షి వల్ల తత్త్వజ్ఞానాన్ని పొందాలని కోరారు. ఆ పరాశరముని ఎటువంటివారు? అంటే, “పరాశరం మునివరం కృతపౌర్వాహ్నిక క్రియమ్” - పరాశరముని మునివరులు, అంటే, మునులలో చాలా గొప్పవారు, ఎందువల్ల అంటే, వారు తాము ఆచరించవలసిన కర్తవ్యాలను అన్నిటినీ పరిపూర్ణంగా నిర్వహించినవారు కనుక, తాము అనుష్ఠించవలసిన కర్తవ్యాలలో ఏ లోటు రాకుండా, అన్నిటినీ చక్కగా శాస్త్రానుసారంగా ఆచరించినవారు కనుక. వేదాలలో వారి వారికి తగిన నిత్య వైమిత్తికాది కర్మలు కర్తవ్యాలుగా విధింపబడ్డాయి. అటువంటి, తాము నిర్వర్తించవలసిన వైదిక కర్మలను అన్నిటినీ సక్రమంగా, చక్కగా, శ్రద్ధతో, అభినివేశంతో పరాశరముని అనుష్ఠించారు. అందుచేత వారు “మునివరులు” అని విశేషింపబడ్డారు.

ఈ విధంగానే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా విశేషించి కీర్తింపబడ్డారు వృద్ధపాద్మ పురాణం అనే, పద్మపురాణానికి సంబంధించిన ఒక భాగంలో శ్రీనమ్మాళ్వార్లు అవతరించబోతారు, వారు దివ్యప్రబంధాలను అనుగ్రహిస్తారు, ఆ మహనీయులు భగవంతుని విషయంలో మహనీయమైన భక్తిని కలిగినవారై, ఆ భక్తిని లోకంలో స్థిరపరిచి ప్రచారం చేస్తారు. వైశాఖమాసం విశాఖా నక్షత్రంలో వారు అవతరిస్తారు. ఆ తరువాత, చాలా కాలం గడచిన పిమ్మట, దివ్య ప్రబంధాలు అన్ని అదృశ్యం అవుతాయి. అప్పుడు శ్రీమన్నాథమునులు అవతరించి, అదృశ్యమైన ఆ దివ్య ప్రబంధాలను మళ్ళీ సంపాదించి, లోకంలో వాటిని ప్రచారం చేస్తారు- అనే ఈ విషయాలను అన్నిటినీ ఆ భాగం తెలుపుతున్నది. పైన తెలిపిన విషయాలను తెలియజేసే వృద్ధపాద్మంలోని రెండు శ్లోకాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

**“తతః కలియుగస్యాదౌ వైశాఖ్యాం విశ్వభావనః,
విష్ణుభక్తిప్రతిష్ఠార్థం సేనేశో ౭ వతరిష్యతి, ”**

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

కలియుగం ఆరంభంలో, వైశాఖమాసంలో, లోకాన్ని అంతటినీ నడిపేవాడైన విష్వక్సేనులు భగవంతుని ఆజ్ఞానుసారంగా ఈ లోకంలో నమ్మాళ్వారులుగా అవతరించబోతారు.

**“తతః కాలే మహతా వినష్టాం భువి తత్సత్తిమ్,
నాథనామా మునివరో యోగజ్ఞానా దవాఘ్నతి”**

చాలా కాలం గడచిన తరువాత, ఆ నమ్మాళ్వారులు అనుగ్రహించిన ద్రావిడ ప్రబంధం, మిగిలిన ఆళ్వారులు ప్రసాదించిన ప్రబంధాలు అంతరించిపోతాయి. ఆ సమయంలో శ్రీమన్నాథమునులు అనే మునివరులు అవతరించి, యోగజ్ఞానం ద్వారా ఆ దివ్యప్రబంధాలను నమ్మాళ్వారుల కృప కారణంగా మళ్లీ పొందగలరు. యోగజ్ఞానం ద్వారా నమ్మాళ్వారుల వలన ఆ ప్రబంధాలను తిరిగి సంపాదించి, ఈ లోకంలో వాటిని ప్రచారం చేయగలరు—

అని ఈ రెండు శ్లోకాలు తెలుపుతున్నాయి.

ఈ విధంగా శ్రీపరాశరముని, శ్రీమన్నాథముని—అనే ఇద్దరు కూడా మునివరులు అనేది ఈ ఇద్దరి మధ్య భాసించే ఒక సామ్యం.

తరువాత ఈ ఇద్దరి మధ్య ఉండే వంశ వైలక్షణ్యం ఇంకొక సామ్యం. ఈ ఇద్దరి వంశాలు చాలా గొప్పవి, మహనీయమైనవి.

శ్రీపరాశరముని అవతరించిన వంశం చాలా పవిత్రమైనది, గొప్పది. వశిష్ఠుడు దశరథ చక్రవర్తికి కులగురువు, పురోహితుడు. ఆ ముని సూర్యవంశ ప్రభువులకు అందరికీ గురువే. ఆ వశిష్ఠముని కుమారుడు శక్తిముని. ఆ శక్తిముని కుమారుడే పరాశరముని. ఆ పరాశరముని కుమారుడు వేదవ్యాసమహర్షి. వేదవ్యాసమహర్షి కుమారుడు శుకమహర్షి. ఈ విధంగా ఈ వంశపరంపరను చూస్తే, ఈ వంశం ఎంత గొప్పదో తెలుస్తుంది. వీరందరూ కూడా గొప్ప బ్రహ్మజ్ఞానులు, తమ జ్ఞానాన్ని, అనుభవాన్ని లోకానికి అందరికీ పంచి పెట్టిన ఉదారులు. వీరందరూ ఎవరికి వారే సాటి. పరాశరముని వశిష్ఠుని పౌత్రుడు. ఈ పరాశరమహర్షి తన తండ్రి వద్ద నుండి తత్త్వార్థాలను గ్రహించారా? అని అంటే, ఆ అవకాశం ఆయనకు లేకపోయింది. పరాశరమహర్షి తల్లిగర్భంలో ఉన్నప్పుడే శక్తిమహాముని మరణించారు. అప్పుడు వశిష్ఠమహర్షి పరాశరమహర్షిని అనుగ్రహించి తత్త్వార్థాలను బోధించారు. ఆ విధంగానే, పులస్త్యమహర్షి పరాశరమహర్షిని అనుగ్రహించి, “నీవు దేవతాపారమార్థజ్ఞానాన్ని కలిగినవాడవు కాగలవు గొప్ప పురాణమైన విష్ణు పురాణానికి

ప్రోక్తపు కాగలపు” అని అన్నారు. దేవతాపారమార్థ్యజ్ఞానం అంటే, దేవతలలో ఉత్తమ దేవత అయిన శ్రీమన్నారాయణునకు సంబంధించిన తత్త్వజ్ఞానం. ఆ సర్వేశ్వరుడే పరదేవత- అనే జ్ఞానం. అటువంటి తత్త్వజ్ఞానాన్ని మనకు బోధించే శ్రీవిష్ణుపురాణాన్ని శ్రీపరాశరమహర్షి అనుగ్రహించారు. ఇటువంటి వంశవైభవాన్ని, జ్ఞానవైభవాన్ని కలిగినవారు, శ్రీ పరాశరమ మహర్షి.

ఈ విధంగానే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా మహనీయమైన వైభవం కలిగిన వంశంలో అవతరించారు. “శొట్టై కులమ్ “ అని చెప్పబడే గొప్ప వంశంలో వీరు అవతరించారు. పూర్వాచార్యులు అందరూ ఈ కులాన్ని గొప్పగా కీర్తించారు. అంతే కాదు, సర్వేశ్వరుడు కూడా ఈ కులంలో అవతరించి వారి విషయంలో గొప్ప ఆదరాన్ని కలిగి ఉన్నాడు. ఈ విషయాన్ని పూర్వాచార్యులు తమ వ్యాఖ్యానాలలో ప్రస్తావించారుకూడా. కూడా. శరమర్షణ గోత్రంలో శ్రీమన్నాథమునులు అవతరించారు. శరమర్షణుడు అనే ఋషి పరాశరమనివంశంలో జన్మించినవారు. వారి వంశంలోనే ఈశ్వర భట్టారకులు జన్మించారు ఆ ఈశ్వర భట్టారకుల కుమారులే శ్రీమన్నాథమునులు. ఆనిమాసం అనూరాధా నక్షత్రంలో ఈ నాథమునులు అవతరించారు. వారి కుమారులు ఈశ్వరమునులు, వారి కుమారులు శ్రీయామునులు, వారి కుమారులు తిరువరంగ పెరుమాళ్ అరైయర్ మొదలైనవారు. ఈ విధంగా గమనించి చూసినప్పుడు శ్రీమన్నాథమునుల వంశంలో ఉండే అందరూ కూడా చాలా గొప్ప మహిమను, భగవంతుని జ్ఞానాన్ని కలిగినవారై ప్రకాశించారు- అని తెలుస్తుంది కదా. విశుద్ధమైన భగవద్భక్తిని, జ్ఞానాన్ని, చైరాగ్యాన్ని కలిగినవారై, ఎల్లప్పుడూ భగవంతుని సేవలో తరించినవారు వీరందరూ. శ్రీవైష్ణవ సంపద నిండుగా ప్రకాశించే కులం శ్రీమన్నాథమునుల కులం. ఈ వంశగౌరవాన్ని శ్రీయామునులే స్వయంగా స్తోత్రరత్నంలో “ జనిత్వా ౭ హం వంశే మహతి జగతి ఖ్యాతయశసాం శుచీనాం యుక్తానాం గుణపురుష తత్త్వస్థితివిదామ్ ” అంటూ కీర్తించారు. వీరందరికి ఏ లోటు లేని పరిపూర్ణమైన జ్ఞానం ఉన్నది. భగవంతుని విషయంలో నిండయిన భక్తి ఉన్నది. భగవంతుని విషయంలో వీరందరూ చేసే కైంకర్యం ఏ విధమైన లోటు లేకుండా పరిపూర్ణంగా ప్రకాశిస్తున్నది. అటువంటి వైభవాన్ని కలిగిన వంశంలో శ్రీమన్నాథమునులు అవతరించారు. ఈ విధంగా మనం గమనించి చూసినప్పుడు, పరాశరమ మహర్షి వంశానికి కల ఔన్నత్యం కంటే, శ్రీమన్నాథమునుల వంశానికి కల ఔన్నత్యం చాలా గొప్పది- అని మనకు స్పష్టం అవుతుంది.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఆ తరువాత, వీరిద్దరి మధ్య ప్రకాశించి ఇంకొక పోలిక ఏమంటే, భగవంతుని విషయంలో లోకంలో ఏర్పడిన సందేహాలను, అపోహలను పోగొట్టిన వైభవం వీరిద్దరికీ ఉన్నది. పరాశరశబ్దానికి “పరాన్ ఆశ్చణాతి” - ఎవరు వేదార్థాలకు విరుద్ధమైన వాదాలను చేస్తారో, వేదతత్వాలకు వ్యతిరేకంగా ఎవరు పలుకుతారో, వారిని అందరిని ఈ మహర్షి తమ యుక్తులతో, న్యాయాలతో, వాదాలతో పూర్తిగా నిరసిస్తారు- అని అర్థం. ఈ కార్యాన్ని వేరు ఏ విధంగా నిర్వహించారు అని అంటే పరావరతత్వజ్ఞానాన్ని సృష్టంగా తెలియజేసి శ్రీవిష్ణు పురాణాన్ని అనుగ్రహించి అందులో శ్రీమన్నారాయణుని పరత్వాన్ని నిష్కంటకంగా ఏ సందేహం లేని విధంగా ప్రతిపాదించి, వేదవిరుద్ధ వాదాలను అన్నిటిని నిర్మూలించారు. “విష్ణోః సకాశాత్ ఉద్భూతమ్” అని అంటూ ఈ జగత్తు అంతా శ్రీమన్నారాయణుడైన విష్ణువు నుండే ఆవిర్భవించింది. అందువల్ల జగత్కారణం ఆ శ్రీమన్నారాయణుడే. ఈ లోకాలను అన్నిటిని సృష్టించి, రక్షించి, లయం చేసే పరతత్వం. ఘ ఆ స్వామియే ఏ విధమైన ఐశ్వర్యం కావాలన్నా, ఇటువంటి ప్రయోజనాన్ని పొందాలన్నా, ఆ స్వామిని ఆరాధించాలి. అతడే ఉపాయం. ఆ స్వామియే ఉపేయం- అనే ఈ యథార్థతత్వాలను అన్నిటిని పరాశర మహర్షి శ్రీవిష్ణుపురాణంలో సృష్టంగా ఉపదేశించారు. ఈ సంగతిని శ్రీయామునులు స్తోత్రరత్నం ఆరంభంలో “తత్త్వేన యః చిదచిదీశ్వర తత్త్వభావ భోగాపవర్గ తదుపాయగతీ రుదారః, సందర్శయన్ నిరమమీత పురాణరత్నమ్, తస్మై నమో మునివరాయ పరాశరాయ” అనే శ్లోకంలో వెల్లడించారు. శ్రీ విష్ణుపురాణం “పురాణేశు చ వైష్ణవమ్” అని పురాణాలలో చాలా గొప్పదిగా, సారతమమైనదిగా కీర్తింపబడుతున్నది. ఆ శ్రీవిష్ణుపురాణంలో శ్రీపరాశరమహర్షి ఏమని ఉపదేశించారు? తత్వాలు మూడు. అవి, చిత్తు, అచిత్తు, ఈశ్వరుడు అనే మూడు తత్వాలు. ఈ మూడు తత్వాలలో ఈశ్వరుడు ఆ శ్రీమన్నారాయణుడే. చైతన్యాన్ని కలిగిన జీవవర్గానికి, చైతన్యం లేని అచేతన వర్గానికి, రెండింటికీ కూడా ఈశ్వరుడు అంతర్యామియై నియమిస్తున్నాడు, ధరిస్తున్నాడు. అందుచేత ఈ రెండు భగవంతునకు శేషభూతాలు. భగవంతునకు ప్రకారాలు. ఆ భగవంతుని సహజమైన కృప వల్లనే పరమ ప్రయోజనమైన వైకుంఠప్రాప్తి సిద్ధిస్తుంది. ఆ స్వామి విషయంలో అటువంటి ప్రవర్తనను కలిగినవారై ఆ ప్రయోజనాన్ని పొందాలి” అని ఈ విధంగా ఉండే యథార్థమైన తత్వాలను ఈ పరాశరమహర్షి శ్రీవిష్ణుపురాణంలో ఉపదేశించారు.

శ్రీపరాశరముని- శ్రీమన్నాథముని

ఈ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునులు కూడా తమ ఉపదేశాలతో, తాము రచించిన దివ్యగ్రంథాలతో భగవత్తత్వాన్ని ఈ లోకంలో సుస్థిరం చేశారు. న్యాయతత్వం అనే ఒక దివ్యమైన అందమైన గ్రంథాన్ని అనుగ్రహించారు. న్యాయశాస్త్రం అనేది గౌతమ మహర్షిచేత ప్రవర్తింప చేయబడింది. చక్కని న్యాయాలతో, తత్వాన్ని నిరూపించే క్రమాన్ని ఈ శాస్త్రం తెలియజేస్తుంది. ఈ శాస్త్రసహాయంతో సత్తర్కాలను, న్యాయాలను గ్రహించవచ్చు. ఇటువంటి న్యాయ శాస్త్ర సహాయంతో వేదార్థాలకు విరుద్ధంగా ఉండే న్యాయాలను, యుక్తాలను, వాదాలను పరిహరించి, వేదార్థాలకు అనుకూలంగా ఉండే న్యాయాలను, యుక్తాలను, వాదాలను స్వీకరించి, వేదాంతాలు, ఇతిహాస పురాణాలు, అనేవీటి సహాయంతో పరమార్థతత్వాన్ని నిర్ణయించవచ్చు. వాటి ప్రకారం గమనించి చూచినట్లయితే, శ్రీమన్నారాయణుడే పరతత్వం, అతడే జగత్కారణం. ఆ స్వామితో సాటి వచ్చేవారు కాని, మించినవారు కాని ఎవ్వరూ లేరు. అతడే ఆశ్రయణీయుడు, అతని కైంకర్యమే పరమ ప్రయోజనం- అని ఈ విధంగా ఉండే తత్వాలను అన్నిటినీ శ్రీమన్నాథమునులు న్యాయ తత్వం అనే గ్రంథంలో నిష్కరించి తెలియజేశారు. ఈ క్రమంలో వారు వేద నిరుద్ధానం ఇతర మతాలను నిరసించారు. అవి అన్ని సరి అయినవి కావు. స్వీకరించదగిన వాదాలు కావు- అనే సంగతిని సప్రమాణంగా, సోపవత్తికంగా నిరూపించారు. ఈ విధంగా శ్రీమన్నారాయణుని పరతత్వాన్ని నిరూపించినందున శ్రీమన్నాథమునులకు శ్రీపరాశరమహర్షితో కల సామ్యం సృష్టమవుతున్నది.

శ్రీపరాశర మహర్షి శ్రీకృష్ణపరమాత్మ విషయంలో చాలా అభినివేశాన్ని కలిగినవారు. వారు అనుగ్రహించిన శ్రీవిష్ణుపురాణం 6 అంశాలు అనే భాగాలను కలిగి ఉన్నది అందులో ఉండే, ఐదవ అంశం అంతా పూర్తిగా శ్రీకృష్ణచరిత్రను వర్ణిస్తున్నది. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ వైభవాన్ని ఆ స్వామి అవతారాన్ని, ఆ స్వామి చేసిన వివిధ లీలలను వర్ణించడం ద్వారా తెలియజేస్తున్నది. శ్రీశుకమహర్షి శ్రీమద్భాగవతంలో వర్ణించిన కృష్ణచరిత్ర కంటే, శ్రీపరాశరమ మహర్షి శ్రీవిష్ణుపురాణంలో వర్ణించిన కృష్ణచరిత్ర ఎక్కువ వైభవాన్ని కలిగి ఉన్నది.

ఈ విధంగా శ్రీపరాశరమ మహర్షికి శ్రీకృష్ణుని విషయంలో కల భక్తి అవధి లేనిది. శ్రీకృష్ణుడు సంచరించి, విహరించిన యమునానదీతీరం, బృందావనం మొదలైన ప్రదేశాలలో కనీసం ఒక చెట్టుగానైనా పుట్టగానే అదృష్టం మనకు కలుగుతుందా? ఆశపడే అవధిలోనే ఆ మహర్షి శ్రీకృష్ణుని విషయంలో భక్తిని కలిగినవారు, వారు.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఆ విధంగానే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా, యమునానదీతీరంలోని దివ్యదేశాలలో, ఆ ప్రాంతాలలో విహరించిన ఈ శ్రీకృష్ణుని విషయంలో చాలా అభినివేశాన్ని కలిగినవారు. తమకు ఒక పౌత్రుడు కలుగబోతాడని, ఆ పౌత్రునకు “యమునైత్తుటైవర్” అనే శ్రీకృష్ణుని పేరును పెట్టాలని వీరు ఆశపడ్డారంటే, శ్రీకృష్ణుని విషయంలో వీరికి కల అభినివేశం ఎంత గొప్పదో, మనకు తెలుస్తున్నది. ఈ విధంగా, శ్రీమన్నాథమునులకు పరాశర మహర్షితో కల ఇంకొక విధమైన పోలిక ప్రకాశిస్తున్నది.

శ్రీమన్నాథమునులు యోగరహస్యం అనే ఒక గ్రంథాన్ని రచించారు. కానీ, ఆ గ్రంథం ఇప్పుడు లభించడం లేదు శ్రీనాథమునులు తమ శిష్యులైన కురుగై కావలప్పన్ కు ఈ యోగ రహస్యాన్ని ఉపదేశించారు— అనే వృత్తాంతం మాత్రం ప్రస్తుతం తెలియవస్తున్నది. యోగరహస్యం అనే గ్రంథం ఆ భక్తియోగాన్ని వివరించే గ్రంథం. ఈ గ్రంథంలో భక్తియోగం ఏ విధంగా సులభంగా అనుష్ఠించవచ్చునో, ఆ క్రమం వివరించబడింది. ఈ భక్తియోగాన్ని అనుష్ఠించగలిగినవారు భగవంతుని ధ్యానంద్వారా దర్శించగలరు. ఆ పరమాత్మ యొక్క దివ్యమంగళ విగ్రహాన్ని సేవించి, వారు ఆనందించవచ్చు. అటువంటి భక్తియోగాన్ని వివరించే యోగరహస్యం అనే గ్రంథాన్ని శ్రీమన్నాథమునులు అనుగ్రహించారు. ఈ విధంగానే, శ్రీపరాశరమహర్షి కూడా రాము అనుగ్రహించిన శ్రీవిష్ణుపురాణం అనే గ్రంథంలో ఆరవ అంశం చివరిలో ఈ భక్తియోగాన్ని వివరిస్తూ, ఆ యోగవైభవాన్ని గూర్చి విస్తృతంగా ఉపదేశించారు. ఆ యోగాన్ని ఏ విధంగా ఆచరించాలో తెలియజేశారు. ఈ క్రమంలో శ్రీపరాశర మహర్షికి, శ్రీమన్నాథమునులకు మధ్య మరి ఒక సామ్యం ఉన్నది.

ఈ విధంగా ఇద్దరి మధ్య ఎన్నో సామ్యాలో ఉన్నప్పటికీ, ఈ ఇద్దరిలో ఎవరికి ఎక్కువ అతిశయం ఉన్నది? అని అంటే, శ్రీమన్నాథమునులకు గల అతిశయం ఎక్కువ గొప్పది— అని చెప్పాలి. ఎందుకు అంటే, వారు చాలా గొప్పవి అయిన, అంతర్నితమైన దివ్య ప్రబంధాలను ఎంతో శ్రమపడి సంపాదించి, లోకానికి అందజేశారు. వాటిలో ఉండే అమూల్యమైన తత్త్వార్థాలను ఉపదేశించారు. వాటి మూలంగా శరణాగతి అనే గొప్ప మార్గాన్ని ఉపదేశించారు. మనవంటి సామాన్యులకు భక్తియోగం అనుష్ఠాన సాధ్యమా? కాదు కదా. దానిని ఆచరించడానికి ఎన్నో నియమాలు ఉన్నాయి. ఎంతో శ్రమ పడితే కాని, ఆ భక్తియోగాన్ని ఆచరించడం సాధ్యం కాదు. కాని, శరణాగతి అటు వంటి రీతిలో శ్రమపడి అనుష్ఠించవలసిన మార్గం కాదు. ఎవరైనా, ఏ విధంగానైనా, సులభంగా ఆచరించగలిగిన ఉత్తమమైన మార్గం అది. అందరూ ఈ శరణాగతి మార్గాన్ని ఉపాయంగా గ్రహించి,

శ్రీపరాశరముని- శ్రీమన్నాథముని

భగవంతుని ఆశ్రయించి, ఆ స్వామి అనుగ్రహంతో పరమప్రయోజనాన్ని పొందవచ్చు- అనే గొప్పదైన తత్వాన్ని దివ్యప్రబంధాల మూలంగా లోకానికి ఉపదేశించినవారు శ్రీమన్నాథమునులే. అందువల్ల వారి అతిశయం చాలా విలక్షణమైనది. అసమానమైనది. వారి శ్రీచరణాలకు మనం అందరం మంగళం పాడుదాం. స్వస్తి.

★★★★★

శ్రీవాసముని, బదరీనాథ్

శ్రీవ్యాసముని - శ్రీమన్నాథముని

**“నమో ౭ చింత్యాద్భుతాక్షిష్టజ్ఞానవైరాగ్యరాశయే,
నాథాయ మనయే ౭ గాఢభగవద్భక్తి సింధవే.”**

ఈ సంవత్సరం శ్రీమన్నాథమునుల అవతరించి 1200 సంవత్సరాలు పూర్తి అయిన శుభసందర్భం. దేశంలో అంతట వారికి సంబంధించిన ఉత్సవాలు చాలా ఉత్సాహంతో జరుపబడుతున్నాయి.

ఈ లోకంలో ఉండే ప్రతి ఒక్కడు ఒక సదాచార్యుని ఆశ్రయించి, జ్ఞానాన్ని పొందాలి. ఆ విధంగా జ్ఞానాన్ని పొందిన తరువాత, అతడు తనకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించిన ఆ సదాచార్యుని వైభవాన్ని లోకంలో అంతటా వ్యాపింప చేయాలి. అంతటా అతని మహిమ అందరికీ తెలిసేటట్లు చేయాలి- అని శాస్త్రాలు మనకు తెలుపుతున్నాయి. “ఆచార్యవాన్ పురుషో వేద” -ఈ లోకంలో ఉండే అందరూ ఆచార్యుని కలిగి ఉండాలి. “గురుం ప్రకాశయేత్ ధీమాన్” బుద్ధిమంతుడైనవాడు తన ఆచార్యుని గొప్పతనాన్ని అంతటా ప్రకాశింప చేయాలి, అందరూ తెలుసుకునేటట్లుగా ఆచార్యును గొప్పతనాన్ని గూర్చి ప్రచారం చేయాలి. 8 దిక్కులలోను ఆచార్య వైభవాన్ని వ్యక్తం చేయాలి-అని శాస్త్రాలు తెలుపుతున్నాయి. అటువంటి గొప్పతనం సదాచార్యులకు ఉన్నది. ఆచార్య వైభవాన్ని మనం ప్రతి దినం మనసులో భావించి, ఆచార్యునకు శుభం కలగాలని మంగళాన్ని ఆశాపించాలి.

శ్రీ నాథమునుల తిరునక్షత్ర మహోత్సవాలు అంతట మహోత్సవంగా జరిగే ఈ సమయంలో ఆ ఆచార్యవర్కుల వైభవాన్ని మనం కొంచెం తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నం చేద్దాం. ఈ ప్రయత్నంలో భాగంగా నాథమునులకు వ్యాసమహామునితో ఉండే పోలికలను గమనించి, తెలుసుకొందాం.

మన సంప్రదాయంలో చాలా మందికి ముని అనే పేరు ప్రసిద్ధంగా ఉన్నది. వారిలో వ్యాసమహర్షి ఒకరు. వ్యాసమహర్షిని ఉద్దేశించి పలికేటప్పుడు “నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమో నమః” అనే సూక్తి ప్రసిద్ధమైనది. వ్యాసుడు బ్రహ్మ నిధి. అంటే, బ్రహ్మజ్ఞానానికి నిధివంటివాడు ఉన్నతమైన బ్రహ్మజ్ఞానానికి అద్వితీయమైన ఆశ్రయం అతడు. మనం వ్యాసపీఠం అని వ్యవహరిస్తున్నాము. శాస్త్రాల, పురాణాల, వేదాల శ్రీకోశాలను ఆ వ్యాసపీఠంలో పెట్టి ఆరాధించి అధ్యయనం చేస్తాము. దీనిని వ్యాసపీఠం అని ఎందుకు అంటున్నాము? అంటే, వ్యాసుని మూలంగా కదా మనకు ఇన్ని గ్రంథాలు, ఇంత జ్ఞానం

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

లభిస్తున్నది అందువల్ల ఆ మహర్షి స్మృతిగా వారి విషయంలో కృతజ్ఞతా స్మరణగా గ్రంథాలను పెట్టే పూజించే పీఠానికి వ్యాసపీఠం అని మనం పేరు పెట్టి వ్యవహరిస్తున్నాము. ఈ విధంగా జ్ఞానానికి అంతటికి నిధివంటివారు కనుక, బ్రహ్మ నిధి అని ఆ మహర్షి కీర్తింపబడుతున్నారు.

ఈ విధంగానే, నాథముని కూడా అంతు లేని జ్ఞానానికి నిధి. శ్రీయామునులు స్తోత్ర రత్నంలో మూడు శ్లోకాలతో నాథమునులను కీర్తించారు. వారి జ్ఞానవైభవాన్ని ప్రస్తుతించారు. “సమో ౭ చింత్యాద్భుతాక్లిష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే, నాథాయ మనయే ౭ గాధభగవద్భక్తి సింధవే.” అనేది ఆ శ్లోకాలలో ఒకటి. ఇంతటిది అని ఊహించడానికి సాధ్యం కానిది, ఆశ్చర్యకరమైనవి, అక్లిష్టమైనవి, అంటే, ఎటువంటి శ్రమ లేకుండా సంపాదించబడినవి అయిన జ్ఞానం, వైరాగ్యం అనే వీటికి సాటి లేని నిధివంటివారు, నాథమునులు— అని ఇక్కడ శ్రీయామునులు అంటున్నారు. “అచింత్యమ్”— ఊహించడానికి సాధ్యం కానంతగా విస్తరించినది నాథమునుల జ్ఞానం. ఆ విధంగానే అది అద్భుతమైనది. ఆ జ్ఞానంలోని చాలా అల్పమైన భాగాన్ని మనం అనుభవించినప్పటికీ కూడా, ఇంత అని చెప్పడానికి సాధ్యంకానంత ఆనందం మనకు కలుగుతుంది. అందువల్ల అది అద్భుతమైనది, ఆ విధంగానే, నాథమునుల జ్ఞానం అక్లిష్టమైనది, అంటే, ఎటువంటి శ్రమ, దుఃఖం లేకుండా పొందబడినది.

ఈ రోకంలో ఎవరైనా, జ్ఞానాన్ని సంపాదించాలి అంటే, ఎంతో శ్రమపడితే గాని సాధ్యం కాదు కదా. మహర్షులు అందరూ కూడా తమ జ్ఞానాన్ని ఎంత శ్రమపడి సంపాదించారు. నీటిలోనూ, అగ్నిలోనూ నిలబడి, ఒంటికాలి మీద నిలచి, ఎంతో కాలం శ్రమపడి తపస్సు చేసి సంపాదించిన జ్ఞానం కదా, వారి జ్ఞానం. ఆ విధంగా ఉన్నప్పుడు, నాథమునుల జ్ఞానం అక్లిష్టమైనది, అంటే, ఎటువంటి శ్రమ లేకుండా సంపాదించబడినది—అని విధంగా యామునులు అంటున్నారా? నమ్మాళ్వారులను గూర్చి వారు ఎంతో కాలం శ్రమపడి జ్ఞానాన్ని సంపాదించారని మనం వారి చరిత్రలో వింటున్నాము కదా. 1200 మార్లు కణ్ణినుళ్ శిఱుత్తాంబు ప్రబంధాన్ని అనుసంధానం చేసి, నాథమునులు, ఆళ్వారుల వలన జ్ఞానాన్ని సంపాదించారు అని వింటున్నాముకదా. అటువంటప్పుడు “నాథమునుల జ్ఞానం అక్లిష్టం అని అనడం ఏమి!” అనే సందేహం ఇక్కడ కలుగవచ్చు.

అయితే, నాథమునులు ఈ విధంగా కష్టపడి జ్ఞానాన్ని సంపాదించారు— అని చెప్పడానికి మనం ఎవరం? ఆళ్వారులను గూర్చి ధ్యానం చేసినప్పుడు కానీ, కణ్ణినుళ్

శిష్యుత్తాంబు ప్రబంధాన్ని అనుసంధానం చేసినప్పుడు కానీ, వారు ఆ కార్యాలను ఎంతో ఆనందంతోనే చేశారు. ప్రీతి పూర్వకంగానే చేశారు. “అశ్వాత్థను గూర్చి ధ్యానించాలి, వారిని గూర్చిన దివ్య ప్రబంధాన్ని ఆనందంగా ప్రీతితో మననం చేయాలి” అనే అభిప్రాయంతోనే కారు ప్రయత్నించారు కనుక, వారి ఆ ప్రయత్నం ఆనందమయంగానే ఉన్నది. ఆ ప్రయత్నంలో వారికి ఎంత మాత్రం శ్రమ కలుగలేదు. అందుచేత వారు సంపాదించిన జ్ఞానం అక్లిష్టమైనది అని అనడంలో ఏ అడ్డు లేదు.

ఈ విధంగా వ్యాసముని బ్రహ్మ నిధి అయినట్లే, నాథమునులు కూడా బ్రహ్మ నిధియే— అని అనడంలో ఏ సందేహం లేదు. ఇది ఒక విధమైన పోలిక. ఇప్పుడు ఈ ఇద్దరి మధ్య ఉండే ఇంకొక పోలికను గమనిద్దాం.

వ్యాసమునిని నిర్దేశించేటప్పుడు వ్యాసాచార్యులు అని మనం అంటున్నాము. వ్యాసులకు ముందు ఉండే మహర్షులకు ప్రసిద్ధంగా గురువు అనే నామమే ఉన్నది. ఈ ఆచార్య పదం వ్యాసునినుండే ప్రసిద్ధంగా ప్రయోగింపబడుతున్నది. ఇదే విధంగా, శ్రీవైష్ణవాచార్యపరంపరలో మొట్టమొదటివారు నాథమునులు. వేదాంతదేశికులు కూడా “నాథోపజ్ఞం ప్రవృత్తమ్”, అని శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయానికి చెందిన ఆచార్యపరంపర నాథమునులతో ఆరంభమైనదని అన్నారు. లక్ష్మీనాథునకు, లక్ష్మీదేవికి, విష్ణ్వక్త్రేనులకు, నమ్మాళ్వారులకు ఆచార్య పరంపరలో అన్వయం ఉన్నప్పటికీ, వారికి కల ఆచార్యత్వం అనేది అధికంగా వచ్చినదే. అంటే, భగవంతునకు లోకానికి అంతటికీ ఈ స్వామియై ఉండడం అనేది ప్రధానమైన స్వభావం. లక్ష్మీదేవికి ప్రధానమహి ఉండడం అనేది ప్రధానమైన స్వభావం. విష్ణ్వక్త్రేనులు నిత్యసూరులు భగవంతునకు కైంకర్యం చేసే పరివారంలో ఒకరు. ఇక, నమ్మాళ్వార్లకు ఆళ్వారుల పరంపరలోనే ప్రసిద్ధమైన అన్వయం అందుచేత ఈ నలుగురకు గల ఆచార్యత్వం అధికమైన స్వభావమే తప్ప, కేవలమైన ఆచార్యత్వం అనేది వీరిలో లేదు. కానీ, నాథమునులలో ఆచార్యత్వమే ప్రధానమైనది. “తమకు నమ్మాళ్వారుల వలన లభించిన అర్థాలు అన్నిటిని తరువాతివారికి అందజేయాలి” అనే ఆశయమే వారికి ప్రధానమైనది. అందుచేత, ఆచార్యపరంపరలో మొదటివారు వారే అని. ఈ ఆచార్య పదం అనేది నాథమునులనుండి ప్రసిద్ధంగా వ్యవహరింపబడుతున్నది అని భావించవచ్చు. ఇప్పుడు ఇంకొక సామ్యాన్ని గమనిద్దాం.

వ్యాసులను గూర్చి ప్రస్తావించేటప్పుడు వారి వంశసంబంధనిర్దేశపూర్వకంగానే చెప్పడం జరుగుతున్నది. వారి కులవైభవాన్ని చేర్చి వారిని అనుసంధించడం జరుగుతున్నది.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

“పరాశరాత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్” -పరాశరమహర్షి కుమారులు, శుకమహర్షికి తండ్రి -అని కదా వ్యాసులు నిర్దేశింపబడుతున్నారు. ఈ విధంగా, వ్యాసమహర్షికి వారి తండ్రి వలన కలిగిన అతిశయం, వారి కుమారుల వలన కలిగిన అతిశయం, అనే ఈ రెండు కూడా అనుసంధింపబడుతున్నవి. వేదం కూడా వ్యాసుని గురించి నిర్దేశించేటప్పుడు, “స హోవాచ వ్యాసః పారాశర్యః” అని “పరాశరమహర్షి కుమారులైన వ్యాసులు చెప్పిన మాట ఇది” అని పరాశర మహర్షి సంబంధాన్ని పురస్కరించుకొని వ్యాస మునిని నిర్దేశించింది. పరాశరమహర్షి సంబంధాన్ని కలిగిన వ్యాసమహర్షి చెప్పినది చాలా ఆదరించదగినది, విశ్వసించదగినది, ఈ మహర్షి మాట పరమప్రమాణం అని అన్నది. ఒకరు చెప్పిన మాటను మనం నమ్మాలంటే, వారు మనకు విశ్వసనీయులుగా కదా ఉండాలి. ఆ విధంగా విశ్వసించదగినవారు వ్యాసమహర్షి. దానికి కారణం వారు పరాశర మహర్షి సంబంధాన్ని కలిగినవారు -అని వేదం అన్నది.

ఈ విధంగానే, నాథమునులను కూడా వారి ఆచార్య సంబంధ పురస్కరంగానే ప్రస్తావించడం జరుగుతున్నది. నాథముని అనే ఈ పదాన్ని కొంచెం విడదీసి గమనించి చూస్తే కూడా ఈ అర్థం మనకు బోధపడుతుంది. “వేదమ్ తమిష్రి శెయ్ ద మెయ్యన్ ఎత్తిల్ కురుగైనాదన్” అని చెప్పిన విధంగా వేదాన్ని ద్రావిడీకరించిన నాథులు నమ్మాళ్వారులు. ఆ నాథులను, అంటే, ఆళ్వార్లను ఎల్లప్పుడూ మనస్సులో నిలుపుకొని మననం చేసేవారు కనుక నాథమునులు అని చెప్పబడుతున్నారు- అనే నాథముని శబ్దవ్యుత్పత్తిని మనం గమనించినప్పుడు, నాథమునులకు ఆచార్యులైన నమ్మాళ్వారుల సంబంధపూర్వకంగానే కదా వారు తెలియబడుతున్నారు. ఈ విధంగా, నమ్మాళ్వారుల సంబంధపూర్వకంగానే వీరి నామం ప్రకాశిస్తున్నది. ఇంతేకాక, కూరేశులు వరదరాజస్తవంలో “రామానుజాంఘ్రి శరణోస్మి కులప్రదీపః త్వాసీత్ స యామునమునేః స చ నాథవంశ్యః వంశః పరాంకుశమునేః” అని అంటూ నాథములను గూర్చి నిర్దేశించేటప్పుడు వారు నమ్మాళ్వారులకు సంబంధించినవారు, పరాంకుశముని వంశానికి చెందినవారు, వారి శ్రీచరణస్థానీయులు - అని ఆచార్య సంబంధపూర్వకంగా తెలియజేశారు. అంతేకాక, ఇక్కడ కూరేశులు “శ్రీయామునులకు శ్రీ నాథమునులు పితామహులు” అని అన్నారు. యామునులకు నాథమునులు తాత అని అంటే, అప్పుడు, తమ మనుమని వల్ల కూడా వారికి ఒక అతిశయం ప్రాప్తించినట్లు చెప్పినట్లే కదా. ఏ విధంగా కుమారుడైన శుక మహర్షి వల్ల వేద వ్యాసమహర్షికి అతిశయం కలిగిందో, ఆ విధంగానే, పౌత్రుడైన శ్రీయామునుల

వలన నాథమునులకు ఒక అతిశయం కలిగింది—అని ఇక్కడ సూచింపబడింది. అందువల్ల, నాథమునులు పలికినది అంతా పరమ ప్రమాణమైనది చాలా నమ్మదగినది, వారు పరమాపులు—అని కూడా ఇక్కడ సూచింపబడింది. యోగదశలో నమ్మాళ్వారుల దర్శనాన్ని పొంది, వారి వలన దివ్యప్రబంధాలను ఉపదేశంగా పొంది, వాటిని మనకు ఉపదేశించారంటే, వారి సూక్తులు పరమప్రమాణాలు కదా. వారి ఆప్తత చాలా గొప్పది కదా అంతేకాక, వేదం వ్యాసుల విశ్వసనీయతను గూర్చి పలికేటప్పుడు, “స హోవాచ వ్యాసః పారాశర్యః” అని పరాశర మహర్షి సంబంధపూర్వకంగా తెలియజేసింది. “పరాశరమహర్షి సంబంధం కలిగిన వ్యాసమహర్షి పలికితే, అది అంతా వాస్తవమే అవుతుంది, నమ్మదగినది అవుతుంది” అని అన్నది. ఆ విధంగానే ఇక్కడ నాథమునులు పరాంకుశముని సంబంధాన్ని కలిగినవారు కనుక, వారు పలికినది అంతా ఆప్తిని కలిగి ఉంటుంది. వారు పరాశరులు, వీరు పరాంకుశులు. వైదికమైన తత్వాలకు విరుద్ధంగా పలికేవారు పరులు. అటువంటివారిని ఎదిరించి, ఓడించినవారు కనుక, ఆ ముని పరాశరులు అయ్యారు. ఆ విధంగానే, నమ్మాళ్వారులు కూడా భగవత్తత్వానికి వ్యతిరేకంగా వాదించేవారికి అంకుశంవంటివారు. వారి వాదాలను నిర్వీర్యం చేసే అర్థాలను కలిగిన పాశురాలను పాడి అణచివేసినవారు. కనుక పరాంకుశులు అయ్యారు. అందువల్ల పరాశరమహర్షి సంబంధం కలిగిన వ్యాసమహర్షి పలికినది అంతా ప్రమాణమని అంగీకరించినట్లుగానే, పరాంకుశముని సంబంధం కలిగిన నాథమునులు పలికినదానిని ప్రమాణంగా మనం గ్రహించడంలో అడ్డు ఏమున్నది? ఇటువంటి విధంగా ఈ ఇద్దరి మధ్య ఇంకొక సామ్యం ప్రకాశిస్తున్నది.

ఇప్పుడు వేరొక విధమైన సామ్యాన్ని వీరిద్దరి మధ్య గమనిద్దాం.

వేదవ్యాసమహర్షి సంకీర్ణంగా ఉండే వేదాలను అన్నిటినీ విభాగంచేసి అందించారు కనుక వ్యాసులు అనే పేరు వారికి వచ్చింది. పూర్వం వేదాలు అన్నీ కలిసే ఉండేవి. ఇది ఋగ్వేదం, ఇదియజుర్వేదం, ఇది సామవేదం అని ఏ విభాగం అప్పుడు లేదు. అందువల్ల వాటిని అధ్యయనం చేయడం చాలా కష్టంగా ఉండేది. ఏషయాన్ని గమనించిన వేదవ్యాసులు వేదవాఙ్మయాన్ని ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం అని మూడు వేదాలుగా విభాగించి, అధ్యయన సౌకర్యం కలిగించారు. లోకంలో వేదానికి ప్రచారాన్ని కలిగించారు.

ఈ వేద విభాగంలో కూడా వేదవ్యాసమహర్షి ఒక విలక్షణమైన సూత్రాన్ని అనుసరించారు. వేదం అంతా “ఓంకార ప్రభవో వేదః” అనే విధంగా ప్రణవం నుండి

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఉద్భవించినది ఈ ప్రణవం అకార ఉకార మకారాల రూపంలో ఉండే అక్షరాల కలయిక. అకారం నుండి ఋగ్వేదం పుట్టింది, యజుర్వేదం పుట్టింది, సామవేదం పుట్టింది కనుక, ఈ విషయాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని, వేదవ్యాసులు వేదవిభాగాన్ని చేశారు.

ఇంతే కాక, గొప్ప ఇతిహాసమైన మహాభారతాన్ని రచించాడరు. ఎన్నో పురాణాలను అనుగ్రహించారు. ఈ విధంగా వేదాలను విభాగం చేసి, లోకంలో ప్రచారించేసిన గొప్పతనం, పలు పురాణాలను రచించి వాటిని లోకంలో ప్రవర్తింపజేసిన గొప్పతనం వేద వ్యాసులకు ఉన్నది.

ఆ విధంగానే నాథమునులు కూడా, నమ్మాళ్వారుల వలన తాము పొందిన దివ్యప్రబంధాలను ఒక క్రమ పద్ధతిలో విభాగించారు. నాలాయిర దివ్య ప్రబంధం అంతా ఒకటిగానే ఉన్నట్లయితే, ఆ దివ్య ప్రబంధాన్ని మనం అధ్యయనం చేయడం సాధ్యం కాదు కదా. ఈ క్లేశాన్ని గమనించిన నాథమునులు దివ్యప్రబంధ వాఙ్మయాన్ని చాలా అందంగా, ఒక నిర్దిష్టమైన క్రమంలో విభాగం చేసి మనకు అందించారు. ఆయా ప్రబంధాలకు తగిన నామాలను తిరుప్పల్లాండు, తిరుప్పావై, తిరుమాలై, తిరుచ్చంద విరుత్తం ఇత్యాదిగా కూడా పెట్టారు. ప్రబంధాలను నాలుగు వేల రూపంలో విభాగం చేశారు. కొన్ని ప్రబంధాలను ముదలాయిరమ్ అనే మొదటి సహస్రంలోను, మరికొన్ని ప్రబంధాలను పెరియ తిరుమొళ్ళి అనే రెండవ సహస్రంలోను, ఇంకా కొన్ని ప్రబంధాలను ఇయిళ్ళా అనే మూడవ సహస్రంలోనూ, తిరువాయ్ మొళ్ళి ప్రబంధాన్ని నాలుగవ సహస్రంలోనూ చేర్చారు. ఈ విధమైన మహాోపకారాన్ని చేసినవారు శ్రీమన్నాథములు. సంస్కృత వేదాన్ని విభాగం చేసి సహాయపడిన ఉదారులు వేద వ్యాసులు. ద్రావిడ వేదం అనబడే దివ్య ప్రబంధాలను విభాగం చేసి ఉపకరించిన ఉదారులు శ్రీమన్నాథమునులు.

సంస్కృత వేదవిభాగంలో ఒక క్రమాన్ని వేద వ్యాసులు పాటించినట్లే, ఈ దివ్యప్రబంధాలను కూడా శ్రీమన్నాథమునులు ఒక క్రమాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని విభాగాన్ని చేశారు. ద్రావిడ సాహిత్యం ఇయల్ తమిళ్ళి, ఇళైత్తమిళ్ళి, నాటక త్తమిళ్ళి అని మూడు విధాలుగా ఉంటుంది. ఈ విభాగాన్ని అనుసరించి నాథమునులు కూడా రాగయుక్తంగా గానం చేయదగిన పాశురాలను ఇళైవిభాగంలో చేర్చారు. ఈ విభాగంలో ప్రథమ, ద్వితీయ, చతుర్థ సహస్రాలు చేరుతాయి. మూడవ సహస్రం ఇయల్ విభాగంలోకి చేరుతుంది. నాటకత్తమిళ్ళి ఈ రెండిటిలో అంతర్భవించి ఉంటుంది. అందుచేత ప్రత్యేకంగా విభాగించలేదు.

శ్రీవ్యాసముని - శ్రీమన్నాథముని

ద్రావిడవేద విభాగంలో శ్రీమన్నాథమునులు ఇంకొక క్రమాన్ని కూడా అనుసరించారు. నమ్మాళ్వారుల వలన శ్రీమన్నాథములు ముందుగా తిరుమంత్రం, ద్వయం, చరమ శ్లోకం అనే రహస్య త్రయాన్ని ఉపదేశంగా పొంది, ఆ తరువాత దివ్య ప్రబంధాన్ని గ్రహించారు. అప్పుడు నాథమునులు ఏమి గ్రహించారు? అంటే, ఈ ద్రావిడ ప్రబంధాలు అన్ని ఈ రహస్యత్రయాల అర్థాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాయి - అని. ఈ విషయాన్ని గ్రహించిన శ్రీమన్నాథమునులు ఈ ప్రబంధాల విభాగాన్ని రహస్యత్రయక్రమాన్ని అనుసరించి చేశారు. నాలుగువేల పాశురాలలో, మొదటి సహస్రం, రెండవ సహస్రం - అనే ఈ రెండు విభాగాలలో ఉండే ప్రబంధాలు అష్టాక్షరి అనబడే తిరు మంత్రం యొక్క అర్థాన్ని తెలుపుతున్నాయని, మూడవ సహస్రం అయిన ఇయణ్ణా అనే విభాగంలో ఉండే ప్రబంధాలు చరమశ్లోకార్థాన్ని తెలుపుతున్నాయని, నాలుగవ సహస్రం అయిన తిరువాయ్ మొట్టి ద్వయమంతంలోని అర్థాన్ని తెలుపుతున్నాయని గ్రహించి, దానికి అనుగుణంగా దివ్య ప్రబంధాల విభాగాన్ని చేశారు. తిరుప్పల్లాండు అనే ప్రబంధం ప్రణవంలోనే అర్థాన్ని తెలుపుతున్నది కనుక, దానిని మొదటి సహస్రం ఆరంభంలో చేర్చారు. వేదం ఆరంభం ఓంకారంతో ఆరంభం అయ్యేట్లుగా, ద్రావిడ వేదాధ్యయనప్రారంభం కూడా ప్రణవార్థాన్ని నిరూపించే పల్లాండు ప్రబంధంతో ఆరంభం చేయాలని క్రమాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. నమశ్శబ్దార్థాన్ని కణ్ణినున్ శిఱుత్తాంబు ప్రబంధం తెలుపుతున్నది కనుక, దానిని మొదటి సహస్రం చివరలో చేర్చారు. “నారాయణాయ, నమః” అనే రెండు పదాల అర్థాన్ని తెలియజేసే పెరియతిరుమొట్టి ప్రబంధాన్ని, తిరుక్కుఱుందాడగమ్, తిరునెడుందాండగమ్ అనే ప్రబంధాలను రెండవ సహస్రంలో చేర్చారు. ఈ క్రమంలోనే ఈనాటికీ ద్రావిడవేదాధ్యయనం జరుగుతున్నది.

సంస్కృత వేదాలు భగవంతుని వైభవాన్ని ప్రకటంగా తెలియజేస్తున్నవి - అని మనం చెప్పలేము. “త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః” అనే విధంగా సత్వరజస్తమో గుణాత్మకులైన ఈ ప్రపంచం లోని అందరినీ దృష్టిలో పెట్టుకొని వేదాలు ప్రవర్తించాయి. అందువల్ల వాటిలో వేదాలలో ప్రతిపాదింపబడిన భగవద్వైభవం నిశితంగా గమనిస్తే, తప్ప సామాన్యులకు అంత సులభంగా అర్థం కాదు. ద్రావిడ వేదం, ఆ విధంగా కాకుండా, పరమ పురుషుడైన శ్రీమన్నారాయణుని వైభవాన్ని గూర్చి చాలా స్పష్టంగా, అందంగా, సులభంగా అందిస్తున్నది. భగవంతుని స్వరూపరూప గుణ విభూతిలీలలను గూర్చియే తప్ప, వేరొక విషయాన్ని ఈ ఆళ్వారుల ప్రబంధాలు ప్రస్తావించవు. చాలా సులభంగా మనం భగవద్వైభవాన్ని

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

తెలుసుకోవడానికి ఇవి ఉపకరిస్తున్నాయి. అటువంటి దివ్య ప్రబంధాలను సమ్మాల్వారుల ద్వారా తాము పొంది, వాటిని చక్కగా విభాగం చేసి, మనకు అందించిన మహనీయులు, పరమాచార్యులైన శ్రీమన్నాథమునులు. ఇంకే కాక, ఈ ప్రబంధాలను దేవగాన ప్రక్రియలో గానం చేయదగిన క్రమాన్ని, దానిని అనుసరించి రాగతాళాలను నిర్దేశించి తెలియజేసినవారు వారే. ఇశైప్పా విభాగంలోని పాశురాలలోని అర్థాలకు అనుగుణంగా అభినయ క్రమాన్ని నిర్దేశించి తెలియజేసినవారు కూడా శ్రీమన్నాథమునులే. అటువంటి శ్రీమన్నాథమునుల వైభవం ఏమని పొగడగలం? వారి శ్రీచరణాలలో సాష్టాంగంగా ప్రణమిల్లి మన ఆర్థమైన, హార్దమైన కృతజ్ఞతలను సమర్పించుకుందాం. స్వస్తి.

శ్రీకృష్ణుని

శ్రీశుకముని — శ్రీమన్నాథముని

“నామి నాథమునిం నామ జీమూతం భక్త్యవగ్రహే,
వైరాగ్యభగవత్తత్త్వజ్ఞానభక్త్యభివర్జకమ్”

శ్రీ పరాశర భట్టర్ శ్రీరంగరాజస్థవం పూర్వశతకం ఆరంభంలో శ్రీమన్నాథమునులను పై శ్లోకంతో కీర్తించారు. భగవద్భక్తి, వైరాగ్యం, భగవంతునకు సంబంధించిన తత్త్వజ్ఞానం అనే ఇవి అన్నీ కనబడకుండా ఎండిపోయిన కరువుకాటకాల కాలం అది. అటువంటి సమయంలో, వాటిని అన్నిటినీ పుష్కలంగా వర్షించిన మేఘమే శ్రీమన్నాథమునులు. వారికి నేను నమస్కరిస్తున్నాను— అని అంటున్నారు, భట్టర్.

మహానీయులైన దివ్యసూరులు అవతరించి, భగవత్తత్త్వజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే దివ్య ప్రబంధాలను అనుగ్రహించారు, కానీ, వారి అవతారాలు పూర్తి అయిన తరువాత, కాలక్రమంలో ఆ దివ్య ప్రబంధాలు అదృశ్యమయ్యాయి ఆ జ్ఞానం అంతరించిపోయింది. జ్ఞానం, భక్తి, వైరాగ్యం అనే ఇవి ఏమీ కూడా ఎవరికీ తెలియని ఒక అవగ్రహం, అంటే, కరువు కాలం ఏర్పడింది. అటువంటి దుర్భరమైన దుర్భిక్ష కాలంలో చల్లగా అమృత మయమైన నీటిని వర్షించే మేఘంవలె ఉదారమైన స్వభావాన్ని కలిగిన శ్రీమన్నాథమునులు అవతరించి, ఆ దివ్యప్రబంధాలను ఎంతో శ్రమపడి సంపాదించి, మళ్ళీ ఈ లోకంలో భగవత్తత్త్వజ్ఞానాన్ని, భగవద్భక్తిని, వైరాగ్యాన్ని విస్తృతంగా విస్తరింపజేశారు. కాలమేఘం ఏ విధంగా అయితే సమృద్ధిగా చల్లని, తీయని నీటిని వర్షిస్తుందో, ఆ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునులు అనే కాలమేఘం కూడా భగవత్తత్త్వజ్ఞానాన్ని, భగవద్భక్తిని, వైరాగ్యాన్ని సమృద్ధిగా ఈ లోకంలో వర్షించింది వాటిని ఈ లోకంలో ఉండేవారు గ్రహించి తరించినట్లుగా చేసింది. ఈ విధంగా కాలమేఘంవలె ఉండే శ్రీనాథమునులకు నమస్కరిస్తున్నాను— అనేది పై శ్లోకంలోని తాత్పర్యం.

ఇటువంటి గొప్పతనాన్ని కలిగిన శ్రీమన్నాథమునులను శుకమునితో పోల్చి చూచి, కొన్ని విశేషాలను ఇప్పుడు అనుసంధానం చేసుకుందాం.

శ్రీశుకమహర్షి శ్రీమద్భాగవతాన్ని అనుగ్రహించారు. శ్రీపాద్మపురాణంలో “శ్రీమద్భాగవత మాహాత్మ్యమ్” అనే ఒక భాగం ఉన్నది. అందులో శ్రీమద్భాగవత మాహాపురాణ మహిమ ఎటువంటిదో తెలియజేయబడింది. ఒకానొక సమయంలో నారద మహర్షి యాత్రగా లోకసంచారాన్ని చేస్తున్నాడు. అప్పుడు కలియుగ ఆరంభకాలం.

ఒక్కొక్క సంవత్సరం గడిచేకొద్దీ కలియుగ ప్రభావం ఈ లోకంలో వ్యాపిస్తున్నది. ఆ విధంగా కలిప్రభావం అంతటా వ్యాపించడాన్ని చూసిన నారద మహర్షి చాలా బాధపడ్డాడు. అతడు నేరుగా యమునానదీ తీరానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భక్తులు అందరూ ఆనందంగా ఆడుతూ, పాడుతూ సంతోషిస్తున్నారు. ఆ దృశ్యాన్ని చూడగానే నారదుడు “సరే బాగున్నది కదా. ఈ లోకంలో ఇంకా భగవద్భక్తి వ్యాపించి ఉన్నది కదా. ఆ శ్రీకృష్ణుడు అవతరించిన చోట అయినా భగవద్భక్తి అనేది ఉన్నది కదా” అని కొంత సంతోషపడ్డాడు, ఆశ్చర్యపడ్డాడు కూడా.

కానీ, ఇంతలోనే అక్కడ ఒకానొక దృశ్యం అతనికి గోచరించింది. ఒక లేత వయస్సులో ఉండే కన్యక అక్కడ చాలా దుఃఖిస్తూ కనిపించింది. ఆమెకు సమీపంలో ఇద్దరు పురుషులు చాలా వృద్ధులై కనిపించారు. వారు మోహాన్ని పొందిన స్థితిలో ఉన్నారు. ఈ దృశ్యాన్ని చూసిన నారద మహర్షికి ఎంతో ఆశ్చర్యం, దుఃఖం కూడా కలిగాయి. “ఆ కన్యక దుఃఖించడానికి కారణం ఏమో తెలుసుకోవాలి” అని నారద మహర్షి ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అప్పుడు కన్య నారద మహర్షికి పరిచయం చేసుకుంటూ, ఈ విధంగా తన దుఃఖకారణాన్ని తెలియజేసింది.

“మహర్షి! నేనే భగవద్భక్తిని. నేను ఈ ద్రావిడదేశంలో జన్మించాను. నేను ఈ దేశంలో సంచరిస్తూ ఒక్కొక్క చోటుకు వెళుతూ ఉండగా, కొంతకాలం గడిచేసరికి, నాకు ముసలితనం వచ్చింది. కానీ ఈ యమునా నది తీరానికి రాగానే, నాకు ఉండే ముసలితనం అంతా పోయి, మళ్ళీ యవ్వన ప్రాయం ఏర్పడింది. అందువల్ల నేను మళ్ళీ యౌవనాన్ని పొందాను. ఈ ఇద్దరు పురుషులు జ్ఞానం, వైరాగ్యం అనేవారు. వీరిద్దరూ ఇంతకుముందు యువకులుగానే ఉన్నారు. కానీ వీరికి ఇప్పుడు ముసలితనం వచ్చింది. ఈ విధంగా వీరికి వృద్ధాప్యం కలగడానికి ఏమి కారణమో తెలియకున్నది. నాకు చాలా బాధగా ఉన్నది “ అని ఆ కన్యక నారద మహర్షితో పలికింది.

అప్పుడు, నారద మహర్షికి కలియుగ ప్రభావం వల్లనే జ్ఞానం, వైరాగ్యం అనే ఆ పురుషులకు ఇద్దరికీ ముసలితనం కలిగింది- అని అర్థమైనది. ఈ ఇద్దరి పురుషులకు కలిగిన వృద్ధాప్యం తొలగిపోయి, మళ్ళీ యవ్వనం వచ్చేటట్లుగా ఏమి చేయాలి? అని ఆ మహర్షి ఆలోచించాడు. అప్పుడు అతడు ఉపనిషత్తులను, పురాణోపాసాదులను క్రమంగా వారి ముందు అనుసంధించడం ఆరంభించాడు. కానీ, వారి ముసలితనం మాత్రం పోలేదు. జ్ఞానం, వైరాగ్యం మళ్ళీ యవ్వన దశను పొందలేదు. నారదుడు చాలా బాధపడ్డాడు.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

“శాస్త్రాలను అన్నిటిని నేను అనుసంధించాను కదా. అయినప్పటికీ వీరు వీరిద్దరూ యవ్వన మళ్ళీ దళను పొందలేదే. ఇంత ప్రయత్నం చేసినా ఏమీ ప్రయోజనం లేకుండా పోయిందే!” అని బాధపడుతూ ఉండగా అక్కడకు సనకాదిమునులు వచ్చారు. వారితో నారద మహర్షి జరిగిన సంగతిని తెలియజేసి, ఆ ఇద్దరు పురుషులకు మళ్ళీ యౌవనం కలిగేటట్లుగా చేయడానికి ఏమి కర్తవ్యం? అని వారిని అడిగాడు. అప్పుడు ఆ మునులు నారద మహర్షితో “గొప్ప సత్కార్యాన్ని నిర్వర్తించు. దానివల్ల వీరిద్దరికీ మళ్ళీ తిరిగి యౌవనం కలుగుతుంది” అని అన్నారు.

నారదునకు నవ్వు వచ్చింది. “సత్కార్యాన్ని చేయమని వీరు అంటున్నారే. ఇంతవరకు నేను వేదవేదాంతాలను ఇతిహాసాదులను అనుసంధానంచేశాను కదా! ఇది సత్కార్యం కాదా? ఇంతకంటే వేరొక సత్కార్యం ఏమి ఉంటుంది?” అని భావించి, ఆ విషయమే ఆ మునులతో అన్నాడు. అప్పుడు వారు “ఈ కలియుగంలో వాటికంటే ఒక సత్కార్యం ఒకటి ఉన్నది అది ఏమంటే, భాగవతపురాణాన్ని అనుసంధానం చేయడం శుకమహర్షి అనుగ్రహించిన శ్రీమద్భాగవత మహాపురాణాన్ని అనుసంధానం చేస్తే, తప్పకుండా ఈ జ్ఞాన భక్తులకు ఇద్దరికీ మళ్ళీ తిరిగి యవ్వనం కలుగుతుంది. సందేహం లేదు. జ్ఞానం, భక్తి, వైరాగ్యం అనే ఈ ముగ్గురూ తప్పక ఆనందాన్ని పొందగలరు” అని అన్నారు. అప్పుడు నారద మహర్షి చాలా ఆనందించి, శ్రీమద్భాగవత మహా పురాణాన్ని అనుసంధానం చేయగా, జ్ఞానం, వైరాగ్యం అనే ఆ పురుషులకు ఇద్దరికీ మళ్ళీ యవ్వనం కలిగింది. మళ్ళీ జ్ఞానం, భక్తి, వైరాగ్యం అనే ఈ మూడు ఈ లోకంలో అభివృద్ధి చెందారు. ఈ చరిత్ర శ్రీమద్భాగవతమాహాత్మ్యం అనే భాగంలో తెలియజేయబడింది. అందువల్ల, శుకమహర్షి ఉపదేశించిన శ్రీభాగవతమహా పురాణం కారణంగా ఈ లోకంలో జ్ఞానం, భక్తి, వైరాగ్యం అనేవి విస్తరించి అభివృద్ధి చెందాయి.

ఈ విధంగా, జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యాలను అభివృద్ధి చెందేటట్లుగా చేసే స్వభావంలో శ్రీమన్నాథమునులకు శ్రీశుకమహర్షితో సామ్యం ఉన్నది. ఏ విధంగా శ్రీశుక మహర్షి శ్రీమద్భాగవత మహాపురాణం ద్వారా జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాలను మళ్ళీ తిరిగి లోకంలో ప్రచారాన్ని పొందేటట్లుగా చేశారో, ఆ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునులు కూడా ఆళ్వారుల దివ్య ప్రబంధాలను ఈ లోకంలో ప్రచారం చేయడం ద్వారా జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యాలను పెంపొందించారు. ఈ విషయం శ్రీమన్నాథమునుల దివ్య చరిత్రలో మనకు స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. ఇది వీరిద్దరి మధ్య గోచరించే ఒక విధమైన సామ్యం.

శ్రీశుకమహర్షి చిలుక ముఖాన్ని కలిగి ఉంటారు. ఆ ముని రూపాన్ని మనం ఎక్కడ దర్శించినప్పటికీ అటువంటి దృశ్యమే మనకు గోచరిస్తుంది. అందువల్ల చిలుకతో ఆ మహర్షికి ఒక విధమైన సంబంధం ఉన్నది. రూపంలో చిలుకతో సామ్యాన్ని కలిగి ఉండడమే కాక, వీరు, చిలుక స్వభావంవంటి స్వభావాన్ని కలిగినవారు కూడా. చిలుక, తనకు నేర్పించిన మాటలనే తిరిగి అదే విధంగా పలుకుతుంది. శ్రీశుకమహర్షి, శ్రీవేదవ్యాసమహర్షి పుత్రులే కదా. తమ తండ్రి అయిన వేద వ్యాసమహర్షి ద్వారా తాము నేర్చిన తత్వాలనే శ్రీశుకమహర్షి కూడా భాగవత మహాపురాణంలో అనుగ్రహించారు. చిలుక తనకు నేర్పించినవారు మాట్లాడే వైఖరి కంటే ఎక్కువ మధురంగా ఉండే రీతిలో తాను నేర్చిన మాటలను పలుకుతుంది. ఆ విధంగానే శుకమహర్షి కూడా వేదవ్యాసమహర్షి వల్ల తాము తెలిసిన తత్వాలను మరింత మధురంగా శ్రీమద్భాగవత మహాపురాణంలో మనకు అందించారు.

చిలుక అనేది ఒక పక్షి కదా. ఆ విధంగానే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా వేరొక పక్షి అయిన హంసతో పోలికను కలిగి ఉన్నారు. శ్రీనాథమునులను మన పూర్వాచార్యులు ఒక హంసగా భావన చేశారు. ఆచార్య హృదయం అనే దివ్య గ్రంథంలో నాయనార్ అనే పూర్వాచార్యులు “వివేకముఖరాయ్ నూలురైత్తు, అళ్ళలిల్ రతియన్న్—” ఇత్యాదిగా ఉండే ఒక అద్భుతమైన, అందమైన, పెద్ద చూర్ణికలో శ్రీమన్నాథమునులను ఒక గొప్ప హంసగా నిరూపించి పలికారు. హంసకు ఎటువంటి స్వభావాలు ఉంటాయో, అటువంటి స్వభావాలనే శ్రీనాథమునులు కూడా కలిగి ఉన్నారు— అనే విషయాన్ని వారు ప్రమాణపూర్వకంగా తెలియజేశారు.

పాలను, నీటిని కలిపి, హంస ముందు పెట్టినట్లయితే, సారాన్ని కలిగిన పాలను గ్రహించి, అసారమైన నీటిని వదిలిపెట్టి, ఆ రెండింటిని చక్కగా వివేకించి వేరు చేసి చూపగలిగే సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఆ పక్షి కలిగి ఉన్నది. ఆ విధంగానే, శాస్త్రాలు ఎన్నో అనేక విధాలుగా విస్తరించి ఉన్నాయి. వాటిలో సారాసార విషయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. వాటిలో సారతమమైన దివ్యప్రబంధాలను మాత్రం శ్రీమన్నాథమునులు గ్రహించి, తాము అనుభవించి, వాటిని మనకు అందజేసినందువల్ల వారు గొప్ప హంసవంటివారు. ఈ దివ్య ప్రబంధాలే లోకానికి చాలా సులభంగా జ్ఞానాన్ని అందించే ఉపాయం, భగవంతుడు మనలను మెచ్చి అనుగ్రహించే ఉపాయం—అని తెలియజేసినవారు కదా, వారు.

హంస నీటిలో సంచరించినప్పటికీ కూడా, అందులో ఉండే బురదతో దానికి సంబంధం ఉండదు. బురదలో సంచరించినా దానిక అది ఏమాత్రం అంటుకోదు. దానితో

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఏమాత్రం సంబంధాన్ని కలిగి ఉండదు. అది హంస స్వభావం, సామర్థ్యం. ఆ విధంగానే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా బురద వంటి ఈ సంసారంలో పుట్టినప్పటికీ, అందులోనే సంచరిస్తూ ఉన్నప్పటికీ కూడా, దానితో ఏమాత్రం సంబంధం లేకుండానే ప్రకాశించారు. సాంసారికమైన క్లేశాలు ఏవీ వారిని బాధించలేదు. వాటితో సంబంధం లేకుండానే వారు మెలిగారు.

హంస అందమైన నడకలను నడుస్తుంది. అందంగా ఉండే నడకలకు హంస నడకలను లోకంలో ఉపమానంగా చెప్తారు. శ్రీమన్నాథమునులు కూడా అందమైన, హంసనడకలను, అంటే, నడతలను కలిగినవారే. ఇక్కడ హంస అంటే లక్ష్మీదేవియే. “అన్ననడైయ అణబ్బ” అని ఆళ్వారులు కూడా, లక్ష్మీదేవి హంసవలె అందమైన నడకలను కలిగి ఉన్నది— అని అన్నారు. శ్రీమన్నాథమునులు కూడా, అటువంటి లక్ష్మీదేవి యొక్క నడకలను, అంటే, స్వభావాన్ని కలిగి ఉన్నారు. లక్ష్మీదేవి యొక్క గుణాలు, స్వభావాలు అన్నీ కూడా శ్రీమన్నాథమునులలో ప్రకాశిస్తున్నాయి. లక్ష్మీదేవి గొప్ప దయ, వాత్సల్యం మొదలైన గుణాలను కలిగి ఉన్నట్లే, వీరు కూడా అటువంటి గొప్ప గుణాలను కలిగి ఉన్నారు. లక్ష్మీదేవి చేతనుల విషయంలో భగవంతుని దగ్గర పురుష కారం చేసేటట్లే, నాథమునులు కూడా మన వంటివారికి కోసం భగవంతుని దగ్గర పురుషకారాన్ని చేసే స్వభావం కలిగినవారు. ఈ విధంగా ఉండే రీతిలో లక్ష్మీదేవితో శ్రీమన్నాథమునులు పోలికను కలిగి ఉన్నారు. అందుచేత వారు హంసివంటి లక్ష్మీదేవితో సామ్యాన్ని కలిగి ఉన్నారు.

హంస మానస సరోవరంలోని పద్మంలో నిలచి ఉంటుంది. మానస సరోవరం అనేది హిమాలయ పర్వతాలలో ఉంటుంది. అక్కడ ఉండే నీరు చాలా స్వచ్ఛంగా, నిర్మలంగా ఉంటుంది. కనుక, ఆ సరోవరంలో ఉండే పద్మాలలో హంసలు ఆనందంగా విహరిస్తాయి. ఆ విధంగానే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా భక్తుల మానస పద్మాలలో ఎల్లప్పుడూ ఆనందంగా విహరిస్తారు, అంటే, వారి హృదయాలలో నిలిచి ఉంటారు. భక్తుల హృదయ పద్మాలలో శ్రీమన్నాథమునులు నిత్యంగాగా నిలచి ఉండి ఆనందంగా విహరిస్తారు. ఈ విధంగా పలు విధాలుగా హంసతో సామ్యాన్ని కలిగి ఉన్న కారణంచేత శ్రీమన్నాథమునులను హంసగా, పరమహంసగా పెద్దలు సంభావిస్తున్నారు.

హంస అనే పక్షి తెల్లని రూపాన్ని కలిగి ఉంటుంది. శుద్ధమైన రూపాన్ని కలిగి ఉంటుంది. తెలుపురంగు అనేది సత్త్వగుణానికి సంకేతం. శ్రీమన్నాథమునులు కూడా

శ్రీశుకముని - శ్రీమన్నాథముని

విశుద్ధమైన సాత్త్విక గుణాన్ని కలిగినవారు. అందువల్ల వీరు సామాన్యమైన, సాధారణమైన హంస కాదు, లోకోత్తరమైన హంస. పరమహంస.

ఈ విధంగా శ్రీశుకమహర్షి చిలుక అనే ఒక పక్షియొక్క స్వరూప స్వభావాలను కలిగి ఉన్నట్లే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా హంస అనే ఒక పక్షి యొక్క స్వరూప స్వభావాలను కలిగి ఉన్నారు. ఇది వీరిద్దరి మధ్య ఉండే ఒక గొప్ప సామ్యం.

ఇక వేరొక సామ్యాన్ని ఇప్పుడు గమనిద్దాం. శ్రీశుకమహర్షి అనుగ్రహించిన భాగవత మహాపురాణం ఎటువంటిది? అంటే, “నిగమ కల్పతరో ర్గళితం శుకముఖాత్ అమృత ద్రవసంయుతం, పిబత భాగవతం రసమాలయమ్” అని ఆ పురాణం ప్రశంసించబడుతున్నది. చిలుక నోటినుండి జారి పడిన పండు చాలా మధురంగా ఉంటుంది. శ్రీభాగవతం అనేది వేదాలు అనే కల్పవృక్షంలో పండిన పండువంటిది. అందువల్ల అది సహజంగా ఎంతో మధురంగా ఉంటుంది. సహజంగా ఉండే మాధుర్యంతో పాటు, అది శ్రీశుకమహర్షి అనే చిలుక నోటినుండి జారిపడిన ఫలం, అంటే వారి నోటినుండి జాలువారిన పురాణం కనుక, అంటే, శుకమహర్షి ద్వారా ఉపదేశింపబడిన పురాణం కనుక, అది చాలా చాలా మధురంగా ఉంటుంది.

ఇటువంటి వైభవమే దివ్యప్రబంధాలకు కూడా ఉన్నది. దివ్యసూరులు అందరూ “ఆరావముదమ్” అని కీర్తింపబడే అత్యంత భోగ్యుడైన ఆ సర్వేశ్వరుని అనుభవించి, దివ్యప్రబంధాలలో “ఎనక్కు తేనే పాలే కన్నలే అముదే” అనే విధంగా ఉండే చాలా మధురమైన పాశురాలను పాడారు. అందుచేత దివ్య ప్రబంధాలు అన్నీ ఒక అమృత ఫలంవంటివి. అటువంటి దివ్య ప్రబంధాలు అనే అమృత ఫలాన్ని ఆస్వాదించినవారు శ్రీమన్నాథమునులు. నమ్మాళ్వారులు అనుగ్రహించగా, శ్రీమన్నాథమునులు వాటిని గ్రహించారు అమృతంవంటి ఆ ప్రబంధాలను తాము ఆస్వాదించి, తమ నోటి ద్వారా వాటిని మనకు అనుగ్రహించారు. హంసవంటి శ్రీమన్నాథమునులు తాము ముందుగా ఆస్వాదించి, అనుభవించి మనకు అనుగ్రహించినవి కనుక, దివ్యప్రబంధాలు అన్నీ ఎంతటి మాధుర్యాన్ని కలిగి ఉంటాయో, ఎంతటి వైలక్ష్యంగా కలిగి ఉంటాయో కదా. ఈ విధంగా శ్రీశుకమహర్షి వేదవ్యాసమహర్షి వల్ల తాము పొందిన అనుభవించిన మధురమైన వేదతత్వార్థాలనే, తాము ముందు అనుభవించి, ఆ మధురమైన అర్థాలను మరింత మధురంగా చేసి, భాగవత మహాపురాణంగా అందించినట్లే, శ్రీమన్నాథమునులుకూడా నమ్మాళ్వారుల వలన తాము

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

పొందిన దివ్య ప్రబంధాలను అనుభవించి, తరువాత వాటిని మనకు మరింత మధురంగా అనుగ్రహించారు. ఈ విధంగా వీరిద్దరి మధ్య ఇంకొక సామ్యం భాసిస్తున్నది.

శ్రీమద్భాగవత మహాపురాణం శ్రీకృష్ణునకు చాలా ఇష్టమైనది. కలియుగం ఆరంభంలోనే ఆ స్వామియే స్వయంగా ఈ విషయాన్ని తెలియజేశాడు. “ఇకపై నన్ను ఆరాధించేవారు ఎక్కడెక్కడో నన్ను అన్వేషించవలసిన ఆవశ్యకత లేదు. నేను ఈ శ్రీభాగవత మహాపురాణంలోని నిలచి ఉంటాను. ఎక్కడ ఈ పురాణాన్ని భక్తిపూర్వకంగా అనుసంధానం చేస్తారో ఆ ప్రదేశంలో నేను తప్పక నిలచి ఉంటాను ఆ విధంగా అనుసంధానం చేసేవారిని నేను అనుగ్రహిస్తాను” అని అంటూ ఎంతో ప్రీతితో శ్రీమద్భాగవత మహాపురాణ వైభవాన్ని స్వామియే సాక్షాత్తుగా తెలియజేశాడు. అందువల్ల భగవంతునకు శ్రీశుకమహర్షి విషయంలో, ఆ మహర్షి నోటినుండి ఉద్భవించిన శ్రీభాగవత మహాపురాణ విషయంలో ఎంతో ఆదరం ఉన్నది - అని తెలుస్తున్నది.

ఈ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునుల విషయంలో, ఆ ఆచార్యవర్యుల ద్వారా ప్రచారాన్ని పొందిన దివ్యప్రబంధాల విషయంలో భగవంతునకు ఎంతో ఆదరం ఉన్నది. శ్రీనాథమునుల విషయంలో భగవంతునకు గల ప్రీతి ఎంతటి అంటే, కేవలం నాథమునుల విషయంలోనే కాకుండా, వారి వంశంలో జన్మించిన అందరి విషయంలోనూ భగవంతునకు అంతు లేని ప్రీతి ఉన్నది. ఈ విషయాన్ని మన పూర్వాచార్యులు తమ వ్యాఖ్యానాలలో స్పష్టంగా తెలియజేశారు.

“కురుకై కావలప్పన్ “ శ్రీమన్నాథమునుల శిష్యులలో ఒకరు. వారు శ్రీనాథమునుల నుండి యోగరహస్యాలను ఉపదేశంగా పొందారు. తాము ఉపదేశంగా పొందిన భక్తియోగం ద్వారా భగవంతుని ధ్యానించి, ఆ స్వామిని మానసికంగా దర్శించి, ఆనందించేవారు. ఆ విధంగా వారు భగవంతుని దర్శించి, ఆనందించే ఒకానొక సమయంలో, శ్రీమన్నాథమునుల పౌత్రులయిన యామునాచార్యులవారు కురుగై కావలప్పన్ దగ్గరకు వచ్చారు. వారు యోగసమాధిలో ఉండడాన్ని గమనించి, వారి ఏకాగ్రతకు భంగం కలిగించకూడదు- అనే ఉద్దేశంతో ఒక పక్కన ఒదిగి నిలుచున్నారు. కొద్ది సమయంలోనే కురుగై కావలప్పన్ కళ్ళు తెరచి, “ఇక్కడ శొట్టై కులానికి సంబంధించినవారెవరైనా ఉన్నారా?” అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు శ్రీయామునాచార్యులవారికి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ” నేను ఇక్కడకు వచ్చిన సంగతిని నేను వీరికి తెలియజేయలేదు కదా! ఏ విధంగా నా రాకను వీరు

గమనించగలిగారు? ” అనే భావించి, ఆ విషయాన్ని గూర్చి అప్పన్ ను అడిగారు. అప్పుడు అప్పన్ ఈ విధంగా సమాధానాన్ని చెప్పారు. “ యోగ సమాధిలో ఉండేటప్పుడు స్వామి నన్నే చూస్తూ ఉంటాడు. ఇంకొక వైపు దృష్టి మరలించడు. కానీ, ఇప్పుడు నన్ను చూడడం మానివేసి, నన్ను దాటి ఇంకా ఆవలి వైపు ఎవరినో అపేక్షతో, ఆదరంతో చూస్తున్నట్లుగా కనిపించాడు. అందువల్ల శొటైకులానికి సంబంధించినవారెవరో ఎక్కడికి వచ్చి ఉండాలి. భగవంతునకు శ్రీమన్నాథమునుల విషయంలో, వారి వంశానికి సంబంధించినవారి విషయంలో ఉండే ఆదరం అవధి లేనిది. కనుక నేను ఈ విధంగా అడిగాను “ అని అన్నారు. అందువల్ల భగవంతునకు శ్రీమన్నాథమునుల వంశం పట్ల చాలా ప్రీతి ఉన్నది- అని తెలుస్తున్నది. ఎందువల్ల ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునుల విషయంలో, వారి వంశానికి చెందినవారి విషయంలో భగవంతునకు అంత ప్రీతి ఉన్నది? అని అంటే, నమ్మాళ్వారులను యోగదశలో దర్శించి, వారి వల్ల దివ్యప్రబంధాలను ఉపదేశంగా పొందినవారు కదా, శ్రీమన్నాథమునులు. వాటిని లోకంలో అంతటా ఉపదేశించి ప్రచారం చేసిన మహోపకారకులు కదా వారు. ఆ విధంగా లోకోద్ధరణ కోసం పాటుపడిన తన ఆశయాన్ని నెరవేర్చిన శ్రీమన్నాథముల విషయంలో, వారి వంశానికి చెందినవారి విషయంలో భగవంతునకు అంతు లేని ప్రీతి ఉన్నది.

అందువల్ల, భగవంతునకు శుకమహర్షి విషయంలో, వారు అనుగ్రహించిన భాగవత మహాపురాణం పట్ల భగవంతునకు ప్రీతి ఉన్నట్లే, దివ్య ప్రబంధాల విషయంలో, ఆ దివ్యప్రబంధాలను తిరిగి సంపాదించి, వాటిని లోకంలో ప్రచారం చేసిన శ్రీమన్నాథమునుల విషయంలో, వారి వంశానికి చెందినవారిపట్ల, భగవంతుని చాలా ప్రీతి ఉన్నది- అనే ఇంకొక సామ్యం శ్రీశుకమహర్షికి, శ్రీనాథమునులకు మధ్య ఉన్నది.

ఇంకొక పోలిక కూడా వీరిద్దరి మధ్య ఉన్నది. శుకమహర్షి మహిమ ఈ లోకానికి అంతటికి తెలిసినది ఒకానొక సందర్భం ద్వారా. కొందరు కన్యలు ఆ మహర్షి వైభవాన్ని లోకానికి తెలియజేశారు. ఆ సందర్భం ఏ విధంగా, ఎప్పుడు జరిగింది? అంటే, ఒకానొక సమయంలో శుకమహర్షి ఒక నదీతీరంలో సంచరిస్తూ ఉన్నారు. ఆ మహర్షిని వారి తండ్రి అయిన వేదవ్యాసమహర్షి అనుసరిస్తూ ఉన్నారు. శుకమహర్షి వైరాగ్యనిధి. తౌకికమైన విషయాల పట్ల, సుఖాలపట్ల వారికి ఏ విధమైన ఆసక్తి కాని, దృష్టి కాని లేదు. ఆ మహర్షిరూపం చాలా సుందరమైనది. ఆ విధంగా ఆ మహర్షి నదీతీరంలో సంచరించే సమయంలోనే, ఆ నదిలో

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

కొంతమంది కన్యకలు స్నానం చేస్తున్నారు. శుకమహర్షి తాము స్నానం చేసే ప్రదేశంలోనే సంచరించడం గమనించినప్పటికీ, ఆ కన్యకలు ఆ విషయాన్ని ఏమీ పట్టించుకోకుండా, ఎటువంటి సంకోచం లేకుండా, స్నానాన్ని చేస్తూనే ఉన్నారు. ఆ మహర్షి వెనుకనే వేదవ్యాసమహర్షి రావడానికి వారు గమనించి, వెంటనే వారు ఆ నది నుండి పైకి వచ్చి స్నానం చేయడం కోసం తాము విడచి పెట్టిన వస్త్రాలను తిరిగి ధరించారు. ఈ సంగతిని వేదవ్యాసమహర్షి గమనించి, చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాడు. “నా కుమారుడు వస్తూ ఉన్నప్పటికీ, ఆ విషయాన్ని మీరు ఏమీ పట్టించుకోకుండా స్నానం చేస్తూనే ఉన్నారు. కానీ, నేను రావడానికి గమనించి, మీరు వెంటనే తీరం దగ్గరకు వచ్చి విడచి పెట్టిన వస్త్రాలను ధరించారే. అతడు యువకుడై ఉన్నాడు, అందంగా ఉన్నాడు. నేను ముసలివాడై ఉన్నాను. అయినప్పటికీ, వారు నన్ను చూసినప్పుడే ఈ విధంగా ప్రవర్తించారు ఎందుకోసం? “ అని సందేహపడి ఆ విషయాన్నే ఆ మహర్షి ఆ కన్యల దగ్గరకు వెళ్లి ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు ఆ కన్యలు శుకమహర్షి గొప్పతనాన్ని వేదవ్యాసమహర్షికి తెలియజేశారు. “స్వామీ! మీరు అడిగిన ఈ ప్రశ్నను కూడా మీ కుమారుడు శుకమహర్షి అడుగలేదే. మీరే ఈ ప్రశ్నను అడుగుతున్నారు. దీనిని బట్టి తెలుస్తూ ఉన్నది కదా, ఆ మహర్షి వైరాగ్యం ఎంత గొప్పదో. ఈ లోకంలోని ఏ వస్తువుల పట్ల అతడు ఆకర్షితుడు కాడు. గోచరించే అన్ని వస్తువులలో ఆ పరమాత్మ స్వరూపాన్ని దర్శిస్తాడు. భగవంతుడే అన్నిటిలోనూ అంతర్యామిగా ఉన్నాడు— అనే తత్వాన్ని ఆ ముని దర్శిస్తాడు. ఆ భావనతోనే అతడు ఏ వస్తువునైనా చూస్తాడు తప్ప, వేరే భావనతో అతడు గమనించడు. ఈ లోకంలో ఉండే వస్తువులలో గోచరించే వైవిధ్యాన్ని అతడు గమనించి, వాటి పట్ల ఆకర్షితుడు కాడు. అందువల్ల ఆ ముని మా సమీపంలో సంచరిస్తూ ఉన్నప్పటికీ మేము సిగ్గుపడలేదు. వస్త్రాలను ధరించలేదు” అని ఆ కన్యలు సమాధానం చెప్పారు.

శ్రీమన్నాథమునుల చరిత్రను మనం గమనించినట్లయితే, ఈ విధంగానే వారి వైభవం ఒక కన్యద్వారా లోకంలో ప్రకాశాన్ని పొందింది. దేవగానం, మనుష్యగానం— అని గానాలలో రెండు విధాలయిన గానాలు ఉన్నాయి. వీటిలో దేవగానం చాలా గొప్పది. దేవగానాన్ని దేవతలు పాడుతారు. అది దేవలోకంలో గానం చేయబడుతుంది. మనుష్యగానం అనేది, ఈ లోకంలో ఉండే మానవుల చేత, పరిమితమైన శక్తిని కలిగిన మన చేత చేయబడే గానం. అయితే, భగవంతుని అనుగ్రహం వల్ల ఈ లోకంలో ఉండే కొందరికి ఆ దేవగాన ప్రక్రియ అలవడుతుంది. ఆ విధంగా భగవదనుగ్రహంవల్ల ఒకానొక కన్య దేవగానాన్ని నేర్వగలిగింది. ఆమె, ఒకానొక సమయంలో, వీరనారాయణపురానికి

సమీపంలో ఉండే గంగై కొండ చోళపురంలో ఉండే ప్రభువు దగ్గరకు వెళ్లి, తనకు తెలిసిన దేవగాన ప్రక్రియలో గానాన్ని చేసి వినిపించినది. అయినప్పటికీ, ఆ ప్రభువు ఆ గానాన్ని గొప్పగా భావించలేదు. ఆదరించలేదు. అదే సమయంలో మనుష్యగాన ప్రక్రియలో గానం చేసిన వేరొక కన్యకకు గొప్ప బహుమానాన్ని ఇచ్చి సత్కరించి పంపించాడు. దేవగానాన్ని నేర్చిన కన్యకకు అప్పుడు చాలా బాధ కలిగింది. ఆమె వీరనారాయణ పురానికి చేరి, అక్కడ ఆ స్వామి సన్నిధి దగ్గర దేవగానంలో పాడగా, శ్రీమన్నాథమునులు ఆ గానాన్ని విని, చాలా ఆశ్చర్యపడ్డారు. ఆహా! దేవగానంలో గానం చేయగలిగినవారు కూడా ఒకరు ఉన్నారా కదా” అనే సంతోషించి, ఆమె దగ్గరకు వచ్చి, ఆమె విచారంగా ఉండడాన్ని గమనించి, దానికి కారణాన్ని అడిగారు. అప్పుడు ఆ కన్యక జరిగిన వృత్తాంతాన్ని అంతటినీ నాథమునులకు తెలియజేసినది. అప్పుడు నాథమునులు ఆ కన్యకు తన వెంట తీసుకొని పోయి రాజు దగ్గరకు వెళ్లి, “ఈమె చేసే గానం దేవగానం. ఇది సామాన్యమైనది కాదు. దేవతలకు మాత్రమే సాధ్యమైనది. భగవదనుగ్రహం వల్ల ఈమెకు ఇది ప్రాప్తించింది. ” అని ప్రభువుతో అన్నారు. అప్పుడు అతడు “ఈ విషయం మీకు ఏ విధంగా తెలిసింది? మీకు దేవగానం తెలుసుననే విషయాన్ని మీరు నిరూపించగలరా? ” అని ప్రశ్నించాడు. “ఆ విధంగానే తప్పకుండా నేను నిరూపిస్తాను. నీవు ఒకే సమయంలో వందమందిని తాళసహితంగా గానం జేయమని చెప్పు. నేను దానిని విని, ఎవరెవరు ఏ విధంగా గానం చేస్తున్నారు, తాళాన్ని మోగిస్తున్నారు— అనే వివరాన్ని స్పష్టంగా చెప్పగలను” అని అన్నారు. తరువాత, ప్రభువు ఆ విధంగానే శ్రీనాథమునుల సమక్షంలో వందమంది గాయకులను పిలిచి, ఒకే సమయంలో తాళసహితంగా గానం చేసేటట్లు ఏర్పాటు చేశాడు. అప్పుడు నాథమునులు వారి తాళాన్ని గానాన్ని విని, వాటి వివరాన్ని అంతటినీ ప్రభువునకు వివరించి తెలియజేశారు. ప్రభువు వాటిని పరీక్షించి చూచి, నాథమునులు తెలియజేసిన వివరం అంతా సరి అయినదే అని గుర్తించాడు. అతడు చాలా ఆశ్చర్యపడి “ఆహా! ఈ కన్యక దేవగానాన్ని తెలిసినది. ఆ విధంగానే, ఈ నాథమునులు కూడా ఆ దేవగాన మహిమను తెలియ గలిగినవారు. వీరు సామాన్యులు కాదు” అని భావించి, వారికి శిష్యుడయ్యాడు. ఈ వృత్తాంతం శ్రీనాథమునుల చరిత్రలో ప్రసిద్ధమైనది. నాథమునులు తమకు తెలిసిన దేవగాన ప్రక్రియలో దివ్యప్రబంధ పాశురాలను భగవానుని ముందు ఆ ప్రక్రియలో గానం చేసి, ఆ స్వామిని ఆనందింప చేశారు—< అనే చరిత్ర కూడా సుప్రసిద్ధం.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఈ రీతిలో శ్రీశుకమునితో శ్రీనాథమునులకు మరి ఒక విధమైన సామ్యం ఉన్నది. అయినప్పటికీ, ఆ శుకముని కంటే కూడా శ్రీనాథమునులు ఎక్కువ మహిమను కలిగినవారు— అని చెప్పాలి. అదృశ్యమైన దివ్య ప్రబంధాలను అన్నిటినీ అకుంతితమైన దీక్షతో ప్రయత్నం చేసి సంపాదించి, లోకానికి మహోపకారం చేశారు. శుకముని అనుగ్రహించిన భాగవతం భక్తి మార్గాన్ని ప్రబోధిస్తున్నది ఈ భక్తి మార్గం అనేది అంత సులభంగా ఆచరించడానికి సాధ్యమైనది కాదు. దానిని అనుష్ఠించేటప్పుడు ఎన్నో నియమాలను పాటించవలసి ఉన్నది. చాలా కాలం దానిని ఆచరిస్తే గాని అది పూర్తి కాదు. ఇంద్రియాలను అన్నిటినీ నియంత్రించుకోవలసి ఉన్నది. ఇటువంటి ఈ భక్తియోగం మనవంటి సామాన్యులకు, అల్పమైన శక్తి కలిగినవారికి ఆచరించడానికి సాధ్యమైనది కాదు. ఈ కలికాలంలో చాలా పరిమితమైన శక్తి కలిగిన మనవంటివారికి భక్తియోగం ఆచరణ సాధ్యం కాదు. అయితే, భగవానుడు నెలకొని ఉండే దివ్యదేశాలను సేవించి, అశ్వరుల దివ్య ప్రబంధాలను నోరార గానం చేసి, ఆ భగవానునకు కైంకర్యం చేసి మెప్పించినవారు నాథమునులు. ఈ రీతిలో భగవంతుని మెప్పించి పరమప్రయోజనాన్ని పొందవచ్చు అనే సులభోపాయరూపమైన అనే రహస్యాన్ని మనకు ఉపదేశించినవారు శ్రీనాథమునులు. అటువంటి శ్రీనాథమునుల మహిమ ఎంత గొప్పది! ఎంత గొప్పది! ఆ ఆచార్య శేఖరుల శ్రీచరణాలలో పల్లాండు పాడదాం. ఆ స్వామిని మనం కృతజ్ఞతానుసంధాన పూర్వకంగా చిరకాలం మన మనసులో నిలుపుకుందాం. స్వస్తి.

శ్రీమన్నాథముని

శ్రీసరోముని — శ్రీమన్నాథముని

“నమో ౭ చింత్యాద్భుతాక్షిష్టజ్ఞానవైరాగ్యరాశయే,
నాథాయ మునయే ౭ గాధభగవద్భక్తిసింధవే”

శ్రీమన్నాథమునులను ఉద్దేశించి వారి పౌత్రులు అయిన శ్రీయామునమునులు స్తోత్రరత్నం అనే స్తుతిగ్రంథంలో రచించి, సమర్పించిన శ్లోకం ఇది. ఇందులో— యామునమునులు, “శ్రీమన్నాథమునులను నమస్కరిస్తున్నాను” — అని అంటున్నారు. ఆ శ్రీనాథమునులు ఎటువంటి వారు? అంటే, ఆచింత్యమైన, అద్భుతమైన, అక్షిష్టమైన జ్ఞానం, వైరాగ్యం— అనే ఈ రెండిటికి రాశివంటివారు. చాలా లోతైన భగవద్భక్తికి సముద్రంవంటివారు. భగవంతునకు సంబంధించిన జ్ఞానం అనేది అనేక విధాలుగా ఉంటుంది. అంతు లేని కళ్యాణ గుణాలను కలిగినవాడు కదా, భగవంతుడు. భగవంతుడు కలిగి ఉండే అవిశయాలు కూడా లెక్కలేనివి కదా. ఆ స్వామి ఎత్తే అవతారాలు అనేకాలు కదా. ఆ అవతారాలలో ఆయన ప్రదర్శించిన లీలలు అనేకం కదా. అందువల్ల భగవంతునకు సంబంధించిన జ్ఞానం “ఇదిఇంతటిది, ఇటువంటిది” అని భావించటానికి సాధ్యం కానిదిగా ఉంటుంది. అద్భుతంగా ఉంటుంది, అది సహజమైనదిగా ఉంటుంది. ఇక, ఈ లోకంలో ఉండే వైరాగ్యం అనేది కూడా అనేక విధాలుగా ఉంటుంది. వైరాగ్యం అనేది అనేక విషయాలు సంబంధించి ఉంటుంది కనుక, లోకంలో విషయాలు అనేకం కనుక, విషయ వైవిధ్యాన్ని బట్టి వైరాగ్యం కూడా వివిధంగా ఉంటుంది. ఈ విధంగా ఉండే జ్ఞానానికి, వైరాగ్యానికి శ్రీమన్నాథమునులు ఒక గొప్ప రాశి. అంతేకాక, వారు అగాధమైన భగవద్భక్తికి సముద్రంవంటి వారు అగాధమైనది అంటే, తెలియడానికి సాధ్యం కానంత లోతును కలిగినది అని, కలత పొందించడానికి సాధ్యం కానిది అని అర్థం. సముద్రం అటువంటిది కనుక, నాథమునుల జ్ఞానం కాని, వైరాగ్యం కాని, అటువంటివే కనుక, అటువంటి జ్ఞానవైరాగ్యాలను కలిగిన నాథమునులను ఇక్కడ యామునులు సముద్రంగా అభివర్ణిస్తున్నారు. “కాదల్ కడలిల్ మిగ పెరిదు” (భగవంతునిపై కల ప్రేమ సముద్రంకంటే గొప్పది) అని నమ్మాళ్వారులు చెప్పినట్లుగా, సముద్రం అంత జ్ఞానాన్ని, వైరాగ్యాన్ని కలిగినవారై నాథమునులు ప్రకాశిస్తున్నారు. అటువంటి శ్రీనాథమునులకు నమస్కరిస్తున్నాను — అని ఇక్కడ అంటున్నారు, యామునులు.

అటువంటి నాథమునుల వైభవాన్ని స్మరించి ఆనందించే ప్రయత్నంలో పలువురు మునులతో వారిని పోల్చి, వారితో నాథమునులకు కల సామ్యాలను భావించి, కొన్ని వ్యాసాలను ఇంతకుముందు విజ్ఞాపన చేయడం జరిగింది.

ఈ విధంగా పలువురు మునులతో నాథమునులను పోల్చి పలకడం అనేది యుక్తమేనా? అనే ఒక సందేహం కూడా ఇక్కడ కలుగవచ్చు. మన పూర్వాచార్యులు నమ్మాళ్వారులను పలువురతో పోల్చి పలికారు - అనే విషయం సుప్రసిద్ధం. అళ్వార్లకు పలువురు ఋషులతో సామ్యం ఉన్నది, ఆ విధంగానే, అళ్వార్లకు దశరథుడు, కౌసల్య, నంద గోపాలుడు, యశోద, గోపికలు - అని ఈ విధంగా పురాణాలలో కనిపించే పలువురతో పోల్చి, మన పూర్వాచార్యులు పలు సామ్యాలను తెలియజేశారు. వారితో అనేక విధాలుగా అళ్వార్లకు పోలికలు ఉన్నాయని నిరూపించి తెలియజేశారు. ఆ క్రమంలోనే ఇప్పుడు శ్రీమన్నాథమునులకు పలువులతో ఉండే సామ్యాలను ఉద్భావించి విజ్ఞాపనం చేయడం జరుగుతున్నది. ఇది ఎందుకోసం? అంటే, సామాన్య మానవులకు ఈ విధమైన భావన ఉండవచ్చు. ఏ విధంగా? అంటే, మహర్షులు అరణ్యాలలో నివసిస్తూ, కందమూలాలను ఆహారంగా గ్రహించి, కొన్ని సమయాలలో నిరాహారులై, ఎంతో శ్రమపడి తపస్సు చేసి గొప్ప జ్ఞానాన్ని సంపాదించారు. అటువంటివారికి ఎంతటి గొప్పతనం ఉన్నది! అంతటి గొప్పతనం అళ్వార్లకు, ఆచార్యులకు ఉన్నదా? అని కొందరికి సందేహం రావచ్చు. అటువంటి సందేహాలను తీర్చడం కోసమే పలువురు మహర్షులతో నాథమునులను పోల్చి చూపి, ఆ మహర్షులతో వారికి గల పోలికలను ప్రస్తావించి విజ్ఞాపన చేయడం జరిగింది. ఇంతే కాక, ఒక విధంగా చూసినప్పుడు, తాము స్వయంగా శ్రమపడి జ్ఞానాన్ని సంపాదించిన ఆ మహర్షుల కంటే కూడా, భగవంతుని నిర్దేశితమైన కృప వలన పరిపూర్ణమైన జ్ఞానాన్ని పొందిన అళ్వారులకు కానీ, ఆచార్యులకు కానీ, ఎక్కువ అతిశయం ఉన్నదని కూడా స్పష్టమవుతుందికదా. ఈ అంశం కూడా ప్రస్తావించడం జరిగింది.

ఇప్పుడు శ్రీనాథమునులను పోయ్ గై అళ్వార్ అని సంప్రదాయంలో ప్రసిద్ధులైన సరోమునితో పోల్చి, వారితో కల కొన్ని సామ్యాలను విజ్ఞాపన చేయడం జరుగుతున్నది.

పోయ్ గై అళ్వారులు పోయ్ గై ముని అనే పదంతో వ్యవహరింపబడుతున్నారు. వారికి మంగళాశాసనాన్ని అనుసంధించే పాశురంలో “ వేంగడవన్ తిరుమలైయై విరుంబుమవన్ వాఱ్ఱియే, పోయ్ గై ముని వడివఱ్ఱుకుమ్ పొఱ్ఱదముమ్ వాఱ్ఱియే ” అని

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ముని శబ్దంతో వారు నిర్దేశంపబడడాన్ని గమనించవచ్చు. ఈ ఆళ్వారులు మొట్టమొదటివారు. కాలాన్ని బట్టి ముందుగా అవతరించినవారు మొట్టమొదటి దివ్య ప్రబంధమైన ముదల్ తిరువందాదిని అనుగ్రహించినవారు. కాంచీపురంలో తిరువెక్కా అనే దివ్యదేశంలో ఒక సరస్సులో వీరు అవతరించారు. ద్రావిడంలో సరస్సుకు పొయ్ గై అని పేరు. అందువల్ల వీరికి పొయ్ గై ఆఘ్రవార్ అని పేరు వచ్చింది. వీరిని “ముని” అని ఎందుకు కీర్తించడం జరుగుతున్నది? అని అంటే, భగవంతుని స్వరూపరూప గుణ విభూతి లీలలను అన్నిటినీ చక్కగా ఎల్లప్పుడూ మనస్సులో మననం చేసి, భావించి, అనుభవించి ఆనందించేవారు, ఆ అనుభవాలను కమనీయమైన ద్రావిడ పాశురాలలో వ్యక్తం చేసినవారు, కనుక, “పొయ్ గై ముని” అని పిలువబడుతున్నారు. అందువల్ల, ముని అనే నామం వీరికి సార్థకమైనది.

శ్రీమన్నాథమునులు కూడా భగవంతుని గూర్చి ఎల్లప్పుడూ మనస్సులో మననం చేసేవారు. ఆళ్వార్లు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధాలలోని పాశురాలను సదా మననం చేసి, వాటిని లోకానికి అందించినవారు కనుక, నాథముని అని ముని శబ్దంతో విశేషించి చెప్పబడుతున్నారు. ఇది వీరి పేర్లలో ఉండే ఒక సామ్యం.

శ్రీసరోముని దివ్యసూరులలో ప్రప్రథములు. ” ఈ జగత్తులో కలిపురుషుని ప్రభావం లేకుండా పోవాలి” అని భావించిన భగవంతుడు ఈ లోకంలో కొందరు జీవాత్మలను కటాక్షించి, వారికి గల అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టి, పరిపూర్ణమైన, ఏ దోషం లేని తత్వజ్ఞానాన్ని అనుగ్రహించాడు. తన పరిపూర్ణమైన అనుభవాన్ని వారికి కలిగించి, ఉన్నతమైన భక్తిని వారికి కలిగించి, మధురమైన పాశురాలను వారి ద్వారా వ్యక్తం చేయించాడు. ఆ విధంగా భగవంతుని సంకల్పం వల్ల ఈ లోకంలో అవతరించిన దివ్యసూరులలో వీరు మొదటివారు.

శ్రీమన్నాథమునులు కూడా పూర్వాచార్యులలో మొట్టమొదటి ఆచార్యులు. “వీరే ఆచార్య పరంపరలో ప్రథమ ఆచార్యులు కావాలి. దివ్య ప్రబంధాలు వీరి ద్వారా ప్రచారాన్ని పొందాలి” అని, భావించిన భగవంతునిచే అనుగ్రహంపబడినవారు. అందుచేత వీరు ఆచార్యపరంపరలో ఆద్యులు అయ్యారు. ఈ విధంగా, ఆళ్వారులలో సరోముని మొదటివారు కాగా, పూర్వాచార్యులలో శ్రీనాథమునులు మొదటివారు అయ్యారు.

సరోముని తమ ప్రబంధం ఆరంభంలో భగవంతుని పరత్వాన్ని స్పష్టంగా నిరూపించారు. “ వైయమ్ తగళియా వార్ క్కడలే నెయ్యాక వెయ్య కదిరోన్ విళక్కాగ,

శెయ్య శుడరాట్ఠియాన్ అడిక్కే శూట్టినేన్ శొన్నాలై, ఇడరాట్ఠి నీంగుగవే ఎన్ను” అనే మొదటి పాశురంలో భగవంతుని పరత్వాన్ని ప్రతిపాదించారు. వారి కాలంలో జగత్తులో అంతటా నాస్తిక మతాలు ప్రబలంగా ఉన్నాయి. ఎక్కడ చూసినా బౌద్ధులు, జైనులు మొదలైన వేద విరుద్ధమైన వాదాలు చేసేవారే ప్రచురంగా ఉన్నారు. వారు, తమ సిద్ధాంతాలను, వాదాలను లోకంలో ప్రచారం చేస్తూ ఉన్నారు. అందువల్ల లోకంలో పలువురు నాస్తికులై పోయారు. వైదికులు ఉన్నప్పటికీ, వారు చాలా విరలంగా ఉన్నారు. అటువంటి సమయంలో, “ఇటువంటి ఉన్నతమైన వేదాంత తత్వాలను అందరికీ తెలియజేయాలి, యథార్థాన్ని తెలియజేయాలి “అనే ఉదారమైన భావంతో, ఆ తత్వాలు కూడా, సులభంగా తెలియాలి అంటే, మధురమైన, సులభమైన ద్రావిడ భాషలో పాశురాలను అనుగ్రహించడం ఆవశ్యకం, ఆ విధంగా అనుగ్రహించినప్పుడే పలువురు వైదికతత్వాలను గ్రహించి బాగుపడగలరు” అనే ఉద్దేశంతో చాలా గొప్పదైన ముదల్ తిరువందాది ప్రబంధాన్ని సరోముని అనుగ్రహించారు. ఈ విధంగా దివ్యప్రబంధాల ఆవిష్కారం ఈ సరోముని అనుగ్రహించిన ప్రబంధం అయిన ముదల్ తిరువందాదితోనే అయినది.

ఈ ఆళ్వార్లు తమ ప్రబంధాన్ని ఆరంభించేటప్పుడు, దాని ప్రారంభంలో భగవంతుని పరత్వాన్ని నిరూపిస్తూ పలికారు. ఈ జగత్తుకు అంతటికీ కారణమైనవాడు, స్వామి. ఆ భగవానుడైన శ్రీమన్నారాయణుడే. లోకంలో అన్ని వస్తువులను సృష్టించేవాడు, వాటిని ధరించేవాడు, నియమించేవాడు అతడే- అనే సత్యాన్ని సోదాహరణంగా నిరూపించారు. ఈ విధంగా పరత్వ నిరూపణతో తమ ప్రబంధాన్ని మొదలు పెట్టడానికి కారణం ఏమంటే, ఆస్తిక మతాలన్నీ ప్రబలంగా వ్యాపించిన సమయం అది. కంటికి కనిపించే ఈ జగత్తు నిలకడగా నిలిచి ఉండేది కాదు, ఇది అంతా కేవలం బ్రాంతి, మాయా కల్పితం - అని వాదించేవారు కూడా ప్రబలంగా ఉన్నారు. ఇటువంటి వేదవిరుద్ధమైన వాదాలను అన్నిటిని నిరసించి. ” జగత్తు అంతా వాస్తవం. ఈ జగత్తు ఉన్నది, జీవుడు ఉన్నాడు, వీరిద్దరినీ నియమించే పరమాత్మ కూడా ఉన్నాడు, అతడు ఈ చేతనాచేతనాలను అన్నిటిని సొత్తుగా కలిగిన స్వామి- అనే ఉన్నతమైన సత్యాన్ని నిరూపించి పలికారు “ యథార్థం సర్వవిజ్ఞాన మితి వేదవిదాం మతమ్” అనే విషయాన్ని సరోముని తమ ప్రబంధం ఆరంభంలోనే నిరూపించారు.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఇటువంటి గొప్పతనమే శ్రీనాథమునులకు కూడా ఉన్నది. దివ్యప్రబంధాలు అన్నీ అదృశ్యమైపోయిన కాలంలో, ఉన్నతమైన వైదిక తత్వాలను తెలుసుకోవడానికి ఏది దారి? అని అందరూ అన్నేషించే కాలంలో, దివ్య ప్రబంధాలను శ్రమపడి సంపాదించి, వాటిని అందరకు అనుగ్రహించిన గొప్పతనం శ్రీనాథమునులకు ఉన్నది. అంతేకాక, వారు బౌద్ధాది నాస్తిక మతాలను న్యాయతత్వం అనే తమ గొప్పగ్రంథాన్ని అనుగ్రహించి నిరసించారు. ఆ గ్రంథం ఆరంభంలో, వారు “ యో వేత్తి యుగపత్ సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదా స్వతః, తం ప్రణమ్య హరిం శాస్త్రం న్యాయతత్వం ప్రచక్షుహే” అనే శ్లోకాన్ని అనుగ్రహించారు. ఇందులో, వారు” నేను న్యాయతత్వం అనే గ్రంథాన్ని నేను రచిస్తున్నాను. ఏ భగవంతుడు, జగత్తుకు అంతటికీ కారణమై ఉన్నాడో, అన్నిటిని తెలుసుకుంటున్నాడో, తన సహజమైన జ్ఞానం కలిగి ఉన్నాడో, ఈ జగత్తును ధరించి ఉన్నాడో, ఈ జగత్తులో ఉండే అన్ని వస్తువుల యొక్క అన్ని కాలాలలో ఉండే జ్ఞానాన్ని అంతటినీ ఒకేసారి తెలుసుకోగలుగుతున్నాడో, వర్తమాన కాలంలో జరిగే విషయాలనే కాకుండా, గతంలో జరిగిన విషయాలను, రాబోయే కాలంలో జరుగబోయే విషయాలను అన్నిటిని కూడా ఒకేసారి తెలుసుకోగలుగుతున్నాడో, అటువంటి, హరి అనే నామంతో చెప్పబడే శ్రీమన్నారాయణుడు తన భక్తుల విషయంలో చాలా ప్రేమను కలిగినవాడు, వారి పాపాలను అన్నిటిని హరిస్తాడు, కనుక హరి అనే నామాన్ని కలిగినవాడు, అటువంటి స్వామిని నమస్కరించి ఈ గ్రంథాన్ని నేను రచిస్తున్నాను— అని అంటూ ఆ భగవంతుని మహిమను ఉగ్గడించారు. “ఈ జగత్తు అంతా సత్యం, దానిని కలిగిన భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు.. అతడు అన్నిటిని తెలిసినవాడు”— అని ఈ విధంగా సర్వేశ్వరుని వైభవాన్ని, మహిమను అంతటిని ప్రతిపాదిస్తూ, నాస్తిక మతాలను, కుదృష్టి వాదాలను నిరసించారు. వారు చేసే వాదాలన్నీ వేదవిరుద్ధమైనవి, అంగీకరించదగినవి కాదు— అనే వాస్తవాన్ని న్యాయశాస్త్రంలో ఉపయోగించే తర్కాలను, న్యాయాలను, యుక్తులను పురస్కరించుకొని నిరూపించారు. ఈ విధంగా శ్రీనాథమునులకు శ్రీసరోమునితో సామ్యం ఉన్నది. సరోముని తమ ప్రబంధంలో ప్రారంభంలో భగవంతుని పరత్వాన్ని నిరూపించి పలికినట్లే, శ్రీనాథమునులు కూడా తమ గ్రంథం ఆరంభంలో భగవత్పరత్వాన్ని నిరూపించారు.

ఇప్పుడు, ఇంకొక విధమైన సామ్యాన్ని కూడా వీరిద్దరి మధ్య గమనిద్దాం. పొయ్ గై అళ్వారులు సంప్రదాయంలో సరోశబ్దంతో నిర్దేశింపబడుతున్నారు. శ్రీ పరాశర భట్టర్ “ భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయ భట్టనాథ—” అని అంటూ ఈ ఆళ్వారుల నామాన్ని

శ్రీసరోముని - శ్రీమన్నాథముని

సరోశబ్దంతో అనుసంధించారు. వాస్తవానికి సరస్సునుండి ఆవిర్భవించినవారు— అని చెప్పవలసి ఉండగా, ఆ విధంగా కాకుండా, సరోశబ్దంతోనే నిర్దేశించడం జరిగింది. ఈ విధంగానే, మిగిలిన ఆశ్వురులు అందరూ కూడా సరస్సువంటివారే. ఇక, నాథమునులు ఎటువంటివారు? అంటే, “అగాధ భగవద్భక్తి సింధవే” అని కీర్తింపబడిన రీతిలో గొప్ప సముద్రంగా స్తుతింపబడ్డారు. ప్రవాహాలలో, నదులలో, సరస్సులలో ఉండే నీరు అంతా సముద్రంలోకి కదా చేరుతుంది. ఆ విధంగానే, ఆశ్వురుల కృప అంతా వారు అనుగ్రహించిన దివ్య ప్రబంధాలు అన్ని శ్రీమన్నాథమునుల దగ్గరకు వచ్చి చేరాయి. అందుచేత, సరస్సుగా ఉండేవారు పొయ్ గై ఆశ్వురులు. వారి కృపను, వారు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధాన్ని గ్రహించినవారు —సముద్రంవంటివారైన శ్రీమన్నాథమునులు. ఈ విధంగా వీరిద్దరికి మధ్య ఒక అవినాభావ సంబంధం ప్రకాశిస్తున్నది.

భగవంతుడు “ఈ సరోముని ఒక్కరూ మాత్రం ఉంటే దివ్యప్రబంధాల అవతరణ జరిగే అవకాశం లేదు. లోకం ఉజ్జీవించే అవకాశం లేదు. అందువల్ల, వీరితో మిగిలిన భూతయోగి, మహాయోగి అనే ఇద్దరు ఆశ్వురులను కలపాలి” అని భావించాడు. సరోముని తిరువెక్కా అనే దివ్య క్షేత్రంలో అవతరించారు. భూతముని తిరుక్కడల్ మల్లై అనే క్షేత్రంలో అవతరించారు. మహాయోగి తిరువల్లిక్కేణి అనే దివ్యక్షేత్రంలో అవతరించారు. ఈ విధంగా వేరు వేరు చోట్ల అవతరించిన ఈ ముగ్గురు దివ్యసూరులను తిరుక్కోవలూర్ క్షేత్రంలో భగవంతుడు కలిపాడు. అక్కడే వీరు ముగ్గురు కూడా భగవంతుని అద్భుతమైన దర్శనాన్ని అనుభవించి, మూడు దివ్య ప్రబంధాలను అనుగ్రహించారు— అని వీరి చరిత్రలో మనకు స్పష్టమవుతున్నది.

ఇదే విధంగా, శ్రీమన్నాథమునులు ఒక్కరే ఉంటే, వారి ద్వారా దివ్య ప్రబంధాలు మళ్ళీ ఆవిర్భవించే అవకాశం ఉండదు —అని భావించి భగవంతుడు శ్రీమన్నాథమునులను మధురకవులతో, నమ్మాళ్వారులతో కలిపాడు. మధుర కవులు అనుగ్రహించిన కణ్ణినుళ్ శిఱుతాంబు ప్రబంధాన్ని నాథమునులు పొంది, దానిని జపించారు. ఇది మధురకవులతో వారికి గల సంబంధం. ఇక, ఆ ప్రబంధాన్ని 12 వేల మార్లు అనుసంధానం చేసి, నమ్మాళ్వార్ల అనుగ్రహాన్ని పొంది, దాని మూలంగా దివ్య ప్రబంధాలను నాథమునులు పొందారు ఇది నమ్మాళ్వారులతో వారికి ఉండే సంబంధం. ఈ విధంగా సరోమునికి భూతముని, మహామునులతో ఏర్పడిన సంబంధం వల్ల లోకంలో దివ్యప్రబంధాలు ఆవిర్భవించినట్లే, నాథమునులకు మధురకవులతో, నమ్మాళ్వారులతో ఏర్పడిన సంబంధం వల్ల మళ్ళీ జగత్తుకు

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

దివ్య ప్రబంధాలు లభ్యమయ్యాయి. విశేషం ఏమంటే, ముదలాళ్వారుల కలయిక వల్ల కేవలం మూడు ప్రబంధాలు మాత్రమే ఆవిష్కృతాలు అయ్యాయి. నాథమునులకు మధురకవులతో, నమ్మాళ్వారులతో ఏర్పడిన సంబంధం వల్ల కేవలం మూడు దివ్య ప్రబంధాలే కాకుండా, నాలాయిర దివ్య ప్రబంధాలు అన్నీ లభ్యమయ్యాయి. దివ్యసూరి చరిత్రమ్ అనే ఒక, గురుపరంపరా ప్రభావాన్ని తెలిపే గ్రంథాన్ని గరుడ వాహన పండితులు అనే మహనీయులు ఒకరు సంస్కృత భాషలో శ్లోక రూపంగా రచించారు. అందులో వారు, నాథమునులు నమ్మాళ్వారులను సేవించినప్పుడు, వారు మధురకవులతో కలిసి ఉండే నమ్మారులను సేవించినట్లుగా తెలియజేశారు. ఈ విధంగా ఈ ముగ్గురు కలసినందు వల్లనే దివ్య ప్రబంధాలు మళ్ళీ లభ్యమయ్యాయి.

ఈ విధంగా, పలు విధాలయిన పోలికలను పరస్పరం కలిగిన శ్రీసరోమునికి, వారిని సేవించే నాథమునులకు మనం స్వరూపానురూప కైంకర్యం అయిన మంగళాశాసనాన్ని చేసి తరిద్దాం, రండి.

శ్రీఅగస్త్యముని

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

అగస్త్యముని - శ్రీమన్నాథముని

“జ్యేష్ఠమాసే త్వనూరాధే జాతం నాథమునిం భజే,
యః శ్రీశతాదేః శ్రుతవాన్ ప్రబంధ మఖిలం గురోః”.

శ్రీమన్నాథముని అవతరించి 1200 సంవత్సరాలు పూర్తి అయిన ఈ శుభసందర్భంలో ఆ మహనీయులను ఉద్దేశించి చాలా చోట్ల, ఎన్నో విధాలయిన కార్యక్రమాలు, వారి వైభవాన్ని స్మరించుకోవడం కోసం, లోకంలో ప్రచారంచేయడం కోసం నిర్వహింపబడుతున్నాయి. వారి మహిమను తెలియజేసే గ్రంథాలు రచింపబడుతున్నాయి. వారి మహిమను వ్యక్తం చేయడం కోసం సభలు, సమావేశాలు, ప్రవచనాలు ఏర్పాటు చేయబడుతున్నాయి. వారి వైభవాన్ని గుర్తించిన ఏ ప్రపన్నుడు అయినా, యథాశక్తి వారి విషయంలో ఏదో విధమైన కైంకర్యాన్ని చేసుకోకుండా ఉండలేకపోవడం సహజం కదా. అటువంటి ప్రయత్నంగానే ఇప్పుడు పలు శీర్షికలలో పలువురు మునులతో నాథమునులకు గల సామ్యాలను అనుసంధించుకోవడం జరుగుతున్నది.

శ్రీమన్నాథమునులు ఆనిమాసం అనూరాధా నక్షత్రంలో అవతరించారు. వారికి కల గొప్పతనం ఏమి? అని అంటే, వారు నమ్మాళ్వారుల వలన దివ్య ప్రబంధాలను అన్నిటిని ఉపదేశంగా పొందారు. ఆ నమ్మాళ్వార్లు ఎటువంటివారు? అంటే, అజ్ఞానాన్ని కలిగించే శరమనే వాయువుపై కోపించి, దానిని దూరంగా తరిమికొట్టినవారు. అందువల్ల శరారి అనే తిరునామాన్ని పొందినవారు. వేదాలు కూడా పరిపూర్ణంగా వర్ణించలేని భగవద్వైభవాన్ని మధురమైన ద్రావిడ భాషలో తెలియజేస్తూ దివ్య ప్రబంధాలను పాడినవారు. నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించినవి- నాలుగు వేదాలతో సమానమైన తిరువిరుత్తం, తిరువాశిరియం, పెరియ తిరువందాది, తిరువాయ్ మొట్టి అనే నాలుగు ప్రబంధాలు మాత్రమే. కానీ, నాథమునులకు నమ్మాళ్వార్లు ఉపదేశించినవి ఏవి? అంటే, తాము అనుగ్రహించిన నాలుగు ప్రబంధాలనే కాకుండా, మిగిలిన ఆళ్వారులు అందరూ అనుగ్రహించిన దివ్య ప్రబంధాలను కూడా చేర్చి ఉపదేశించారు. అందువల్ల శ్రీనాథమునుల వైభవం ఎంతటిదో మనం ఊహించవచ్చు. వారి యోగ్యతను చూచి, నమ్మాళ్వార్లు, వారికి దివ్య ప్రబంధాలను అన్నిటినీ ఉపదేశించాలి- అనే ఆశతో, ఆదరంతో కదా, ఉపదేశించారు. అటువంటి అద్వితీయ వైభవాన్ని కలిగిన నాథమునుల శ్రీచరణాలకు మంగళం, మంగళం- అని పైన ప్రస్తావించిన తనియన్ శ్లోకం తెలుపుతున్నది.

అగస్త్యముని - శ్రీమన్నాథముని

అటువంటి నాథమునుల వైభవాన్ని అనుసంధించుకునే ప్రయత్నంలో, ఇప్పుడు, వారి వైభవాన్ని “తమిళై మాముని” అని ప్రసిద్ధులు అయిన అగస్త్య మునికి కల వైభవంతో పోల్చి, కొన్ని విషయాలను గమనిద్దాం. ఆ మునితో నాథమునులకు గల సామ్యాలను, ఆ ముని కంటే నాథమునులకు కల అతిశయాన్ని అనుసంధించుకుందాం.

అగస్త్యముని కుంభసంభవుడు. కుంభం నుండి ఆవిర్భవించినందున ఆ మునికి ఆ పేరు వచ్చింది.

శ్రీనాథమునులుకూడా కుంభకోణం దివ్య క్షేత్రంతో అవినాభావ సంబంధాన్ని కలిగినవారు. అగస్త్యమునికి ఒక కుంభంతో సంబంధం ఉన్నట్లే, నాథమునులకు కుంభకోణంతో సంబంధం ఉన్నది. ఆ క్షేత్రానికి ఎందుకు కుంభకోణం అనే పేరు వచ్చింది? అని అంటే, ఈ జగత్తును సృష్టించడం కోసం ఆవశ్యకమైన బీజాలను అన్నిటినీ ఒక కుంభంలో నిక్షిప్తం చేయబడి, రక్షింపబడుతూ ఉన్నాయి. ఆ కుంభం, ప్రళయ కాలంలో ప్రళయార్థంలో పగిలిపోయి, కుంభకోణ ప్రాంతానికి వచ్చి చేరింది. అక్కడ ఆ కుంభంలో ఉండే బీజాలన్నీ బయటపడ్డాయి. అందువల్ల ప్రాంతానికి కుంభకోణం అనే పేరు వచ్చిందట.

ఆ క్షేత్రంలో భగవంతుడు ఆరావముదాళ్వార్ అనే పేరుతో సేవను అనుగ్రహిస్తున్నాడు. నమ్మాళ్వార్లు ఆ దివ్యదేశంలో ఉండే స్వామికి మంగళాశాసనం చేస్తూ, “ఆరావముదే! అడియేనుడలమ్ నిన్నాలన్నాయే!, నీరాయ్ అలైందు కరైయ ఉరుక్కుగిన్న్ నెడుమాలే!” అని అన్నారు. ఆ దివ్యదేశంలో ఉండే స్వామిని సేవించినప్పుడు అళ్వార్ల మనసు ద్రవించి పోయిందట. కన్నులు సుడులు తిరిగాయట. అక్కడ ఉండే స్వామిని మనసులో భావించినంత మాత్రంలోనే వారి మనసు, శరీరం వశం తప్పుతున్నవట. అక్కడ ఉండే స్వామి విషయంలో అంతటి భక్తితో, ఆర్తితో ఆ స్వామి పాదాలలో ఆళ్వార్లు శరణాగతి చేశారు.

ఈ దశకాన్నే మేల్పాడు ప్రాంతం నుండి వచ్చిన శ్రీవైష్ణవులు వీరనారాయణపురంలో ఉండే భగవానుని ముందు గానం చేశారు. ఆ సమయంలోనే నాథమునులకు తిరువాయ్ మొట్టి దివ్య ప్రబంధాన్ని పూర్తిగా సంపాదించాలి- అనే అభిప్రాయం, పట్టుదల కలిగింది. ఆ తరువాత వారు ఎంతో శ్రమపడి ప్రయత్నించి, దివ్య ప్రబంధాలను అన్నిటినీ నమ్మాళ్వారుల వలన పొందారు. ఈ చరిత్ర అందరికీ తెలిసినదే.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

అందువల్ల కుంభకోణక్షేత్రంలో ఉండే స్వామిని కీర్తిస్తూ సమ్మాభ్యారులు అనుగ్రహించిన పాశురాలే కదా, నాథమునులకు దివ్యప్రబంధాలను అన్నిటినీ సంపాదించడానికి మూలహేతువు అయినవి. ఈ విధంగా కుంభకోణక్షేత్రంతో నాథమునులకు సంబంధం ఉన్నది. ఇది ఒక విధమైన సామ్యం.

అగస్త్య ముని ఉత్తర దిక్కు నుండి దక్షిణ దిక్కునకు వచ్చారు. దక్షిణ దిక్కులో ఉండే ఋషులు అందరూ అగస్త్య ముని దగ్గరకు వచ్చి “మీరు దక్షిణ ప్రాంతానికి రావాలి. అక్కడ ద్రావిడ భాషను ప్రచారంచేసి అభివృద్ధి చేయాలి” అని ప్రార్థించారు. వారి ప్రార్థనను మన్నించి అగస్త్యముని దక్షిణ ప్రాంతంనుండి దక్షిణ ప్రాంతానికి వచ్చారు. ద్రావిడభాష వారు సంస్కరిస్తూ “అగత్తియమ్” అనే లక్షణగ్రంథాన్ని కూడా రచించారు. అందువల్ల “తమిళం” మాముని “అనే బిరుదును పొందారు. ద్రావిడ భాష మహిమను అంతటినీ అంతటా తెలియజేశారు.

ఈ విధమైన వైభవమే నాథమునులకు కూడా ఉన్నది. కాట్టు మన్నార్ కోయిల్ లో అవతరించిన నాథమునులు కొంతకాలం ఉత్తర భారతంలో యమునా నదీ తీరంలో నివసించి, అక్కడ ఉండే భగవానుని సేవిస్తూ కాలం గడిపారు. కొంతకాలం అయిన తరువాత కాట్టు మన్నార్ కోయిల్ దివ్యదేశంలో ఉండే రాజగోపాల స్వామి వారికి స్వప్నంలో సాక్షాత్కరించి, “ ఏమి? మీరు అక్కడే ఉత్తర భారతంలో యమునా నదీతీరంలోనే నిలిచిపోయారే! మీరు మళ్ళీ వీరనారాయణ పురానికి రండి. మా సేవను చేసుకొండి” అని నియమించాడు. ఆ స్వామి ఆజ్ఞను అనుసరించి నాథమునులు ఉత్తర భారత నుండి దక్షిణ ప్రాంతానికి వచ్చి, వీరనారాయణాపురం చేరి, అక్కడ స్వామికి సేవను చేసుకుంటూ కాలం గడిపారు. ఆ తరువాతనే, వారు మేల్నాడు ప్రాంతం నుండి వచ్చిన శ్రీవైష్ణవులు గానం చేసిన “ఆరావముదే” అనే దశకాన్ని వినడం, లుప్తమైన దివ్యప్రబంధాలను గొప్ప ప్రయత్నం చేసి సంపాదించడం, వాటిని లోకంలో ప్రచారం చేయడం జరిగింది. అందువల్ల వీరు కూడా అగస్త్య ముని వలె దావిడ భాషను, దాని వైభవాన్ని అభివృద్ధి చేసిన ముని. దివ్యప్రబంధాల మూలంగానే ద్రావిడ భాషను పూర్ణంగా అభివృద్ధి చేయడం సాధ్యం అవుతుంది. ద్రావిడభాషకు ఉండే వైలక్షణ్యం ఏమంటే, సులభంగా మధురంగా భగవద్విషయకమైన జ్ఞానాన్ని, భక్తిని కలిగిస్తుంది. సంస్కృత భాషలోని గ్రంథాలను మనం అధ్యయనం చేసి, జ్ఞాన భక్తులను పొందే అవకాశం ఉన్నప్పటికీ కూడా, అది అంత సులభ సాధ్యం కాదు.

శ్రమసాధ్యమే. అందరూ వ్యవహరించే సులభమైన ద్రావిడ భాషలో ఉండే దివ్య ప్రబంధాలు సులభంగా ఉన్నతమైన జ్ఞాన భక్తులను కలిగిస్తాయి. అందువల్లనే దివ్య సూరులు తమ ప్రబంధాలను తీయని ద్రావిడ భాషలో అనుగ్రహించారు అంతేకాక, భాషకు ముఖ్యమైన ప్రయోజనం ఏమి? భాష ద్వారా మనం పొందదగిన ప్రయోజనం ఏమి? అంటే, భగవంతుని విషయంలోని జ్ఞానం, భక్తి- అనే వీటిని కలిగించడం కోసమే భాష అనేది ఏర్పడింది. అప్పుడే కదా మానవ జన్మ సార్థకం అవుతుంది. భాషలన్నిటిలో ద్రావిడ భాష చాలా సులభమైనది, సంస్కృత భాష వలె అనాది అయినది. తిరుమంగై ఆళ్వారులు ద్రావిడభాషా వైభవాన్ని, దాని వైలక్షణ్యాన్ని “ శెందిఱత్తై తమిళేఱ్ఱాఱై వడశొల్లాగి” అని అంటూ తెలియజేశారు. ఇక్కడ ద్రావిడ భాషను ఉద్దేశించి వారు “శేమ్” ఒక విశేషణాన్ని ప్రయోగించారు. దీనికి, “ముజువైన, అందమైన” -అని అర్థం. అంటే, ద్రావిడ భాష సులభంగా, అందంగా భావాలను వ్యక్తీకరించే సామర్థ్యాన్ని కలిగినది- అని అర్థం. అందువల్లనే అళ్వార్లు అందరూ తమ ప్రబంధాలను ద్రావిడ భాషలో అనుగ్రహించారు. (ఇక్కడ “న హి నిందా” న్యాయాన్ని అన్వయించుకోవాలి. ఈ విధంగా చెప్పడం ద్రావిడ భాషావైభవాన్ని తెలియజేయడం కోసమే తప్ప, మిగిలిన భాషలు తక్కువ అని అనడంలో అభిప్రాయం ఏ మాత్రం లేదని సహృదయులు గుర్తించగలరు). అందువల్ల సంస్కృత భాష ఏ విధంగా అనాదియో, ఆ విధంగానే, ద్రావిడ భాష కూడా అనాది, అందమైనది కూడా. సంస్కృత భాషకు గల వైభవంవంటి వైభవం ఈ భాషకు ఉందని అనడంలో ఏ లోటు లేదు. అంతేకాక, ఇది వ్యవహారంలో ఉన్న భాష కనుక, , సులభంగా అందరూ అర్థం చేసుకోవడానికి సాకర్యంగా ఉండే భాష- అనే ఒక విధమైన ప్రత్యేకత కూడా దీనికి ఉన్నది. ఈ అభిప్రాయాన్నే పైన ఉదాహరించిన ఆళ్వారుల సూక్తి లోని “శేమ్” అనే విశేషణం తెలియజేస్తున్నది. ఈ విధంగా, సులభమైన ద్రావిడ భాషలో భగవంతుని సంబంధించిన జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యాలను కలిగించి, అభివృద్ధి చేసే ఆళ్వారుల దివ్య ప్రబంధాలను ప్రచారం చేయడం ద్వారా శ్రీనాథమునులు ద్రావిడ భాషను అభివృద్ధి చేశారు. దివ్యప్రబంధాలను ఇశైప్పా, ఇయట్టా అనే విధంగా విభాగం విభాగం చేసి, ఆ యా ప్రబంధాలలోని పాశురాలు లక్షణ శాస్త్ర ప్రకారం ఏ విధంగా అమరి ఉన్నాయి? అనే సంగతిని గమనించి, దానికి అనుగుణంగా తిరువిరుత్తం, తిరువాశిరియం, తిరునెడుందాండగమ్, తిరుచ్చందవిరుత్తమ్ అనే విధంగా పేర్లను పెట్టి, వాటి వైభవాన్ని తెలియజేశారు. అందువల్ల వీరిని “ద్రావిడ భాషను

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

అభివృద్ధి చేసిన నాథమునులు “అని అనడంలో ఏ లోటు లేదు. ఈ రీతిలో వీరికి అగస్త్యమునితో సామ్యం ఉన్నది.

అగస్త్య మహాముని ఉత్తర దిక్కునుండి దక్షిణ దిక్కుకు వచ్చేటప్పుడు వింధ్య పర్వతాన్ని అణచి వచ్చాడు. ఒకానొక సమయంలో ఆ పర్వతం చాలా ఎత్తుగా ఎదిగి, ఆకాశంలో సూర్యసంచారానికి, కాంతికి అడ్డు వచ్చింది. ఆ కారణం చేత దక్షిణ దిక్కులో సూర్యప్రకాశం అందకుండా పోయే ప్రమాదం ఏర్పడింది. ఈ సంగతిని గమనించిన అగస్త్య ముని ఆ పర్వతాన్ని తాను తిరిగి వచ్చేవరకు వంగి ఉండమని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆ పర్వతం కూడా ఆ ముని ఆజ్ఞను పాటించకపోయినట్లయితే, అతడు శాపం ఇస్తాడేమో! అని భయపడినది. “నేను ఎంతవరకు ఈ విధంగా కిందకు వంగి ఉండాలి?” అని ఆ పర్వతం అగస్త్యమునిని అడిగినదట. “నేను మళ్ళీ నిన్ను దాటి, ఉత్తర దిక్కుకు వచ్చేవరకు నీవు ఈ విధంగానే వంగి ఉండు” అని ఆ ముని బదులు చెప్పాడట. అప్పుడు ఆ ముని ఆజ్ఞను అనుసరించి వింధ్య పర్వతం కిందకు వంగినది. దానివల్ల దక్షిణ దిక్కులో కూడా సూర్యకాంతి వ్యాపించే అవకాశం ఏర్పడింది. జనులందరూ సుఖంగా జీవించడానికి, పంటలు చక్కగా పండడాని తగిన అవకాశం ఏర్పడింది. ఇటువంటి మహోపకారాన్ని అగస్త్యముని చేశాడు. దక్షిణ దిక్కుకు వచ్చిన ఆగస్త్యముని మళ్ళీ ఉత్తర దిక్కుకు వెళ్ళలేదు. అందువల్ల, ఈనాటికీ ఆ వింధ్యపర్వతం క్రిందకు వంగియే ఉన్నది. అందువల్ల సూర్యకాంతి, వేడిమి అంతటా వ్యాపిస్తున్నది. ఇది అగస్త్యమునికి కల మహిమ.

ఇటువంటి మహిమయే శ్రీ నాథమునులకు కూడా ఉన్నది. మనం అంతా ఎటువంటివారం? అంటే, “నేను నాది “అనే అహంకార మమకారాలను కలిగినవారం. “దేహమే ఆత్మ” అనే భ్రమలో ఉన్నవారం. ఇటువంటి అజ్ఞానం కారణంగా మనం పాడైపోతున్నాము. మనకు ఉండే ఈ అహంకార మమకారాలు పెద్ద పెద్ద వింధ్యపర్వతాల వంటివి. ఇటువంటివాటిని అణచాలి— అంటే, ఆ కార్యం ఉన్నతమైన గొప్ప ఆయుధంవంటి జ్ఞానాన్ని కలిగించే దివ్య ప్రబంధాలవల్లనే సాధ్యం అవుతుంది ఆ ప్రబంధాలు “నీర్ నుమతు ఎన్న్వై వేర్ముదల్ మాయ్ గ్రుత్తి” అని చెప్పిన విధంగా అహంకార మమకారాలను సమూలంగా పోగొట్టగలవు. అటువంటి దివ్య ప్రబంధాలను సంపాదించి, లోకంలో అందరికీ అందించి, పెద్ద పెద్ద పర్వతాల వంటి అహంకార మమకారాలను అణిగేటట్లు చేసినవారు, జ్ఞానప్రకాశాన్ని లోకంలో అంతటా వ్యాపించేటట్లు చేసినవారు, ఆత్మసస్యాల చక్కగా వృద్ధి

అగస్త్యముని - శ్రీమన్నాథముని

అయ్యేటట్లు చేసినవారు- శ్రీనాథమునులు. ఇటువంటి అతిశయం వీరికి ఉన్నందున, వింధ్య పర్వతాన్ని అణచి, లోకంలో అంతట సూర్యకాంతి వ్యాపించేటట్లు చేసి, పంటలు అన్ని చక్కగా పండేటట్లు చేసిన అగస్త్య మునితో సామ్యం వీరికి ఉన్నది.

ఇంకొక విధంగా కూడా వీరిద్దరి మధ్య సామ్యం ప్రకాశిస్తున్నది. అగస్త్య ముని కావేరీనది ఆవిర్భావానికి కారణమైనవారు అని, దాని వైభవాన్ని జగత్తులో అంతటా ప్రకాశింప చేసినవారు అని పురాణాల వల్ల మనకు తెలుస్తున్నది. సహ్యాపర్వతం నుండి పుట్టిన ఈ నది క్రమంగా ద్రవిడ దేశంలో అంతటా ప్రవహించి, ఆ దేశాన్ని సస్యశ్యామలంగా చేస్తున్నది. ఇటువంటి ఈ పుణ్య నది ఆవిర్భావానికి మూలభూతులు, అగస్త్యముని.

అగస్త్యముని ద్వారా ఆవిర్భవించిన కావేరీ నదీవైభవాన్ని ఇనుమడింప చేసినవారు, శ్రీనాథమునులు. ఆళ్వారులు పలువురు తమ దివ్య ప్రబంధాలలో ఈ కావేరీనదీ వైభవాన్ని కొనియాడారు. “గంగైయిల్ పునిదమాయ కావిరి” (గంగ కంటే కూడా పవిత్రమైన కావేరీ నది) అని, “తెలివిలా క్కలంగళ్ నీర్ శూఢ్రి” (భగవద్భక్తివల్ల కలత పొందిన నీటిని కలిగిన కావేరీనది), “తెణ్ణిర్ పొన్ని” (తేటపడిన నీటిని కలిగిన కావేరీనది) అని ఈ విధంగా పలు పాశురాలలో ఈ నది మహిమను వారు ప్రస్తుతించారు. శ్రీరంగనాథుని శ్రీచరణాలను ఎల్లప్పుడూ స్పృశించే భాగ్యాన్ని కలిగినది, ఈ నది-అని అన్నారు. అటువంటి ఆళ్వార్ల పాశురాల మూలంగా కదా, ఈ కావేరీనది వైభవం జగత్ ప్రసిద్ధిని పొందింది. . లుప్తమైపోయిన ఈ పాశురాలను అన్నిటినీ మళ్ళీ తిరిగి సంపాదించినవారు కదా నాథమునులు. అందువల్ల అగస్త్యమునివల్ల ఉద్భవించిన కావేరీనది మహిమను లోకప్రచారం చేసినవారు నాథమునులు.

ఇంతేకాక, కావేరీనదీతీరంలో ఎన్నో దివ్య దేశాలు వెలసి ఉన్నాయి. ఇవి అన్నీ ఆళ్వారులు తమ పాశురాలతో కీర్తించిన దివ్య క్షేత్రాలు- అనే విషయాన్ని కూడా లోకంలో ప్రచారం చేసినవారు నాథమునులు. అంతకుముందు ఆ క్షేత్రాలు, ఆలయాలు ఉన్నప్పటికీ, అవి కేవలం ఆలయాలు, క్షేత్రాలుగానే లోకానికి తెలిశాయి. కానీ, నాథమునులు దివ్య ప్రబంధాలను లోకంలో ప్రచారం చేసిన తరువాత, ఆ క్షేత్రాలు, ఆలయాలు అన్నీ కూడా ఆళ్వారుల చేత కీర్తింపబడిన దివ్య క్షేత్రాలు అనే విషయం లోకానికి వ్యక్తమైనది. అందువల్ల వాటి వైభవం పూర్తిగా లోకానికి అందినది. నాథమునులవల్లనే. ఆళ్వారులు ఏ యే క్షేత్రాలను, ఏ ఏ ఆలయాలను తమ దివ్య ప్రబంధాలలో ప్రస్తావించి స్తుతించారో, ఆ

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

క్షేత్రాలు, ఆలయాలు దివ్యదేశాలుగా కీర్తింపబడుతున్నాయి. కావేరీ నదీ తీరంలో ఉండే పలు ఆలయాలలో భగవంతుడు సాన్నిధ్యాన్ని కలిగి ఉన్నాడు, ఈ ఆలయాలు అన్నీ అశ్వురల దివ్య సూక్తులతో కీర్తింపబడ్డాయి. అందుచేత ఇవి దివ్యదేశాలు— అనే సంగతిని లోకానికి తెలియజేసినవారు, నాథమునులు.

పురాణాలలో కూడా “తామ్రపర్ణినదీ యత్ర కృతమాలా పయస్వినీ” అని వేగైనది, తామ్రపర్ణినది, పాలారు మొదలైన నదీతీరాలలో అశ్వురలు కలియుగారంభంలో అవతరిస్తారు, వారి ద్వారా దివ్య ప్రబంధాలు ఆవిర్భవిస్తాయి, ఆ తీరాలలో వేంచేసి ఉండే భగవంతుని దివ్యాలయాలు దివ్యదేశాలు— అని వ్యవహరింపబడతాయి— అని తెలుపబడింది. ఈ విషయాన్ని చక్కగా గ్రహించి, దివ్య ప్రబంధాలను చక్కగా గమనించి, అశ్వురలు పాలారు, వేగైనది, తామ్రపర్ణి నది మొదలైన నదుల తీరాలలో అవతరించారు— అని అశ్వురలను గూర్చి లోకానికి తెలియజేసి, “వారు కొనియాడిన దివ్యదేశాలు ఈ ప్రదేశాలు” అని దివ్య దేశాలను కూడా లోకంలో ప్రకాశింపచేసినవారు, శ్రీ నాథమునులు. ఈ విధంగా, కేవలం ఒక్క కావేరీనదిని మాత్రమే ప్రకాశింప చేసినవారు అగస్త్య ముని కాగా, పలు నదులను, ఆ నదుల తీరాలలో వెలసిన క్షేత్రాలను, భగవన్మూర్తులను ప్రకాశింప చేసినవారు, నాథమునులు అనే అతిశయం నాథమునులకు ఉన్నది.

అగస్త్య ముని త్రేతాయుగంలో శ్రీరామచంద్రుని చూచి, సహాయపడిన వృత్తాంతం శ్రీరామాయణంలో గోచరిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని కులశేఖరాశ్వురలు పెరుమాళ్ తిరుమొழ్గి అనే ప్రబంధంలో “ వణ్ తమిళ్ మముని కొడుత్త వరి విల్ వాంగి” (గొప్పవాడైన అగస్త్యముని ఇచ్చిన శ్రేష్టమైన ధనుస్సును స్వీకరించి) అని తెలియజేశారు. సీతను కోల్పోయిన తరువాత శ్రీరామచంద్రుడు వనంలో ఆమెను అన్వేషిస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో అతడు అగస్త్య ముని కలువగా, ఆ ముని శ్రీరామునకు గొప్ప ధనుస్సును ఇచ్చినట్లు శ్రీరామాయణంలో చెప్పబడింది. “ఈ వింటితో నీవు యుద్ధం చేసినట్లయితే, నీవు తప్పక గెలుస్తావు” అని అగస్త్యముని శ్రీరామునకు చెప్పినట్లుగా శ్రీరామాయణంలో కనబడుతుంది. ఆ తరువాత యుద్ధకాండలో కూడా అగస్త్యముని ప్రస్తావన కనిపిస్తుంది. రావణ సంహారానికి అనువుగా శ్రీరామునకు ఆ ముని ఆదిత్యహృదయం అనే స్తోత్రాన్ని ఉపదేశించినట్లు మనకు శ్రీరామాయణంలో గోచరిస్తుంది. ఆ స్తోత్రంలో అగస్త్యముని సూర్యునకు కల మహిమలను అన్నిటిని తెలియజేశారు. అటువంటి సూర్యునకు

నమస్కరించినట్లయితే, అతడు ఏ విధంగా మనలను అనుగ్రహిస్తాడో. ఆ ఆదిత్య హృదయం అనే స్తోత్రంలో అగస్త్యముని తెలియజేశారు.

శ్రీనాథమునులుకూడా నమ్మాళ్వార్లను ఒక అలౌకికసూర్యునిగా భావించి, వారిని సేవించి, వారి విషయంగా “యద్గోసహస్రమ్” అనే ఒక అద్భుతమైన శ్లోకాన్ని విజ్ఞాపన చేశారు. లోకంలో కనిపించే సూర్యుడు కంటితో దర్శించడానికి సాధ్యమైనవాడు. ఆ సూర్యుని కంటే ఎన్నో విధాలుగా ఎక్కువ అతిశయాలను కలిగినవారు, నమ్మాళ్వారులు అనే సూర్యుడు. బయట ప్రకాశించే సూర్యుడు బయట వ్యాపించి ఉండే చీకటిని మాత్రమే పోగొట్టగలడు. కానీ, నమ్మాళ్వార్లు అనే సూర్యుడు మనస్సు లోపల ఉండే అజ్ఞానం అనే చీకటిని కూడా పూర్తిగా పోగొట్టి, యథార్థజ్ఞానాన్ని కలిగించ గలరు. భగవంతుడు, సూర్యుని తన నివాసస్థానంగా చేసికొని, ఆ సూర్యమండలం మధ్యలో సశంఖచక్రుడై వేంచేసి ఉంటాడు. ఈ విషయాన్ని మనకు వేదాలు, పురాణాలు తెలుపుతున్నవి. ఇంతకంటే ఎక్కువ ప్రీతితో, ఆదరంతో భగవానుడు నమ్మాళ్వారుల హృదయంలో వేంచేసి ఉంటాడు. “కొండల్ వణ్ణన్ శుడర్కుడియన్ నాన్గు తోళ్ళన్ కుని శార్ జన్ ఒణ్ శంగదైవాళామ్మియాన్ ఒరువన్ అడియేనళ్ళానే” (మేఘవర్షుడు, ప్రకాశించే కిరీటాన్ని కలవాడు, నాలుగు భుజాలను కలవాడు, కొంచెం వంగిన శార్ జమ్ అనే ధనుస్సును కలవాడు, అందమైన శంఖాన్ని, గదను, చక్రాన్ని కలిగినవాడు అయిన, అద్వితీయుడైన భగవానుడు దాసుడైన నా మనసును అధివసించి ఉన్నాడు) అని ఆళ్వార్లే స్వయంగా ఈ విషయాన్ని తెలియజేశారు. సూర్య భగవానుని బ్రాహ్మణులు మూడువేళల సేవించి నమస్కరిస్తారు. ఇక, ఈ నమ్మాళ్వార్లు అనే సూర్యుని అయితే, విప్రులు ఎల్లప్పుడూ వారి పేరు వినపడగానే చేతులెత్తి నమస్కరిస్తారు. ఎప్పుడు, ఏదిక్కులో, ఎవరి వల్ల నమ్మాళ్వారుల పేరు వినపడినప్పటికీ, వెంటనే పెద్దలు ఆ ఆళ్వారులను నమస్కరిస్తారు. అటువంటి వకుళ భూషణ భాస్కరులను నేను నమస్కరిస్తున్నాను— అని నాథమునులు ఈ శ్లోకంలో అంటున్నారు. ఆగస్త్య ముని ఆదిత్య హృదయం అనే సూర్యుని స్తుతించే స్తోత్రాన్ని చెప్పగా, ఆ సూర్యుని కంటే ఎంతో ఉన్నతులైన నమ్మాళ్వార్లు అనే సూర్యునియొక్క స్తోత్రాన్ని శ్రీనాథమునులు అనుగ్రహించారు— అంటే, ఆ నాథమునులకు ఎంతటి గొప్ప అతిశయం ఉన్నదో కదా.

రావణ సంహారం, శ్రీరామ పట్టాభిషేకం అయిన తరువాత, శ్రీరామచంద్రుడు రాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో, అతనికి ఆగస్త్యముని పలు వృత్తాంతాలను తెలియజేశాడు.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఈ విషయాన్ని కులశేఖరాళ్వారులు తమ ప్రబంధంలో “ అయ్యోత్తి ఎయ్ దు అరశెయ్ దు అగత్తియన్ వాయ్ తాన్ మున్ కొన్నాన్దన్ పెరుమ్ తొల్ కత్తై కేట్టు “ అని అంటూ తెలిపారు. పట్టాభిషేకం అయిన తరువాత శ్రీరాముడు సీతాదేవితో కలసి కొంతకాలం సుఖంగా కాలంగడిపేటప్పుడు, అగస్త్య మహాముని శ్రీరాముని దగ్గరకు వెళ్లి, రావణునకు సంబంధించిన, అతని పూర్వులకు సంబంధించిన చరిత్రను అంతటివి చెప్పాడు. ఈ సంగతి శ్రీరామాయణం ఉత్తరకాండలో కూడా కనుపిస్తుంది. ఈ విధంగా శ్రీరామునిచే వధింపబడిన, అల్పుడైన రావణుని చరిత్రను అగస్త్య మహాముని ఆ శ్రీరామునకు చెప్పాడు. ఇది గొప్ప విషయమేమీ కాదు కదా.

ఇక, శ్రీనాథమునులను గమనిస్తే, భగవంతుని ఆనందం కోసం తృప్తి కోసం అత్యంత మధురాలైన ఆళ్వారుల దివ్యప్రబంధాలను ఆ భగవానుని సమక్షంలో గానం చేస్తూ, వారు విజ్ఞాపన చేశారు. ఆళ్వార్ తిరునగరిలో నాథమునులు దివ్యప్రబంధాలను నమ్మాళ్వారులవలన పొందారు. ఆ తరువాత, ఆ దివ్యప్రబంధాలను కాట్టుమన్నార్ కోయిల్ అనే క్షేత్రంలో ఉండే వీరనారాయణ స్వామి సన్నిధిలో, ఆ స్వామి ఆజ్ఞను అనుసరించి, గానం చేసి వినిపించారు, శ్రీనాథమునులు. ఆ దివ్య ప్రబంధాలను ఆలకించిన వీరనారాయణ స్వామికి ఎంతో తృప్తి కలిగింది. తల్లి, తన బిడ్డకు తాను నేర్పించిన పలుకులనే అతడు తిరిగి ముద్దు ముద్దుగా మాట్లాడినప్పుడు, వానిని విని చాలా ఆనందిస్తుంది. ఆ విధంగానే, శ్రీనాథమునులు కూడా భగవదనుగ్రహం వల్ల తాము పొందిన దివ్య ప్రబంధాలను మధురంగా తాళయుక్తంగా ఆ స్వామి ముందే గానం చేసినప్పుడు వాటిని ఆలకించిన ఆ భగవంతునకు ఎంతో తృప్తి, సంతోషం ఏర్పడింది. “ ఇక మీరు ఈ ప్రబంధాలను ఇయల్, ఇళై అనే విధంగా విభాగం చేసి, లోకంలో అంతటా ప్రచారం చేయండి “ అని వారిని నియమించాడు, అంటే, శ్రీనాథమునుల వైభవం ఎంత గొప్పదో కదా. ఈ విధంగా చూసినప్పుడు అగస్త్య ముని అతిశయాన్ని మించిన అతిశయాన్ని శ్రీనాథమునులు కలిగి ఉన్నారు అని స్పష్టమవుతుంది.

అగస్త్యసంహిత అనే ఒక గ్రంథం శ్రీపాంచరాత్రంలో ప్రసిద్ధమైనది. దీనిని అగస్త్యముని ఉపదేశించినట్లుగా చెప్పబడుతున్నది. ఈ ముని, ఆ శ్రీరామునకు ఆరాధన చేసే ప్రక్రియను ఈ సంహితలో తెలియజేశాడు. దీనివల్ల శ్రీరాముని విషయంలో ఎంతో భక్తి ప్రపత్తులను కలిగినవాడు, అగస్త్య ముని— అని తెలుస్తున్నది.

ఈ విధంగానే, శ్రీనాథమునులు కూడా శ్రీరామచంద్రుని విషయంలో ఎంతో భక్తిని కలిగినవారు— అనే విషయం వారి చరిత్రలో తెలియజేయబడే ఒక సందర్భం వల్ల తెలుస్తున్నది. ఈ వృత్తాంతం గురుపరంపరా వైభవాన్ని తెలిపే గ్రంథాలలో గోచరిస్తున్నది.

శ్రీనాథమునులు వృద్ధులై ఉండే దశలో, ఒకానొక సమయంలో యోగసమాధిలో ఉన్నారు. అప్పుడు ఒక స్త్రీ వారి దగ్గరకు వచ్చి ఒక విషయాన్ని తెలియజేసింది. “ధనుస్సులను ధరించిన ఇద్దరు పురుషులు, వారి వెంట ఒక స్త్రీ, వారితో ఒక వానరం— ఈ విధంగా ఈ నలుగురు మీ వద్దకు వచ్చి కొంచెంసేపు ఉన్నారు. మీరు వారి వైపు చూడనందు వల్ల వారు తిరిగి వెళ్లిపోయారు” అని ఆమె నాథమునులకు తెలియజేసింది. ఈ మాటను వినగానే నాథమునులకు చాలా దుఃఖం కలిగింది. “అయ్యో! ఈ విధంగా నేను గొప్ప భాగ్యాన్ని కోల్పోయాను కదా! శ్రీరాముడే ఈ విధంగా సీతతో, లక్ష్మణునితో, హనుమంతునితో కలిసి, నన్ను అనుగ్రహించడం కోసం ఇక్కడకు వచ్చాడు. కానీ, అభాగ్యుడైన నేను వారి రాకను గమనించలేకపోయానే!” అని తమ మనసులో చాలా నొచ్చుకుంటూ, “వారు ఎక్కడ ఉన్నారు! ఎక్కడ ఉన్నారు!” అని చాలా ఆర్తితో, ఆవేదనతో అన్వేషిస్తూ వెతకడం ఆరంభించారు. ఆ విధంగా చాలా దూరం ప్రయాణం చేసి, గంగై కొండ చోళపురానికి చేరారు. అప్పటికి శ్రీరాముని దర్శనం లభించనందున ఆర్తి అతిశయించగా, దానివల్ల వారు తమ దేహాన్ని చాలించారు. భగవంతుడు అక్కడనుండే వారిని అనుగ్రహించి, వైకుంఠ నగరికి తీసుకొని పోయాడు. ఇప్పటికీ ఆ ప్రదేశంలో మనం నాథమునుల తిరువరశును సేవించవచ్చు. ఈ విధంగా శ్రీరామచంద్రుని భావనతోనే తమ ప్రాణాలను నాథమునులు విడచి పెట్టారంటే, “వారికి శ్రీరాముని సేవించాలి, ఆ స్వామికి సేవను చేసికోవాలి, అయ్యో! ఆ స్వామి దర్శనం నాకు లభించలేదే! మా స్వామి సేవ నాకు లభించలేదే!” అనే అభినివేశం ఎంతగా వారికి ఉన్నదో, మనకు అర్థం అవుతుంది. కదా. ఈ విధంగా శ్రీరాముని విషయంలో భక్తిని కలిగి ఉండడంలో అగస్త్యమునికి, నాథమునికి మధ్య సామ్యం ఉన్నది. అగస్త్య ముని కంటే నాథమునులకు అతిశయంకూడా ఉన్నది— అని అర్థం అవుతుంది.

ఈ రీతిలో మనం గమనించి చూసినప్పుడు, అగస్త్యమునితో పలు విధాలుగా శ్రీనాథమునులకు సామ్యం ఉన్నప్పటికీ కూడా, ఆ అగస్త్య ముని కంటే మించిన అతిశయాన్ని కలిగి ఉన్నారు— అని అర్థం అవుతుంది. అటువంటి శ్రీమన్నాథమునుల శ్రీచరణాలకు మన స్వరూపానికి తగినట్లుగా మంగళాశాసనం చేద్దాం. స్వస్తి.

శ్రీశతకోపముని

శ్రీశరకోపముని- శ్రీమన్నాథముని

“ఆచినోటి హి శాస్త్రార్థాన్ ఆచారే స్థాపయత్సః,
స్వయ మాచరతే యస్మాత్ తస్మాదాచార్య ఉచ్యతే”

శాస్త్రాలలోని అర్థాలను చక్కగా గ్రహించి తెలుసుకున్నవాడు, శాస్త్రాల తాత్పర్యం ఏమి? అనే విషయాన్ని గ్రహించినవాడు, ఆ విధంగానే, తాను గ్రహించిన అర్థాలను ఇతరులకు ఉపదేశించి, వారు దాని ప్రకారం ఆచరించేటట్లు చేసేవాడు, తాను కూడా ఆ శాస్త్రార్థాల ప్రకారం నడుచుకునేవాడు ఎవడో, అతడు ఆచార్యుడని చెప్పబడుతున్నాడు. శాస్త్రార్థాలను తెలిసికొన్నంత మాత్రంతో చాలదు, వానిని ఇతరులకు ఉపదేశించి, ప్రచారం చేయాలి. ఇతరులకు ఉపదేశించినంత మాత్రంతో చాలదు. తాను వాటి ప్రకారం నడుచుకోకపోతే నేర్చుకున్నదానికి ప్రయోజనం లేదు. తాను కూడా ఆ శాస్త్రార్థాలకు అనుగుణంగా నడుచుకోవాలి. ఆ విధంగా శాస్త్రార్థాలను చక్కగా గ్రహించి, వాటిని ఇతరులకు ఉపదేశించి, తాను కూడా వాటికి అనుగుణంగా నడుచుకునేవాడే సదాచార్యపదవాచ్యుడు.

పై శ్లోకం సదాచార్యమహిమను మనకు చక్కగా వివరిస్తున్నది. ఇటువంటి సదాచార్య వైభవాన్ని శ్రీమద్భరతమునులు ఉపదేశరత్నినమాలై ప్రబంధంలో, “ఇహన్మ అనుట్టాన్మ ఇవై నన్మాకవే ఉడైయనాన గురువై” అని తెలియజేశారు. సదాచార్యులకు జ్ఞానం ఉండాలి, ఆ జ్ఞానం సరి అయినదై ఉండాలి. జ్ఞానం ఉంటే చాలదు. ఆ జ్ఞానానికి అనుగుణమైన సద్వర్తనం ఉండాలి. ఆ విధంగా చక్కని జ్ఞానాన్ని, అనుష్ఠానాన్ని కలిగినవాడే సదాచార్యుడు.

ఇటువంటి సదాచార్య లక్షణపూర్తిని కలిగిన పూర్వాచార్యులు ఎందరో శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయంలో ప్రకాశిస్తున్నారు. వారిని ఆచార్య పరంపర, గురుపరంపర అనే పేరుతో మనం వ్యవహరిస్తున్నాము. ఇటువంటి శ్రీవైష్ణవసదాచార్యపరంపరలో ఉత్తమ స్థానాన్ని అలంకరించి ప్రకాశించేవారే శ్రీమన్నాథమునులు. వారు అవతరించి 1200 సంవత్సరాల పూర్తి అయిన ఈ సందర్భంగా వారి మహిమను మనం అనుసంధించుకోవడం కర్తవ్యం. ఈ ప్రయత్నంలో మనం ఇప్పుడు శ్రీమన్నాథమునులను, వారి ఆచార్యులైన నమ్మాళ్వారులతో శ్రీమన్నాథమునులను పోల్చి చూచి, వారిద్దరి మధ్య ప్రకాశించే కొన్ని సామ్యాలను అనుసంధించుకోవడం ద్వారా శ్రీమన్నాథమునుల వైభవాన్ని తెలిసికొందాం.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ముందుగా, ఒక విషయాన్ని ఇక్కడ ప్రస్తావించుకోవాలి. “ఆచార్యునితో శిష్యుని పోల్చి గమనించవచ్చా? నమ్మాళ్వార్లు శ్రీమన్నాథమునులకు ఆచార్యులు కదా.” అనే సందేహం ఇక్కడ సహజంగా కలుగవచ్చు. ఒకడు సచ్చిష్యుడు అయితే, అతడు ఆచార్యుని గుణాలను, లక్షణాలను పూర్వంగా కలిగి ఉంటాడు. అతడు ఎల్లప్పుడూ తన ఆచార్యుని విడువకుండా, అతనిని అనుసరిస్తూ ఉంటాడు. ఆ ఆచార్యుని వద్ద నుండి ఉపదేశాలను పొందుతాడు. ఆ తరువాత, తన ఆచార్యుని అనుష్ఠానాన్ని అనుసరిస్తూ, అనుకరిస్తూ నడచుకుంటాడు. అందువల్ల, శిష్యుడు తన ఆచార్యునితో పలు విధాలుగా పోలికలను కలిగి ఉండడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

ఇంతేకాక, మన సంప్రదాయంలో శిష్యుని మహిమను గూర్చి ప్రస్తావించేటప్పుడు, “ఏఱ్ఱ కలంగళ్ ఎదిర్ పొంగి మీదళిప్ప” అనే తిరుప్పావైలోని సూక్తిని ఉదాహరిస్తారు. ఆచార్యులు తన శిష్యునకు ఒక ఉపదేశాన్ని అనుగ్రహిస్తే, సచ్చిష్యుడు ఆ అర్థాన్ని చక్కగా గ్రహించి, దానిని మరింత, మరింత అభివృద్ధి చేస్తాడు. సంప్రదాయానికి అనుగుణమైన పలు అర్థాలను దానితో జోడించి వివరిస్తాడు. ఈ విషయాన్నే పైన ప్రస్తావించిన తిరుప్పావై శ్రీసూక్తి తెలుపుతున్నది. గోకులంలో ఉండే గోవులు అన్నీ, తమ పొడుగు దగ్గర పెట్టిన పాత్రలను అన్నిటినీ, అవి చిన్నవి అయినా, పెద్దవి అయినా, క్షణ కాలంలో నిండిస్తాయట. చాలా వేగంగా అవి పాలను కురిపించే కారణం చేత, పాలు పాత్రలలో ఎదురు పొంగుతాయట. ఇక్కడ గోవులు అంటే, ఆచార్యులు. పాలు అంటే, వారు ఉపదేశించే మధురమైన అర్థాలు. పాత్రలు అంటే, ఆ అర్థాలను గ్రహించే మంచి శిష్యులు. ఈ విధంగా గోదాదేవి పలకడంలోని స్వాపదేశార్థం ఏమంటే, ఒక సదాచార్యుడు తన శిష్యునకు ఒక మంచి అర్థాన్ని ఉపదేశించినప్పుడు, ఆ శిష్యుడు ఆ అర్థాన్ని మరింత పెంపొందించి, అభివృద్ధి చేసి, ప్రచారం చేస్తాడు. ఆచార్యులు చెప్పినదానికంటే మరింత దానిని వృద్ధి చేసి, లోకానికి అందిస్తాడు. ఇది సమర్థుడైన, సచ్చిష్యుని స్వరూపం. “తల్లి ఎనిమిది అడుగులు దూకగలిగితే, దాని పిల్ల దానికి రెండింతలు, అంటే, 16 అడుగులు దూకుతుంది” అనే సామెత లోకంలో ప్రచురంగా ఉన్నది కదా. ఈ క్రమంలో ఆచార్యునకు మంచి శిష్యునితో సామ్యం ఉండడం అనేది సహజం కనుక, శ్రీమన్నాథమునులను వారికి ఆచార్యులైన నమ్మాళ్వారులతో పోల్చి చూచి, కొన్ని విశేషాలను అనుసంధించుకుందాం.

నమ్మాళ్వార్లు “శరకోపముని” అనే పేరుతో పిలువబడుతున్నారు. “శరకోపముని వందే శరానాం బుద్ధిదూషకమ్, అజ్ఞానాం జ్ఞానజనకం తింత్రిణీమూలసంశ్రయమ్”

శ్రీశరకోపముని- శ్రీమన్నాథముని

(శకులు, అంటే, భగవంతుని వైభవానికి విరుద్ధంగా, వేదతత్వాలకు విరుద్ధంగా వాదించేవారి మతాలను నిరసించేవారు, అజ్ఞానులకు జ్ఞానం కలిగించేవారు, చింతచెట్టు మూలను ఆశయంగా కలిగినవారు అయిన శరకోపమునిని నమస్కరిస్తున్నాను). అనేది వారిని స్తుతించే ఒక శ్లోకం. శరం అనేది ఒక వాయువు. అది మనం పుట్టేటప్పుడు మనలను ఆవరించడం వల్లనే మనకు సహజంగా ఉండే జ్ఞానం పోయి, అజ్ఞానం కలుగుతున్నది. “దేహమే ఆత్మ” అనే భ్రమ ఏర్పడుతున్నది. అహంకారం, మమకారం మొదలైన దుర్గుణాలు ఏర్పడతాయి. అటువంటి, మనకు ఏర్పడే విరుద్ధమైన బుద్ధిని శ్రీశరకోపముని తాము అనుగ్రహించిన దివ్య ప్రబంధాల ద్వారా పోగొడతారు. వారు అవతరించినప్పుడు తమను ఆవరించటానికి వచ్చిన ఆ శరవాయువుపై కోపించి, హంకరించడం వల్ల, అది భయపడి దూరంగా పారిపోయింది. అందువల్ల వారికి ఏ విధమైన అజ్ఞానం కలుగలేదు. ఈ కారణంచేత వారు “శరకోపముని” అని చెప్పబడుతున్నారు. యోగాన్ని అనుష్ఠించి, ఆ యోగసమాధిలో మానసికంగా భగవంతుని దర్శించినవారు, వారు. తమకు అజ్ఞానం లేకపోవడమే కాక, లోకంలో శరవాయువు ఆవరించడం వల్ల అజ్ఞానులైనవారి జ్ఞానరాహిత్యాన్ని కూడా తమ దివ్యకటాక్షాల ద్వారా, తాము అనుగ్రహించిన దివ్య ప్రబంధాల ద్వారా పోగొడుతున్నారు. మన అజ్ఞానం ఎంతటిది? అంటే, “అఱివినార్ కుజైవు ఇల్లా” అని నమ్మాళ్వారులు పలికినట్లుగా, “మనకు జ్ఞానం లేదే!” అనే చింత కూడా మనకు లేదు. “మనకు ధనం లేదు, ఆస్తిపాస్తులు లేవు, అధికారం లేదు, కీర్తి లేదు “ అనే పలు విధాలయిన లేమిని గూర్చిన చింత అయితే ఉన్నది. కానీ, “మనకు తత్వజ్ఞానం లేదే!” అనే చింత మాత్రం కొంచెం కూడా మనకు లేదు. అటువంటి మన అజ్ఞానాన్ని శరకోపముని తీరుస్తున్నారు. అందువల్ల వారి గొప్పతనం ఎంత గొప్పది!

ఇక, శ్రీమన్నాథమునులు ఎటువంటివారు? అంటే, శరమర్షణమునివంశంలో అవతరించినవారు. ఈ ముని పురాణకాలంనాటివారు. శ్రీపరాశరమ మహర్షి వంశంలో జన్మించినవారు ఈ శరమర్షణముని. నమ్మాళ్వారుల వలెనే వీరు కూడా తల్లిగర్భంనుండి ఈ లోకంలోకి వచ్చేటప్పుడే శరవాయువుపై కోపించి, దానిని దూరంగా తరిమి కొట్టినవారు. అందువల్లనే శరమర్షణులు అనే పేరును పొందారు. అటువంటి మహిమను కలిగిన ఆ ముని వంశంలో శ్రీమన్నాథమునులు అవతరించారు. అందువల్లనే శ్రీమన్నాథమునులకు యోగవిద్యను పొంది, దానిని అనుష్ఠించగలిగిన సామర్థ్యం ఏర్పడింది. నమ్మాళ్వారుల దివ్య

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ప్రబంధాలను పురస్కరించుకొని లోకంలోనివారి అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టినవారు, వీరు. ఇటువంటి ఒక సామ్యం వీరిద్దరి మధ్య ఉన్నది.

నమ్మాళ్వార్లు దివ్య ప్రబంధాలను అనుగ్రహించినప్పుడు అవి అందరకూ లభించాయా? అంటే, లేదు. మధురకవి ఆళ్వార్లు ఒక్కరు మాత్రం వాటిని పొందగలిగారు. అయితే, శ్రీమన్నాథమునుల ద్వారా ఆ దివ్యప్రబంధాలనే కాక, మిగిలిన అళ్వార్లు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధాలను కూడా మనం అందరం పొందగలిగాము. ఆ దివ్య ప్రబంధాలను అన్నిటిని లోకంలో ఉపదేశించి, అజ్ఞానాన్ని తీర్చిన మహిమ శ్రీమన్నాథమునులకు ఉన్నది. నమ్మాళ్వారులను ఒక అలౌకిక సూర్యునిగా స్తుతించి, అటువంటి ఆ సూర్యుని నేను నమస్కరిస్తున్నాను— అనే ఒక శ్లోకాన్ని శ్రీమన్నాథమునులు నమ్మాళ్వార్ల విషయంలో విజ్ఞాపన చేశారు. ”యద్గోసహస్ర మపహంతి తమాంసి పుంసాం, నారాయణో వసతి యత్ర సశంఖచక్రః, యన్మండలం శ్రుతిగతం ప్రణమంతి విప్రాః, తస్మై నమో వకులభూషణభాస్కరాయ” అనేది ఆ శ్లోకం. బయట ప్రకాశించే సూర్యుడు ఉదయించినట్లయితే, ఆ సూర్యుని కిరణాల వల్ల బాహ్యంధకారం మాత్రమే నశిస్తుంది. కానీ, నమ్మాళ్వార్లు అనే సూర్యుడు ఉదయించడం వల్ల వారు అనుగ్రహించిన పాశురాలు అనే కిరణాల ద్వారా మనసులో ఉండే అజ్ఞానం అనే చీకటి కూడా తొలగిపోతున్నది. సూర్యమండలం నడుమ శ్రీమన్నారాయణుడు శంఖచక్ర భూషితుడై వేంచేసి ఉంటాడు. ఆ విధంగానే, నమ్మాళ్వార్ల హృదయం అనే మండలంలో భగవంతుడు సకల దివ్యాభరణభూషితుడై, సకల దివ్యాయుధ సమేతుడై చాలా ఆదరంతో, ప్రీతితో వెలుగొందుతూ ఉంటాడు. లోకంలో విప్రులు అందరూ సూర్యుని మూడు కాలాలలోనూ నమస్కరిస్తున్నారు. ఆ విధంగానే పండితులు అందరూ కూడా నమ్మాళ్వార్లు అనే సూర్యుని పేరు తమ చెవికి సోకగానే, వారు అవతరించిన దివ్యదేశం వైపు తిరిగి సాంజలి బంధంగా నమస్కరిస్తారు. ఆ విధంగానే, లోకంలో ప్రకాశించే సూర్యుని కంటే నమ్మాళ్వార్లు అనే అలౌకికుడైన సూర్యుడు మించిన అతిశయాన్ని కలిగి ఉన్నాడు. — అనేది ఈ శ్లోకంలోని భావం.

నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన తిరువాయ్ మొట్టి దివ్యప్రబంధాన్ని ఒక గొప్ప సాగరంగా అభివర్ణిస్తూ శ్రీమన్నాథమునులు ఒక తనియన్ శ్లోకాన్ని అనుగ్రహించారు. “భక్తామృతం విశ్వజనానుమోదనం సర్వార్థదం శ్రీశరకోపవాఙ్మయమ్,

సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమం నమామ్యహం ద్రావిడవేదసాగరమ్” అనేది ఆ శ్లోకం. ఇందులో, వారు, తిరువాయ్ మొట్టి దివ్యప్రబంధానికి ద్రావిడవేదసాగరం అనే ఒక అద్భుతమైన పేరును పెట్టారు. సముద్రం ఏ విధంగా తనలో ముత్యాలు, వజ్రాలు, పగడాలు మొదలైన అమూల్యమైన రత్నాలను అంతర్భవించుకుని ఉంటుందో, ఆ విధంగానే ఈ ప్రబంధం కూడా శాస్త్రాలలో అన్వేషించి పొందవలసిన అమూల్యమైన రత్నాల వంటి అర్థాలను తనలో అంతర్భవించుకొని ఉంటుంది. పాల సముద్రం దేవతలకు అమృతాన్ని ఇచ్చింది. ఈ తిరువాయ్ మొట్టి ప్రబంధం భక్తులకు అందరికీ అమృతమై ఉన్నది. సముద్రం లోకంలో ఉండే అందరికీ ఆనందాన్ని కలిగించేటట్లుగా, ఈ ప్రబంధం కూడా భక్తజన సమూహానికి అందరికీ గొప్ప ఆనందం కలిగిస్తుంది. అందుచేత, శ్రీమన్నాథమునులు ఈ దివ్య ప్రబంధాన్ని ఒక సముద్రంగా భావించి, స్తుతించారు. ఈ విధంగా శరకోపముని అనే ఆ సూర్యుని వల్ల తిరువాయ్ మొట్టి దివ్య ప్రబంధం అనే ఈ గొప్ప సముద్రం నుండి దివ్యమైన అర్థాలు అనే అమృతాన్ని గ్రహించినవారు శ్రీమన్నాథమునులు అనే గొప్ప కాలమేఘం. అందువల్లనే పరాశర భట్టర్ శ్రీమన్నాథమునులను “ నామి నాథమునిం నామ జీమూతం భక్త్యవగ్రహే” అని అంటూ గొప్ప కాలమేఘంగా భావించారు. శ్రీనాథమునులు తిరువాయ్ మొట్టి దివ్య ప్రబంధం అనే ఆ దివ్యామృతాన్ని గ్రహించి, ఈ లోకంలో భగవద్ జ్ఞానం, భక్తి, వైరాగ్యం అనే వీటిని పుష్కలంగా వర్షించారు. ఆ ప్రబంధంతో ఈ లోకంలో ఉండే అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టి, జ్ఞానాన్ని అనుగ్రహించారు. కనుక, అజ్ఞానమనే పోగొట్టి జ్ఞానాన్ని కలిగించడం- అనే స్వభావంలో ఈ ఇద్దరికీ సామ్యం ఉన్నది.

ఇప్పుడు, ఇంకొక సామ్యాన్ని వీరిద్దరి మధ్య గమనిద్దాం. భగవంతుడు, శరకోపముని అనే నమ్మాళ్వారులను పురస్కరించుకొని, తన వైభవాన్ని తానే వ్యక్తం చేశాడు. ఈ విషయాన్ని ఆళ్వార్లు స్వయంగా “ యానాయ్ తన్నై త్తాన్ పాడి” (నా మూలంగా తనను తాను కీర్తించుకుని) అని అన్నారు. భగవంతుడు తన గొప్పతనాలను ఈ లోకంలో వ్యక్తం చేయాలని భావించాడు. వేదాలు ఇతిహాసాలు పురాణాలు మొదలైనవి భగవంతుని వైభవాలను సంపూర్ణంగా వ్యక్తం చేశాగలిగాయా? అని అంటే, ఆ విధంగా కనిపించడం లేదు. ఎందుకంటే, అవి తెలియజేసిన భగవంతుని వైభవాలను ఈ లోకంలో అందరూ సులభంగా తెలుసుకోవడానికి సాధ్యం కాకుండా పోయిందికదా. ఎవరికో కొందరికిమాత్రమే, అధికారం కలిగినవారికి మాత్రమే, వాటిని తెలుసుకోవడానికి సాధ్యం అయినది. అందువల్ల, భగవంతుడు తన వైభవాలను సులభమైన, అందమైన, మధురమైన

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ద్రావిడ భాషలో ఈ లోకంలో వ్యక్తం చేయాలి— అని ఆశపడి, ఆళ్వారుల హృదయంలో ప్రవేశించి, వారిద్వారా దివ్య ప్రబంధాలను వెలువరించి, తద్వారా తన ఆశను తీర్చుకున్నాడు. ఆళ్వార్ల హృదయాన్ని అధివసించి ఉండి, తన వైభవాన్ని సంపూర్ణంగా కీర్తించడానికి తగిన జ్ఞాన శక్తులను వారికి ప్రసాదించి, వారిచే ఈ ప్రబంధాలను పాడించి, తన ఆశను సఫలం చేసుకున్నాడు. ఇది ఆళ్వార్ల విషయంలోని అనుభవం.

ఇక, శ్రీనాథమునుల విషయంలో గమనిద్దాం. మళ్ళీ ఇంకొకసారి తన వైభవాన్ని ఈ లోకంలో వ్యక్తం చేయాలని, వాటిని స్వయంగా తాను ఆలకించాలనే ఆశ భగవంతునకు కలిగింది. అందుకోసం అతడు కాట్టు మన్నార్ కోయిల్ అనే వీరనారాయణపురంలో వేంచేసి ఉండే ఆ స్వామి శ్రీమన్నాథమునులకు స్వప్నంలో సాక్షాత్కరించి, నమ్మాళ్వారులు అనుగ్రహించిన నాలాయిర దివ్య ప్రబంధాలను అన్నిటినీ ఒక పర్యాయం తన ముందు గానం చేయమని వారిని నియమించాడు. ఆ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునులు దివ్యప్రబంధాలను గానం చేయగా, వీరనారాయణ స్వామి చాలా ఆనందాన్ని పొందాడు. పూర్వం నమ్మాళ్వారుల ద్వారా తన వైభవాన్ని కతానే పాడి ఆనందించినట్లుగానే, ఇప్పుడు తన వైభవాన్ని శ్రీమన్నాథమునులు దివ్య ప్రబంధాలను గానం చేయగా విని పరమానందాన్ని పొందాడు. ఇది ఇంకొక సామ్యం.

మధురకవులు నమ్మాళ్వారుల శ్రీచరణాలను ఆశ్రయించారు. నమ్మాళ్వారులు దివ్యప్రబంధాలను ఎప్పుడు అనుగ్రహించారు? అని అంటే, మధురకవులు వారిని ఆశ్రయించిన పిమ్మటనే వారు తిరువిరుత్తం, తిరువాశిరియం, పెరియ తిరువందాది, తిరువాయ్ మొక్కురి—అనే, నాలుగు వేదాలతో సమానాలు అయిన నాలుగు దివ్య ప్రబంధాలను అనుగ్రహించారు. ఇక, శ్రీనాథమునులు మధురకవులతో కూడిన నమ్మాళ్వార్లను ఆశ్రయించారు. ఈ విధంగా సదాచార్య పురస్కరంగా ఆళ్వార్లను ఆశ్రయించినదానికి ఫలంగా శ్రీమన్నాథమునులు నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన నాలుగు దివ్య ప్రబంధాలనే కాక, మిగిలిన అందరూ ఆళ్వార్లు అనుగ్రహించిన ప్రబంధాలను కూడా ఉపదేశంగా పొందారు—అనే ఈ అతిశయం శ్రీమన్నాథమునులకు ఉన్నది. ఈ కారణం చేతనే మధురకవుల విషయంలో తమకు ఉండే కృతజ్ఞతా భావంతో వారి విషయంగా రెండు తనియన్ లను శ్రీమన్నాథమునులు సమర్పించారు. వాటిలో, “అవిదిత విషయాంతరః శతాః” అనేది సంస్కృత శ్లోకం కాగా, “వేటొన్ఱుమ్ నానఱియేన్” అనేది ద్రావిడ పాశురం. అదేవిధంగా, నమ్మాళ్వారుల విషయంలో కూడా కృతజ్ఞతా పురస్కరంగా “యద్గోసహస్రమ్”

అనే సంస్కృత శ్లోకాన్ని, తిరువాయ్ మొట్టి దివ్యప్రబంధవిషయంగా “భక్తామృతమ్” అనే సంస్కృత శ్లోకాన్ని సమర్పించారు. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులు మధురకవుల విషయంలో, శ్రీనమ్మాళ్వారుల విషయంలో వాచిక కైంకర్యాన్ని చేసుకున్నారు -అనే ఒక అతిశయం శ్రీమన్నాథమునులకు ఉన్నది.

శరకోపమునికి మధురకవి ఆళ్వారులు, శ్రీమన్నాథమునులు అని ఇద్దరు శిష్యులు. నమ్మాళ్వారుల మొట్టమొదటి శిష్యులు మధురకవులు కాగా, ఆ తరువాత చాలా సంవత్సరాలకు తరువాత శ్రీమన్నాథమునులు రెండవ శిష్యులుగా అయ్యారు. మనం సామాన్యంగా నమ్మాళ్వారులను సేవించినప్పుడు, వారికి రెండు వైపులా ఈ ఇద్దరు శిష్యులు వేంచేసి ఉండడాన్ని గమనించవచ్చు. విశేషించి, ఇటువంటి సన్నివేశాన్ని కాంచీపుర దివ్య క్షేత్రంలో సేవించవచ్చు. శ్రీమన్నాథమునులకు అయితే, చాలామంది శిష్యులు ఉన్నారు. వారిలో పదిమంది ముఖ్యులు అని గురుపరంపరా ప్రభావం అనే గ్రంథం తెలుపుతున్నది. ఆ పదిమందిలో కూడా, మేలై అగత్తు ఆత్మవాన్ కీఠాత్తు అగత్తు ఆత్మవాన్ అనే ఇద్దరు ముఖ్యులు. వీరికి తరువాత, ఉయ్యయక్కొండార్, కురుగై కావలప్పన్, నంబి కరుణాకర దాసర్, ఏఱు తిరుగప్పడైయార్, తిరు క్కణ్ణ మంగై ఆండాన్, వానమామలై దేవి ఆండాన్, ఉరుప్పట్టుర్ ఆచ్చాన్ పిళ్ళై మొదలైన శిష్యులు కూడా వారికి ఉన్నారు. ఈ విధంగా నమ్మాళ్వారులకు ఉండే శిష్యుల సంఖ్య కంటే శ్రీమన్నాథమునులకు ఉండే శిష్యుల సంఖ్య అతిశయించి ఉన్నది. ఇది కూడా నమ్మాళ్వారుల కృప వల్లనే సిద్ధించింది.

ఇప్పుడు వీరిద్దరి మధ్య ఉండే మరి ఒక సామ్యాన్ని గమనిద్దాం. నమ్మాళ్వార్లు అతిశయించిన భగవద్భక్తి కారణంగా పలుమార్లు మోహాన్ని పొందారు. ఈ విషయం “పత్తుడై అడియవర్ క్కు” అనే తిరువాయ్ మొట్టి దశక ప్రవేశం వ్యాఖ్యానంలో (1-3) స్పష్టమవుతుంది. శ్రీకృష్ణుడు రోటికి కట్టబడి, యశోదకు కొట్టడానికి తిట్టడానికి వశుడై ఉన్న ఆ స్వామియొక్క అతివేలమైన సౌలభ్య గుణాన్ని దర్శించి, పరవశించిన ఆళ్వార్లు మోహాన్ని పొంది, మూర్ఛను పొందినట్లుగా అక్కడ మనకు స్పష్టం అవుతుంది. ఆ విధంగానే, “పిఱంద వాఱుమ్ కిడంద వాఱుమ్” అనే దశక ప్రారంభంలో కూడా ఆళ్వారులు మోహాన్ని పొందినట్లు మనకు తెలుస్తుంది.

తిరువాయ్ మొట్టి దివ్య ప్రబంధంలో “మణ్ణై యిరుమ్ తుఱ్ఱావి” అని దశకం ప్రారంభమవుతున్న ఒక దశకం ఉన్నది. ఇందులో, నమ్మాళ్వారులు, భగవంతునిపై ఆర్తి

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

అతిశయించగా, పరాంకుశ నాయకీ భావాన్ని పొందారు. ఆ పరాంకుశనాయకికి కల ఆర్తిని చూసి, ఆమె తల్లి, నాయకికి ఏర్పడిన స్థితిని తెలియజేస్తూ ఈ దశకంలో పాశురాలను పలుకుతున్నది. “భగవంతుడు తనను ఇంకా అనుగ్రహించలేదే! ” అనే ఆర్త్యతిశయంతో పరాంకుశ నాయకి చాలా వేదనను అనుభవిస్తున్నది— అని ఆమె తల్లి అంటున్నది. లోకంలో భగవంతుని స్మరింప చేసే పదార్థాలను చూసినప్పుడు పరాంకుశ నాయకి కల ఆర్తి ఇంకా ఇంకా అధికమవుతున్నది. నేలను నువ్వు చూసినప్పుడు, “ఇది వామనావతార సందర్భంగా ఆ స్వామి పాద స్పర్శను పొందినది కదా! ” అని భావించి ద్రవిస్తున్నది. మూర్ఛను పొందుతున్నది. ఈ విధంగానే, ఒక్కొక్క వస్తువును చూచినప్పుడు అమెకు భగవంతుడు స్మరణకు రాగా మాటిమాటికి మూర్ఛను పొందుతున్నది— అని ఆమె తల్లి అంటున్నది. ఆ సందర్భంగా “తిరువుడై మన్నరె క్కాణిల్ తిరుమాలై క్కండేనే ఎన్నుమ్” (రాజ్యశ్రీని కలిగిన ప్రభువులను చూచినప్పుడు లక్ష్మీనాథుని చూచాను కదా! అని భావిస్తున్నది) అనే ఒక సూక్తి ఉన్నది. లోకంలో ఉండే ప్రభువులకు ప్రభుత్వం అనేది ఏ విధంగా కలిగింది? అంటే, అది లక్ష్మీనాథుని అనుగ్రహం వల్లనే కదా కలిగింది. వారిలో భగవంతుని చాలా సూక్ష్మమైన అంశ ఉన్నందు వల్లనే వారు ప్రభువులు కాగలిగారు. ఈ విధంగా వారిలో ప్రకాశించే భగవంతుని అంశను గమనించి, పరాంకుశ నాయకి వారిని శ్రియఃపతిగానే తలచి, “ఆహా! లక్ష్మీనాథుని దర్శించానే!” అని అంటున్నది, మోహాన్ని పొందుతున్నది — అని నాయకి తల్లి పలుకుతున్నది.

ఈ సూక్తిని వ్యాఖ్యానించే సందర్భంలో పూర్వాచార్యులు శ్రీమన్నాథమునులకు సంబంధించిన ఒక అద్భుతమైన ఐతిహ్యాన్ని ప్రస్తావించారు. నమ్మాళ్వారులు ఏ విధంగా భగవంతుని విషయంలో పరాంకుశ నాయకీభావంతో మోహాన్ని పొందారో, ఆ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునులు కూడా భగవంతుని విషయంలో వారికి కల భక్తి అతిశయించగా, మోహాన్ని పొందారు— అని ఐతిహ్యం వల్ల తెలుస్తున్నది. పరాంకుశ నాయకివలె, లోకంలో ఉండే వస్తువులలో భగవంతుని అంశను గమనించి శ్రీమన్నాథమునులు మూర్ఛను పొందినట్లు ఇందులో తెలుపబడింది. వీరనారాయణ పురంలో ఉండే ప్రభువును శ్రీమన్నాథమునులు ఒకానొక సందర్భంలో చూచారట. అప్పుడు ఆ ప్రభువు తన సామంత రాజుల భుజాలపై తన పాదాలను మోపి, ఏనుగు పైకి అధిరోహించడాన్ని వారు గమనించారు. ఈ దృశ్యాన్ని చూడగానే శ్రీమన్నాథమునులకు భగవంతునకు సంబంధించిన ఒకానొక సన్నివేశం కన్నుల ముందు ప్రత్యక్షమైనది. పాలసముద్రంలో ఉండే

శ్రీమన్నారాయణుని అక్కడ ఉండే బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులు సేవించి, కీర్తిస్తారు. అప్పుడు స్వామి వారి భుజాలపై తన శ్రీపాదాలను మోపి, సింహాసనం పైకి అధిరోహిస్తాడు. అక్కడనుండి కిందకు వచ్చేటప్పుడు కూడా, వారి భుజాలపై తన పాదాలను పెట్టి కిందకు దిగుతాడు. ఈ సన్నివేశాన్ని శ్రీమన్నాథమునులు వీరనారాయణపురంలో ఉండే ప్రభువును చూచినపుడు మనసులో భావించి, “శ్రీమన్నారాయణుడే ఇక్కడకు వేంచేశాడు”- అని తలచి, వెంటనే మోహాన్ని పొందారు- అని ఈ ఐతిహ్యం తెలియజేస్తున్నది. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులకు నమ్మాళ్వారులకు మధ్య ఒక సామ్యం ఉన్నది.

భగవంతుని స్మరింప చేసే వస్తువులను చూసినప్పుడు నమ్మాళ్వారుల వలె శ్రీమన్నాథమునులు కూడా మైకాన్ని పొందుతారు- అనే విషయాన్ని సూచించే ఇంకొక వృత్తాంతం కూడా కనిపిస్తున్నది. మరి, ఒక సమయంలో వీరనారాయణపురంలోని ప్రభువు తన స్త్రీలతో కలిసి విహారంగా వచ్చాడు. ఆ దృశ్యాన్ని చూచిన శ్రీమన్నాథమునులకు శ్రీకృష్ణుడు గోపికలతో కలిసి విహరించే సన్నివేశం గుర్తుకు రాగా, “శ్రీకృష్ణుడే అక్కడకు వచ్చి గోపికలతో విహరిస్తున్నాడు” అని భావించి, వెంటనే వారు మోహాన్ని పొందారట. ఈ వృత్తాంతం కూడా గురుపరంపరా ప్రభావంలో ప్రస్తావించబడింది. ఈ విధంగా భగవంతుని విషయంలో గంభీరమైన భక్తి, దానివల్ల మోహాన్ని పొందే స్వభావం- అనే ఇవి ఈ ఇద్దరికీ సమానం- అని తెలుస్తున్నది.

వివరిగా, ఈ మహనీయులు ఇద్దరి మధ్య గోచరించే మరి ఒక సామ్యాన్ని కూడా అనుసంధించుకుందాం. నమ్మాళ్వారులు భవిష్యత్తులో జరగబోయే సంగతిని తమ దివ్య ప్రబంధంలో సూచించారు. తిరువాయ్ మొఘ్గి దివ్యప్రబంధంలోని “పాలిగ పాలిగ పాలిగ” అనే దశకంలోని “ కలియుమ్ కెడుమ్ కండుకొణ్ణిన్ “ (కలి అంతరించిపోతుంది, గమనించండి) అనే సూక్తి ద్వారా భవిష్యత్తులో జరుగబోయే భగవద్రామానుజుల అవతారాన్ని వారు సూచించారు. రాబోయే కాలంలో ఆదిశేషులే శ్రీరామానుజులుగా అవతరిస్తారు. అప్పుడు కలి ప్రభావం పూర్తిగా అంతరించిపోతుంది -అనే భవిష్యద్వృత్తాంతాన్ని వారు ఈ సూక్తిలో సూచించారు. శ్రీరామానుజులకు భవిష్యదాచార్యులు అనే నామాన్ని కూడా పెట్టారు. ఇదే విధంగా శ్రీమన్నాథమునులు కూడా తమకు తరువాత సంభవించబోయే భగవద్రామానుజుల అవతారవృత్తాంతాన్ని ఒక సూక్తిద్వారా సూచించారు. “ కుళప్పడియిలే తేంగినాల్ కురువి కుడిత్తుప్పోమ్, వీరాణత్తేరియిలే తేంగినాల్ నాడు శెఱ్ఱిత్తుప్పోమ్ ” (గోష్పాదంలో కొంచెం నీరు తేటపడితే,

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఒక పిచ్చుక తన దాహాన్ని తీర్చుకోగలదు. కానీ, అది వీరనారాయణపురంలోని చెరువులో తేటపడితే, ఈ నాడు అంతా బాగుపడగలదు) అని వారు మాటిమాటికి అనేవారట. దీని తాత్పర్యం ఏమంటే, శ్రీమన్నాథమునులు తాము నమ్మాళ్వారుల వలన ఉపదేశంగా పొందిన దివ్యప్రబంధాలు, మహనీయమైన అర్థాలు అన్నీ కూడా తమ వరకే పరిమితం అయితే, పలువురకు ఉపయోగపడదు. అవి పరంపరగా భగవద్రామానుజులకు అందినట్లుంటే, ఈ లోకమే ఉజ్జీవించగలదు— అనే విషయాన్ని వారు ఈ సూక్తి ద్వారా సూచించారు. ఇంతే కాక, వారు, తమ వంశంలో ఒక పౌత్రుడు అవతరించబోతాడు, అతనికి శ్రీకృష్ణుని నామం అయిన “యమునై త్తుటైవన్” అనే పేరును పెట్టాలి, వారికి ఈ అర్థాలు అన్ని చేరాలి, వారి ద్వారా భవిష్యదాచార్యులైన భగవద్రామానుజులకు చేరాలి— అనే సంగతిని కూడా వారు ఇక్కడ సూచించారు. ఈ విధంగా వేరొక సామ్యం శ్రీనమ్మాళ్వారులకు, శ్రీమన్నాథమునులకు మధ్య భాసిస్తున్నది.

నమ్మాళ్వార్లు “ఆద్యస్య నః కులపతేః” అని ప్రపన్నజనకూటస్థులుగా సంభావింపబడుతున్నారు. శరణాగతి మార్గంలో ఉండే మనం అందరం కూడా ప్రపన్నులం. అటువంటి ప్రపన్నులమైన మనకు కూటస్థులు నమ్మాళ్వారులు. ఆ విధంగానే శ్రీమన్నాథమునులు కూడా నాథనామంతో కీర్తింపబడుతున్నారు. శ్రీవేదాంతదేశికులు “నాథేన మునినా తేన భవేయం నాథవానహమ్” అని అన్నారు కదా. “నానిలత్తిల్ గురువరైయై నాట్టినాన్ వాఱ్ఱియే” (ఈ లోకంలో గురుపరంపరను ఆరంభించినవారు) అని కదా శ్రీమన్నాథమునులు. కీర్తింపబడుతున్నారు. అందుచేత ఒక విధంగా శ్రీమన్నాథమునులు ఆచార్యపరంపరకు ఆద్యులు. ఇటువంటి ఈ సదాచార్యుల శ్రీచరణాలలో సాంజలి బంధంతో నమస్కరించి, ధన్యులం అవుదాం. స్పష్టి.

శ్రీయామునముని

శ్రీమన్నాథముని — శ్రీయామునముని

“లక్ష్మీనాథసమారంభాం నాథయామునమధ్యమామ్, అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరంపరామ్”

శ్రీవైష్ణవసంప్రదాయానికి సంబంధించిన ముఖ్యమైన సమయాచారాలలో ప్రతి దినం గురుపరంపరానుసంధానం అనేది ఒకటి. ఇది చాలా ముఖ్యమైన కర్తవ్యంగా, ప్రతిదినం ఆచరించవలసినదిగా పెద్దలచే నిర్దేశింపబడినది. ఎందుకంటే, ఈ గురుపరంపర వల్లనే మనకు సంప్రదాయార్థాలు అన్నీ తరతరాలుగా లభిస్తున్నాయి. అందువల్ల పూర్వాచార్య పరంపరలో ఉండే ఆచార్యులను అందరిని మనం ప్రతి దినం కృతజ్ఞతాభావపూర్వకంగా, భక్తి పూర్వకంగా స్మరించుకోవడం మన విధి. ఇది మన కనీసకర్తవ్యం. “కృతే చ ప్రతికర్తవ్య మేష ధర్మః సనాతనః” అని చెప్పబడుతున్నది కదా. మన పూర్వాచార్యులు అందరూ చాలా నిఃస్వార్థపరులై, తమకు ఎటువంటి ప్రయోజనాన్ని ఆశించకుండా, పరహితాన్నే కోరిన మహనీయులై, ఇంతటి మహోపకారాలను మనకు చేశారు. అందువల్ల, మనం వారి నామాలను అనుసంధించుకుంటూ, వారు మనకు చేసిన ఉపకారాలను మనస్సులో స్మరించుకున్నట్లయితే, అదే వారి విషయంలో మనం చేసే ముఖ్యమైన కైంకర్యం కాగలదు.

అటువంటి ఆచార్య పరంపరలో శ్రీమన్నాథమునులు ప్రముఖమైన స్థానాన్ని అలంకరిస్తున్నారు. వారు అవతరించి 1200 సంవత్సరాలు పూర్తి అయిన శుభ సందర్భం ఇది. ఈ సమయంలో వారి వైభవాలను మనం మనసారా భక్తి పూర్వకంగా స్మరించుకోవడం మన కర్తవ్యం. వారు అవతరించినందు వల్లనే మనం ఈనాడు దివ్య ప్రబంధాలను కానీ, వాటిలోని అర్థాలను కానీ, అనుసంధించుకునే అవకాశం ఏర్పడింది. వాటిని గూర్చి రెండు మాటలను పలికే అవకాశం కలిగింది.

ఇప్పుడు, శ్రీమన్నాథమునులకు, వారి పౌత్రులైన శ్రీయామునమునులకు మధ్య ఉండే కొన్ని పోలికలను అనుసంధించుకునే ప్రయత్నాన్ని చేద్దాము.

ముందుగా, వీరిద్దరి మధ్య పోలికలు ఉండే అవకాశాన్నిగూర్చి గమనిద్దాం. శ్రీమన్నాథమునులు శ్రీయామునమునులకు పితామహులు. పితామహునకు, పౌత్రునకు మధ్య అనేక విధాలుగా పోలికలు ఉండడం అనేది లోకసిద్ధం. ఈ క్రమంలో చూసినప్పుడు, శ్రీమన్నాథమునులకు, శ్రీయామునులకు మధ్య అనేక విధాలుగా సామ్యాలు ఉండే అవకాశం

శ్రీమన్నాథముని- శ్రీయామునముని

ఉన్నది కదా. శ్రీయామునులు అవతరించబోతారు— అనే విషయాన్ని ముందుగానే శ్రీమన్నాథమునులు గ్రహించి, ఆ సంగతిని తన కుమారుడైన ఈశ్వరమునికి, తన శిష్యులకు తెలియజేశారు. ఆ పాత్రునకు “యమునై త్తుతైవన్” అనే పేరును పెట్టాలి, తమకు నమ్మాళ్వారుల వలన లభించిన సంప్రదాయార్థాలు అన్నీ వారికి చేరాలి— అని కూడా నియమించారు. అప్పుడు, ఎంతటి ప్రేమ, ఎంతటి వాత్సల్యం, తమ మనుమనిపై నాథమునులకు ఉన్నది! ఈ పనిని స్వార్థపూరితమైన భావంతో. శ్రీమన్నాథమునులు చేయలేదు. తమ మనుమడు కనుక, యామునులకు సంప్రదాయార్థాలు అన్నీ చేరాలి— అనే భావంతో శ్రీమన్నాథమునులు ఈ విధంగా నియమించారు? అంటే, లేదు. ఒకవేళ వారికి స్వార్థభావనయే ఉన్నట్లయితే, లోకహిత కోసం శ్రమపడి దివ్య ప్రబంధాలను సంపాదించి ఉండేవారు కాకుండా. మరి ఎందుకోసం, తమ దగ్గర ఉండే అర్థాలు అన్నీ యామునులకు చేరాలి— అని నియమించారు? అని అంటే, నాథమునులు ముని కనుక, భవిష్యత్తులో ఏ సదాచార్యులు అవతరిస్తారు? వారి మూలంగా ఈ సంప్రదాయం ఏ విధంగా వ్యాప్తి చెందుతుంది? ఈ సంప్రదాయాలు అర్థాలు ఎవరికి చేరవలసి ఉన్నది? ఎవరి దగ్గరకు చేరితే అవి లోకహితానికి ఉపయోగపడగలవు? అనే ఈ విషయాలను అన్నిటిని వారు భావించి తెలియగలరు. అందువల్లనే, రాబోయే కాలంలో యామునముని అవతరించబోతారు, వారికి ఈ సంప్రదాయార్థాలు చేరినట్లయితే, అవి, తరువాత, భవిష్యదాచార్యులు, జగదాచార్యులు అయిన భగవద్రామానుజులను చేరగలవు. వారి ద్వారా అవి లోకంలో అందరికీ అందగలవు. దానివల్ల జగత్తు అంతా ఉజ్జీవించగలదు— అనే సంగతిని ముందుగానే గ్రహించినవారు కనుక, శ్రీమన్నాథమునులు ఈ విధంగా నియమించారు.

శ్రీనాథమునులు, శ్రీయామునమునులు —■అనే ఇద్దరు కూడా గొప్ప మునులు. ముని అంటే —ఎల్లప్పుడూ మనసును భగవంతునిపై లగ్నం చేసి, ఆ భగవంతుని అనుభవించేవారు— అని అర్థం. మనం కూడా భగవంతుని సేవించి ఆనందిస్తాము. కాని, మనం చాలా స్వల్పమైన కాలం మాత్రమే భగవంతునిపై మనసును లగ్నం చేయగలము. ఆ తరువాత, మనం లౌకిక వ్యాపారాలలో మనసును కేంద్రీకరిస్తాము. భగవంతుని గూర్చిన చింతన ఆ తరువాత మనకు ఉండదు. కాని, శ్రీమన్నాథమునుల వంటి ఆచార్యుల స్థితి అటువంటిది కాదు. వారి మనసు ఎల్లప్పుడూ “శిందై ముగ్ధుగెగ్గాన్ణిన్ తిఱత్తదల్లాత్తన్నై దేవపిరానఱియుమ్ “ అనే నమ్మాళ్వారులు పలికినట్టుగా, భగవంతుని పైనే సదా లగ్నమై ఉంటుంది తప్ప, వేరు విషయంపై లగ్నం కాదు. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునుల మనసు

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఎల్లప్పుడూ భగవంతునిపైనే కేంద్రీకృతమై ఉంటుంది తప్ప అన్యవిషయాలపై ఆసక్తం కాదు. ఈ విధంగా ఉండడానికి యోగం అని పేరు. ఇటువంటి స్థితిని కలిగినవారిని యోగి అని అంటారు. శ్రీమన్నాథమునులు గొప్ప యోగి. వారు యోగరహస్యాలను తమ శిష్యులు అయిన కురుగై కావలప్పన్ కు ఉపదేశించారు. ఆ యోగ రహస్యాలు కురుగై కావలప్పన్ వలన శ్రీయామునులకు లభించకపోయినప్పటికీ, పితామహుల స్వభావం మనుషునికి ఉంటుంది కనుక, శ్రీయామునులు కూడా యోగాన్ని చక్కగా అభ్యసించారు. మణక్కాల్ నంబి శ్రీయామునులకు ఆచార్యులు. వారు భగవద్గీతాశాస్త్రాన్ని శ్రీయామునులకు బోధించారు. అందువల్ల కూడా శ్రీయామునులు యోగశాస్త్రాన్ని అభ్యసించారు - అని చెప్పవచ్చు. శ్రీవిష్ణుపురాణాన్ని శ్రీపరాశరమ మహర్షి రచించారు. ఆ పురాణంలోని ఆరవ అంశంలో భక్తియోగం విశదీకరింపబడింది. దీని మూలంగా శ్రీయామునులు భక్తియోగాన్ని గ్రహించారు- అనీ చెప్ప వచ్చు.

ఇప్పుడు, శ్రీమన్నాథమునులు తమ శిష్యులు అయిన కురుగై కావలప్పన్ కు ఉపదేశించిన ఆ యోగరహస్యం ఏమి? అది ఎవరికి లభించకుండానే అంతరించి పోయింది- అని గురుపరంపరా ప్రభావం మొదలైన సంప్రదాయ చరిత్ర గ్రంథాలలో చెప్పబడుతున్నదికదా-అని అంటే, ఆ యోగరహస్యం అనేది భక్తియోగాన్ని ఏ విధంగా, వివరంగా అభ్యసించాలి- అనే విషయాన్ని చాలా విశదంగా తెలియజేసే గ్రంథం. భక్తియోగం అనేది చిరకాలం అనవరతంగా, కొన్ని మంత్రాలను అనుసంధిస్తూ అభ్యసించవలసిన యోగం. దానినే శ్రీమన్నాథమునులు తమ శిష్యులు అయిన కురుగై కావలప్పన్ కు ఉపదేశించారు. దీనిని వారు ఒక ఉపాయంగా ఉపదేశించలేదు. దీని మూలంగా భగవంతుని పొందవచ్చు- అనే క్రమంలో ఉపదేశించలేదు. స్వయంప్రయోజన రూపమైన భక్తిగానే దానిని నాథమునులు ఉపదేశించారు. స్వయం ప్రయోజనభక్తి అంటే, ఈ భక్తి యోగాన్ని ఆచరించి, ఏవో కొన్ని ప్రయోజనాలను పొందాలి- అనే ఉపాయ భావనతో చేసే భక్తి కాదు. కేవలం భగవదనుభవాన్ని మాత్రమే ప్రయోజనంగా కలిగిన భక్తి ఇది. భగవద్గీతలో ఉపదేశింపబడిన భక్తియోగంగాని, శ్రీ విష్ణు పురాణంలో తెలియజేయబడిన భక్తియోగంగాని, ఈ భక్తి కంటే విలక్షణమైనది అని గ్రహించాలి. ఈ విధంగా, స్వయం ప్రయోజన రూపమైన, నాథమునులు ఆచరించిన భక్తి యోగం శ్రీయామునులకు కూడా వచ్చి చేరినదని భావించాలి. శ్రీయామునులు ఈ భక్తియోగాన్ని ఆచరించారు అంటే, స్వయం ప్రయోజన రూపమైన భక్తి యోగంగానే ఆచరించారు.

శ్రీమన్నాథముని- శ్రీయామునముని

భగవదనుభవం అనే విషయాన్ని మాత్రమే ప్రయోజనంగా భావించినవారై, ఈ యోగాన్ని ఆచరించారు- అని మనం భావించాలి.

శ్రీయామునులు యోగి అని మనం ఏవిధంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు? అని అంటే, ఈ విషయాన్ని మనం ఒక సందర్భాన్ని గమనించినట్లయితే గ్రహించవచ్చు. శ్రీయామునులు పరమపదించిన తరువాత, పెరియ నంబితో పాటు శ్రీరామానుజులు శ్రీరంగానికి చేరారు. వారు శ్రీరంగానికి వచ్చే సమయానికి శ్రీయామునులు పరమపదాన్ని చేరారు. శ్రీయామునుల చరమతిరుమేనిని దర్శించాలని రామానుజులు వారి దగ్గరకు వెళ్లారు. శ్రీయామునుల చరమతిరుమేని శ్రీరామానుజులు దర్శించగా ఆ మేనిలో ఒక చేతి వేళ్ళు మూడు ముడుచుకుని ఉండడం వారికి కనిపించింది. ఆ విషయాన్ని గమనించి శ్రీరామానుజులు అక్కడ ఉండే వారితో “శ్రీయామునులకు ఏమైనా మనసులో నెరవేరని కొరతలు ఉండేవా?” అని అడిగారు. అప్పుడు వారు “అవును, వారి మనసులో మూడు విధాలయిన కొరతలు ఉండేవి” అని అన్నారు. అప్పుడు శ్రీరామానుజులు “శ్రీయామునుల అనుగ్రహం నాపై ఉన్నట్లయితే, తప్పకుండా నేను ఆ మూడు కొరతలను పూర్తి చేస్తాను” -అని శపథం చేశారు. వారి శపథాన్ని వినగానే అక్కడ ఉండేవారు అందరూ సంతోషించారు. అదే సమయంలో, ముడుచుకొని ఉన్న శ్రీయామునుల మూడు వేళ్ళుకూడా తెరచుకున్నాయి. ఈ విధంగా శ్రీయామునుల చరమతిరుమేనిలో అంతకుముందు ముడుచుకుని ఉండే వేళ్ళు శ్రీరామానుజుల శపథం చేయగానే తెరచుకున్నాయంటే, అది శ్రీయామునులు యోగి అయితే కదా సాధ్యపడుతుంది!. సామాన్యంగా, లోకంలో ఈ ఆత్మ దేహాన్ని విడిచి వెళ్ళినట్లయితే, అది అంతకు ముందు తాను చేసిన కర్మానుసారంగా దేహాన్ని విడచి వెళుతుంది. కానీ, శ్రీయామునుల తిరుమేనిలోని జీవాత్మ శ్రీరామానుజులు తమ దగ్గరకు వచ్చి తమను సేవించే వరకు నిలచి ఉన్నది కదా., శ్రీరామానుజులు శపథం చేసిన తరువాత ముడుచుకుని ఉన్న వేళ్ళు తెరచుకున్నాయి అంటే, శ్రీయామునుల దేహంలో ఆత్మ అప్పటికే ఇంకా నిలచి ఉన్నట్లే కదా తెలుస్తున్నది. గొప్ప యోగులకు మాత్రమే ఇది సాధ్యం కనుక, శ్రీయామునులు యోగి అని అనడంలో ఏ సందేహం లేదు. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులు, శ్రీయామునమునలు, ఇద్దరూ కూడా యోగులు. ఇది వీరిద్దరి మధ్య ఉండే ఒక సామ్యం.

ఆచార్యులు పలువురు వీరిద్దరినీ కలిపే అనుభవించారు, స్తుతించారు. కూరేశులు “లక్ష్మీనాథ సమారంభాం నాథయామునమధ్యమామ్” అనే శ్లోకంలో ఈ ఇద్దరినీ కలిపి స్తుతించారు. శ్రీమన్నాథమునులకు, శ్రీయామునమునులకు మధ్య పుండరీకాక్షులు, శ్రీరామ

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

మిశ్రులు—< అనే ఇద్దరు ఆచార్యులు ఉన్నప్పటికీ, కూరేశులు నాథయామునులను ఇద్దరినీ కలిపి అనుభవించారు. దీనికి కారణం ఏమంటే, వీరిద్దరి మధ్య పలు విధాలైన పోలికలు ఉండడమే —అని పెద్దలు అంటారు. అగ్నిగియ మణవాళ పెరుమాళ్ నాయనార్ అనే ఆచార్యులు ఆచార్య హృదయం అనే దివ్య గ్రంథంలోని ఒక చూర్ణికలో “నాథయామునర్ పోల్వారై అన్నమెన్నుమ్” అని వీరిద్దరినీ కలిపి ప్రస్తావించారు. అశ్వాత్థ తమ పాశురాలలో హంసగా ఎవరిని భావించి చెప్పారు? అనే విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ నాయనార్, శ్రీమన్నాథమునులు, శ్రీయామునమునులవంటి ఆచార్యులను దృష్టిలో పెట్టుకొని అశ్వాత్థ హంస ప్రస్తావనను చేశారు, వీరు హంస స్వభావాన్ని పలు విధాలుగా కలిగినవారు కనుక, హంసను ప్రస్తావించడం ద్వారా నాథయామునుల ప్రస్తుతిని చేశారు — అని వారు అన్నారు.

నమ్మాళ్వారుల దగ్గర ఉపదేశాన్ని పొందిన సామ్యం అనేది వీరిద్దరి మధ్య ఉన్నది. శ్రీమన్నాథమునులు కణ్ణినుళ్ శిబుత్తాంబు ప్రబంధాన్ని 12 వేల మార్లు జపించి, అశ్వాదులను ప్రత్యక్షం చేసుకుని, వారి ద్వారా దివ్య ప్రబంధాలను, సంప్రదాయార్థాలను అన్నిటినీ ఉపదేశంగా పొందారు.

ఈ విధంగానే, శ్రీయామునులు కూడా నమ్మాళ్వారుల వలన ఒక విధంగా ఉపదేశాన్ని పొందారు— అని చెప్పవచ్చు. ఈ విషయాన్ని వారి చరిత్రను పరిశీలించినట్లయితే మనకు అర్థం అవుతుంది. శ్రీరంగంలో ఒక పర్యాయం శ్రీరంగనాథుని సమక్షంలో ఆరైయర్ గానం చేయబడుతూ ఉన్నది. అప్పుడు ఆరైయర్ తిరువాయ్ మొట్ట్రీ ప్రబంధంలోని “కెడు మిడరాయ వెల్లామ్” (మనం పరమ ప్రయోజనానికి పొందడానికి అడ్డుగా ఉండే ఆటంకాలు అన్నీ నశిస్తాయి) అనే దశకాన్ని గానం చేస్తున్నారు ఆ దశకంలో నమ్మాళ్వారులు, తిరువనంతపురం అనే దివ్యదేశాన్ని అనుభవిస్తున్నారు. అందులోని “పయిన్దవన్ పాదమ్ కాణ నడమినో! నమర్ కళ్ ఉళ్ళీర్! నాముమ్ ఉమక్కు అఱియ చ్చొన్నోమ్” అనే పాశురాన్ని అభినయించే సమయం అది. అప్పుడు, ఆరైయర్ ఈ సూక్తిని మాటిమాటికి గానం చేస్తూ, శ్రీయామునుల వైపు చూచారట. అప్పుడు శ్రీయామునులకు “నమ్మాళ్వారులే ఈ విధంగా తమకు ద్వారా ఆరైయర్ ద్వారా, తిరువనంతపురం దివ్యదేశానికి వెళ్లి, అక్కడ ఉండే స్వామిని సేవించమని నాకు ఉపదేశిస్తున్నారు కాబోలు!” అని తోచిందట. వెంటనే వారు తమ శిష్యులతోపాటు తిరువనంతపురం దివ్యదేశానికి వెళ్లడం జరిగింది. ఈ విధంగా శ్రీయామునులు నమ్మాళ్వారుల వలన ఉపదేశాన్ని పొందారు.

శ్రీమన్నాథమునులు తమ ఆచార్యులైన నమ్మాళ్వారుల వలన నిర్వేతుక కటాక్షాన్ని పొందారు. అదేమి? 12 వేల మార్లు కణ్ణినున్ శిఱుత్తాంబు ప్రబంధాన్ని వారు జపించినందు వల్ల కదా ఆళ్వారుల అనుగ్రహం వారికి లభించింది! - అనే సందేహం ఇక్కడ తోచవచ్చు. కానీ, ఇక్కడ మనం ఒక విషయాన్ని గమనించాలి. శ్రీమన్నాథమునులు ప్రార్థించినది కేవలం తిరువాయ్ మొట్టొల ప్రబంధంలోని వేయి పాశురాలను మాత్రమే. కానీ, దానికి నాలుగు రెట్లు అన్నట్లుగా, నమ్మాళ్వారులు శ్రీమన్నాథమునులకు 4వేల పాశురాలను అనుగ్రహించారంటే, రహస్యతయాన్ని ఉపదేశించారంటే, పలు దివ్యార్థాలను ఉపదేశించారంటే, సంస్కృత వేదంలోని రహస్యార్థాలను అన్నిటినీ ఉపదేశించారంటే, ఉభయవేదాంతాలలోని ఐకకంఠ్యాన్ని ఉపదేశించాలంటే, వారి అనుగ్రహం సహేతుకం - అని చెప్పగలమా? అది నిర్వేతుకమే కదా. నమ్మాళ్వారులు శ్రీమన్నాథమునులకు నిర్వేతుకంగానే అనుగ్రహించారు- అని మన పూర్వాచార్యుల నిశ్చితమైన అభిప్రాయం.

ఈ విధంగానే, శ్రీయామునమునులను కూడా వారి ఆచార్యులైన మణిక్యార్ నంబి నిర్వేతుకంగానే అనుగ్రహించారు. శ్రీయామునులు రాజ్యపాలన చేస్తున్న సమయంలో, వారిని చూడాలి అనే ఉద్దేశంతో నంబి, ఆరు నెలల కాలం పాటు శ్రీయామునులకు చాలా ఇష్టమైన ముళ్ళ ఉస్తై కూరను శ్రీయామునులకు తెచ్చి ఇచ్చారు. అయినప్పటికీ శ్రీయామునులను వారు కలువలేకపోయారు. అప్పుడు నంబి ఒకనాడు ఆ కూరను తెచ్చి ఇవ్వడం మానివేశారు. ప్రతి దినం తమ భోజనంలో ఉండే ముళ్ళ ఉస్తై కూర ఆనాడు లేకపోవడాన్ని గమనించిన శ్రీయామునులు దానికి కారణం ఏమి? అని తమ పరిచారకులను అడిగారు. అప్పుడు వారు జరిగిన విషయాన్ని చెప్పగా, ఆ కూరను తీసుకుని వచ్చే వారు ఎవరో, ఏ ఉద్దేశ్యంతో వారు ఇంత కాలంగా ఆ విధంగా చేస్తున్నారో తెలిసికోవాలని యామునులకు తోచింది. అప్పుడు, వారు, మళ్ళీ, నంబి ఆ కూరను తీసుకుని వచ్చినట్లయితే, వారిని తమ దగ్గరకు తీసుకొని రమ్మని పరిచారకులతో చెప్పారు. మరునాడు నంబి ఉస్తై కూరను తీసుకొని రాగా, వారిని పరిచారకులు యామునుల దగ్గరకు తీసుకుని వెళ్లారు. అప్పుడు యామునులు తమకు ఇంత కాలంగా నంబి ఆ కూరను తీసుకుని వచ్చి ఇవ్వడంలో అభిప్రాయం ఏమని వారిని అడుగగా, నంబి, “నేను మీ వద్ద నుండి ఏమీ ఆశించి ఈ పనిని చేయలేదు. నేనే మీకు ఒక అమూల్యమైన నిధిని ఇవ్వగోరి ఈ విధంగా చేశాను “అని అన్నారు. అప్పుడు యామునులకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగి, ఆ నిధి ఏమని ప్రశ్నించగా, అప్పుడు నంబి “ మీ పితామహులు అయిన శ్రీమన్నాథమునులు ఆళ్వారుల వలన తాము

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

పొందిన నిధివంటి దివ్యార్థాలను నాకు అందజేసి, వాటిని మీకు అందజేయమన్నారు. వాటిని మీకు ఉపదేశించడం కోసమే నేను వచ్చాను” అని పలికి యామునులకు ఆ అర్థాలను అన్నిటిని నిర్దేశితకంగా ఉపదేశించారు. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులు, శ్రీయామునములు, ఇద్దరూ కూడా, తమ ఆచార్యుల నిర్దేశిత కటాక్షాన్ని పొందారు— అని తెలుస్తున్నది.

దివ్య ప్రబంధాలను లోకంలో ప్రచారం చేశారు, నాథమునులు. యామునుల కాలంలో ఆ ప్రబంధాలు మరింత ప్రకాశాన్ని పొందాయి వారు, తమ అపూర్వమైన సమన్వయాలతో, వివరణలతో దివ్యప్రబంధాలకు మరింత ప్రచారాన్ని కలిగించారు. పలువురకు దివ్య ప్రబంధాలను, వాటిలోని అర్థాలను ఉపదేశించి, వాటిని ప్రచారం చేశారు.

నాథమునులు న్యాయతత్త్వం అనే ఒక గొప్ప గ్రంథాన్ని అనుగ్రహించి, బౌద్ధమతం మొదలైన నాస్తిక మతాలను, అద్వైతం మొదలైన వేదవిరుద్ధవాదాలను నిరసించారు. ఈ విధంగానే, యామునులు కూడా, సిద్ధిత్రయం అనే గొప్ప గ్రంథాన్ని రచించి, దాని ద్వారా అవైదిక సిద్ధాంతాలను, కుద్యష్టి వాదాలను ఖండించారు. ఈ విధంగా కూడా వీరిద్దరి మధ్య పోలిక ఉన్నది.

ఇప్పుడు ఇంకొక సామ్యాన్ని వీరిద్దరి మధ్య అనుసంధిద్దాం. వీరిద్దరూ కూడా నమ్మాళ్వారులకు తనియన్ లను సమర్పించారు. నమ్మాళ్వారుల విషయంగా “యద్గోసహస్రమ్” అనే శ్లోకాన్ని శ్రీనాథమునులు, “మాతా పితా యువతయః” అనే శ్లోకాన్ని యామునులు సమర్పించారు.

శ్రీనాథమునులు. “మత్స్యత్రిన్ వడిపు ఎల్లామ్ జలమయమాయ్ ఇరుక్కుమాపోలే, శ్రీమానుడైపు వడిపు ఎల్లామ్ శ్రీమయమాయ్ ఇరుక్కుమ్” (చేపరూపం అంతా జలమయంగా ఉండేటట్లే, లక్ష్మీనాథుని రూపం అంతా లక్ష్మీమయంగా ఉంటుంది) అని మాటిమాటికి ఉపదేశించేవారట. చేప ఎల్లప్పుడూ నీటిలోనే ఉంటుంది. అందువల్ల దాని శరీరంలోని భాగాలు అన్నీ నీటితో నిండి ఉంటాయి. ఆ విధంగానే, భగవంతుడు “శ్రీమాన్” కనుక ఎల్లప్పుడూ లక్ష్మీదేవితో కలిసి ఉండేవాడు కనుక, అతని రూపం అంతా లక్ష్మీమయంగానే ఉంటుంది కేవలం వక్షస్సులో మాత్రం ఆమె ఉండడం కాదు, స్వరూపం అంతా లక్ష్మీదేవి ఉంటుంది— అనే అర్థాన్ని నాథమునులు తెలియజేశారు.

ఇటువంటి అభిప్రాయాన్నే శ్రీయామునులు కూడా చతుఃశ్లోకిలోని నాలుగవ శ్లోకంలో అనుగ్రహించారు. “శాంతానంతమహావిభూతిపరమం యద్రుహ్మ రూపం హరేః

శ్రీమన్నాథముని- శ్రీయామునముని

మూర్తం బ్రహ్మ తతో ౭ పి తత్త్రియతరం రూపం యదత్యద్భుతమ్, యాన్యన్యాని
యథాసుఖం విహరతో రూపాణి సర్వాణి తాన్యాన్యాహుః స్వై రనురూప రూపవిభవైః
గాఢోపగూడాని తే” అనేది ఆ శ్లోకం. పరమపదంలోని భగవంతుని ఉన్నతమైన దివ్యాత్మ
స్వరూపం, ఆ స్వామి యొక్క దివ్యమంగళ విగ్రహం, ఇంతే కాక, ఈ లోకంలో ఆ స్వామి
పరిగ్రహించిన అనేక విధాలైన అవతార రూపాలు- అనే వీటిలో అన్నిటిలో లక్ష్మీదేవి
ఎల్లప్పుడూ భగవంతునితో చేరి ఉంటుంది ఏ స్థితిలోనూ ఆ స్వామిని విడచి ఉండదు.
దివ్యాత్మ స్వరూపంలోనూ చేరి ఉంటుంది. దివ్య మంగళ విగ్రహంలోనూ చేరి ఉంటుంది.
పరమపదంలోని తిరుమేనిలోను చేరి ఉంటుంది. ఈ లోకంలో ఉండే పలు అవతార
రూపాలలోనూ ఆమె చేరి ఉంటుంది. “రాఘవత్వే ౭ భవత్ప్రీతా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని
అన్యాఘ చావతారేఘ విష్ణోరేషానపాయినీ” అని శ్రీవిష్ణుపురాణం తెలిపింది. “అనపాయినీ”
అంటే- ఏ క్షణంలోనూ విడచి ఉండనిది అని అర్థం. భగవంతుడు ఈ లోకంలో, ఏ
సమయంలో, ఏ విధమైన అవతార రూపాన్ని పరిగ్రహించినప్పటికీ కూడా, ఆ రూపాలలో
లక్ష్మీదేవి విడవకుండా చేరియే ఉంటుంది. స్వామి తిరుమేనిలోని అన్ని భాగాలలోను
లక్ష్మీదేవిని మనం సేవించవచ్చు- అని అంటున్నారు, యామునులు. ఈ విధంగా
నాథమునులు, యామునులు, ఇద్దరూ కూడా, ఒకే విధంగా ఉపదేశిస్తున్నారు -అనే
సామ్యాన్ని ఇక్కడ మనం గమనించవచ్చు.

ఇప్పటికీ, మనం, వీరిద్దరూ అవతరించిన కాట్టుమన్నార్ కోయిల్ అనే
దివ్యదేశంలోకి వెళ్లి, సేవించినట్లయితే, పలు సందర్భాలలో ఈ తాత, మనువడు, ఇద్దరు
కూడా కలసియే మనకు తమ సాక్షాత్కారాన్ని అనుగ్రహిస్తారు. వీరిద్దరినీ ఒకే సింహాసనంలో
సేవించవచ్చు. ఈ రీతిలో కలసి సేవను అనుగ్రహించే ఈ మహనీయులను ఇద్దరినీ సేవించి,
వీరికి మనసారా మంగళాశాసనం చేద్దాం, తరిద్దాం, రండి. స్వస్తి.

శ్రీమద్దామానుజముని

శ్రీమన్నాథముని - శ్రీమద్రామానుజముని

“ఆర ప్పొమ్మిల్ తెన్ కురుగై ప్పిరాన్ అముద త్తిరువాయ్ ఈర త్తమిమ్మిన్ ఇశై ఉణర్ న్దోర్ కట్టు, ఇనియవర్ దమ్ శీరై ప్పయిన్ఱు ఉయ్యుమ్ శీలమ్ కొళ్ నాదమునియై నెంజాల్ వారి ప్పరుగుమ్ ఇరామానుశన్ ఎందన్ మానిదియే”.

ఆళ్వారులలో మధురకవి అళ్వార్లకు విలక్షణమైన అతిశయం ఉన్నది. వారు ఆచార్యాభిమాననిష్ఠలో ఒదిగి ఉండేవారు. మిగిలిన ఆళ్వార్లు అందరూ శ్రీమన్నారాయణునే ఆచార్యునిగా పరిగ్రహించి, ఆ స్వామినే స్తుతించారు. కానీ, శ్రీమధురకవులు మాత్రం నమ్మాళ్వార్లనే ఆచార్యులుగా పరిగ్రహించి, వారినే పరదైవంగా భావించి స్తోత్రం చేశారు. “తేవు మఱ్ఱుఱియేన్ కురుగూర్ నంబి పావినిన్నిశై పాడి త్తిరివనే” - “నమ్మాళ్వారులను తప్ప వేరొక దైవాన్ని నేను తెలియను. వారు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధాలలోని ఆశ్చర్యకరమైన పాశురాలను రాగయుక్తంగా గానం చేస్తూ, సంచరిస్తాను” - అని అన్నారు. ఆ విధంగా నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధాలలో అంతు లేని అభినివేశాన్ని కలిగినవారు, శ్రీమధురకవులు.

ఆ మధురకవులు నమ్మాళ్వారుల విషయంగా అనుగ్రహించిన కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు అనే ప్రబంధానికి ఎంతటి అతిశయం ఉన్నది! ఆ ప్రబంధాన్ని 12 వేల మార్లు జపించి, నమ్మాళ్వార్లను ప్రత్యక్షం చేసుకోగలిగినవారు, శ్రీమన్నాథమునులు. ఆ నమ్మాళ్వారుల అనుగ్రహం వల్ల నాలాయిర దివ్య ప్రబంధాలను వారు ఉపదేశంగా పొందారు. అందువల్ల కృతజ్ఞతా భావంతో, ఆ మధురకవుల కల్యాణ గుణాల విషయంలో శ్రీమన్నాథమునులు ఎల్లప్పుడూ అభినివేశాన్ని కలిగి ఉంటారు. అటువంటి శ్రీమన్నాథమునులు ఒక పుణ్యతీర్థంవంటివారు. వారిని శ్రీయామునులు అగాధ భగవద్భక్తి సింధువులు అని అన్నారు కదా. నమ్మాళ్వార్ల విషయంలోనూ, వారి శిష్యులైన మధురకవుల విషయంలోనూ శ్రీమన్నాథములు అంతు లేని ప్రీతిని, భక్తిని కలిగినవారై, ఎల్లప్పుడూ వారి విషయంగా మనసులో ద్రవిస్తూ ఉంటారు. అటువంటి శ్రీమన్నాథమునుల కల్యాణ గుణాలలో శ్రీరామానుజముని అవధి లేని ప్రీతిని కలిగి ఉంటారు. సదా ఆ శ్రీమన్నాథమునులను గూర్చి వారు మనసులో భావిస్తూ ఉంటారు. నాథమునులు జీవించి ఉండే కాలంలో శ్రీరామానుజులు కూడా ఉండి ఉంటే, వారికి శ్రీమన్నాథమునులను సాక్షాత్తుగా సేవించి, కైంకర్యం చేసే అవకాశం ఉండి ఉండేది. కానీ, ఆ విధంగా

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

సంభవించలేదు కదా. అందువల్ల, ఆ కొరత తీరేటట్లుగా, తమ మనస్సుతో ఆ శ్రీనాథమునుల కళ్యాణ గుణాలను ఎల్లప్పుడూ భావన చేస్తూ, శ్రీరామానుజులు పరమానందం పొందుతున్నారు. అటువంటి శ్రీరామానుజులు నాకు గొప్ప నిధి వలె ప్రకాశిస్తున్నారు—అని పై పాశురంలో తిరువరంగ త్తముదనార్ అనుగ్రహిస్తున్నారు.

శ్రీమన్నాథమునులకు, భగవద్రామానుజమునులకు మధ్య అనేక విధాలైన సామ్యాలు ఉన్నాయి. వాటిలో కొన్నిటిని ప్రస్తుతం అనుసంధానం చేసికొందాం.

నాథముని అనే తిరునామంలో నాథపదం ఘటితమై ఉన్నది. “నాథేన మునినా తేన భవేయం నాథవానహమ్” అని అంటూ వేదాంతదేశికులు “ఈ నాథమునులవలననే మనమంతా కూడా నాథుని కలిగినవారం అయ్యాము. అందువల్ల వీరే మనకు నాథులు”— అని అన్నారు. ఇక, భగవద్రామానుజులు ఎటువంటివారు? అని అంటే, “నాయక నాయ్ నిన్ద నందగోపనుడైయ్ కోయిల్ కాప్పానే!” అనే విధంగా సమస్త ఆలయాలలోని కట్టుబాట్లను, సమయాచారాలను అన్నిటిని కట్టుదిట్టం చేసి వ్యవస్థీకరించిన నాయకులు. అందువల్ల “నాథముని నాథులుగా ఉన్నారు. శ్రీరామానుజులు నాయకులుగా ఉన్నారు” ఇది వీరిద్దరి మధ్య ఉన్న ఒక సామ్యం.

శ్రీపరాశరభట్టర్ శ్రీరంగరాజస్తవం పూర్వశతకంలో శ్రీమన్నాథమునులను ఒక కాలమేఘంగా స్తుతిస్తూ, “నామి నాథమునిం నామ జీమూతం భక్త్యవగ్రహే, వైరాగ్యభగవత్తత్వ జ్ఞానభక్త్యభివర్షకమ్” (ఈ లోకంలో భక్తి అనేది లేకుండా కరువు ఏర్పడిన కాలంలో అవతరించి, వైరాగ్యం, భగవంతునకు సంబంధించిన జ్ఞానం, భక్తి —అనే వీటిని పుష్కలంగా వర్షించిన శ్రీమన్నాథమునులు అనే కాలమేఘాన్ని నేను నమస్కరిస్తున్నాను) అని అన్నారు. ఈ లోకంలో ఉండే జనులకు భగవంతుడు నాకు సంబంధించిన జ్ఞానం, భక్తి, వైరాగ్యం— అనే ఇవి ఏమీ లేకుండా ఉండే కాలంలో శ్రీమన్నాథములు వీటిని అన్నిటిని ఉపదేశించి, సంస్కరించినవారు. ఆళ్వారుల దివ్యప్రబంధాలను లోకంలో ప్రచారం చేసి, భగవద్భక్తిని పెంపొందించినవారు. అందుచేత శ్రీమన్నాథమునులు ఒక గొప్ప మేఘంవంటి వారు— అని అంటున్నారు, భట్టర్. ఇదే విధంగా శ్రీ రామానుజులు కూడా “కారేయ్ కరుణై ఇరామానుశా!” అని శ్రీరంగామృతకవి కీర్తించినట్లుగా, శ్రీ రామానుజులు ఒక గొప్ప మేఘంవంటివారు. మేఘం— ఎత్తు పల్లాలను చూడకుండా, అడవులు, పర్వతాలు నదులు, గుంటలు అనే తేడాలను ఏమీ చూడకుండా, అంతటా అడుగుకుండానే వర్షిస్తుంది. అదే రీతిలో “వీరు ఇటువంటివారు, ఈ గుణం కలిగినవారు, ఈ స్వభావం కలిగినవారు, ఈ

కులానికి చెందినవారు”, అనే ఏ విధమైన తేడాలను చూడకుండా, అందరి విషయంలోనూ పరమ కరుణను కురిపించే మహోదారమైన స్వభావాన్ని కలిగినవారు, శ్రీరామానుజులు. అందువల్ల వారు మేఘంవంటివారు. “ఓరాణ్ వట్టియాయ్ ఉపదేశిత్తార్ మున్నోర్, ఏరార్ ఎతిరాశర్ ఇన్నరుళాల్, పారులకిల్ ఆశై యుడైయోర్ కెల్లామ్ ఆరియర్ గాళ్! కూరమ్ ఎన్ఱు పేళి వరంబు అఱుత్తార్ పిన్” (శ్రీరామానుజులకు ముందున్న ఆచార్యులు అందరూ “ఒక ఆచార్యులు ఒక శిష్యునకు” అనే ఒక క్రమంలో సంప్రదాయార్థాలను ఉపదేశిస్తూ వచ్చారు. కానీ, భగవద్రామానుజులు అంతు లేని కరుణతో “ఓ ఆచార్యులారా! ఈ లోకంలో ఆశను కలిగినవారికి అందరికీ మీరు ఉపదేశించండి” అని పూర్వం ఉండే క్రమాన్ని సంస్కరించి మార్చారు) అని ఉపదేశ రత్నమాలై అనే ప్రబంధంలో శ్రీమద్వరచరమునులు చెప్పినట్లుగా, అందరి విషయంలో అపారమైన కరుణను కలిగినవారు, శ్రీరామానుజులు. అందువల్ల వారు మేఘసదృశులు. ఇది వీరిద్దరి మధ్య ఉండే ఇంకొక సామ్యం.

శ్రీమన్నాథమునుల, భగవద్రామానుజుల అవతారాలను గూర్చిన ప్రస్తావన ముందుగానే పురాణాలలో చేయబడడం వేటొక సామ్యం. వృద్ధపాద్యపురాణం అనే ఒక భాగంలో “తతః కాలేన మహతా వినష్టాం భువి తత్కృతిమ్, నాథనామా మునివరో యోగజ్ఞానాదవాప్స్యతి”- (నాథులనే పేరు కలిగిన ఒక మునివరులు అవతరించి, యోగంద్వారా అంతర్నితమైన దివ్యప్రబంధాలను మళ్ళీ తిరిగి ప్రకాశింపచేయగలరు) అని శ్రీమన్నాథమునుల అవతారానికి సంబంధించిన ప్రస్తావన చేయబడింది.

ఈ విధంగానే, నారదపురాణాంతర్గతమైన యాదవగిరి మహాత్మ్యంలో “అనంతః ప్రథమం రూపం లక్ష్మణ స్తు తతః పరమ్, బలభద్రః తృతీయ స్తు కలౌ రామానుజః స్మృతః” (కృతయుగంలో మొదటి రూపం ఆదిశేష స్వరూపం, ఆ తరువాత, త్రేతాయుగంలో రెండవ రూపం లక్ష్మణుడు, ద్వాపరయుగంలో మూడవ రూపం బలరాముడు, ఇక చివరిది అయిన కలియుగంలో శ్రీరామానుజులు) అని స్పష్టంగా భగవద్రామానుజుల అవతారాన్ని గూర్చిన ప్రస్తావి ఉన్నది.

నమ్మాళ్వార్లను “ఈన్ఱ ముదల్ తాయ్ శడగోపన్” (తిరువాయ్ మొట్టి ప్రబంధాన్ని ప్రసవించిన కన్నతల్లి శ్రీశరకోపులు) అని కీర్తిస్తున్నాము. శ్రీమన్నాథమునులు కూడా ఈ విధంగానే “ఈన్ఱ ముదల్ తాయ్” అని కీర్తించదగినవారు. ఎందుకంటే, నమ్మాళ్వార్లు తిరువాయ్ మొట్టి మొదలైన దివ్యప్రబంధాలను అనుగ్రహించినప్పటికీ కూడా, అవి లోకంలో వారు ఉండగా ప్రచారం కాలేదు. తరువాత, శ్రీమన్నాథమునుల

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ద్వారానే అవి లోకప్రసిద్ధిని పొందాయి. “ఒరుత్తి మగనాయ్ పిఱందు ఓరిరవిల్ ఒరుత్తి మగనాయ్ ఒళిత్తు వళర” అని గోదాదేవి పలికినది., శ్రీకృష్ణుడు దేవకిదేవికి పుత్రుడా? యశోదా దేవికి పుత్రుడా? అని అడిగితే, దేవకికి పుత్రుడై పుట్టినప్పటికీ, అతడు ఏడ్చి, పాలను తాగి, పెరిగినది ఇంకొక తల్లి అయిన యశోదాదేవి దగ్గరనేకదా. అందువల్ల, శ్రీకృష్ణుడు పుట్టిన చోటు రేపల్లె అనే చెప్పాలి. అందువల్ల అతడు యశోదాదేవి పుత్రుడు. ఇంకా చెప్పవలసి వస్తే, “యశోదై ఇళమ్ సింగమ్” అన్నట్లుగా శ్రీకృష్ణుడు మిక్కిలి అతిశయాన్ని పొందినది యశోద దగ్గరనేకదా. ఆ విధంగానే, నమ్మాళ్వారుల వలన ఆవిర్భవించిన తిరువాయ్ మొట్టొ దివ్య ప్రబంధం, మిగిలినదివ్య ప్రబంధాలు అన్నీ కూడా శ్రీమన్నాథమునుల దగ్గరకు చేరిన తరువాతనే ప్రసిద్ధిని పొందాయి, ప్రచారాన్ని పొందాయి. శ్రీమన్నాథమునులు వీటిని పొందిన తరువాతనే ఇవి ప్రకాశాన్ని పొందాయి కనుక, శ్రీమన్నాథమునులను ఒక విధంగా దివ్య ప్రబంధాలను కన్నతల్లి అని చెప్పవచ్చుకదా. ఈ విధంగా దివ్య ప్రబంధాలకు “ఈశ్వు తాయ్” శ్రీమన్నాథమునులు.

ఇక, శ్రీ రామానుజులు ఈ దివ్యప్రబంధాలను సాకి పెంచిన “ఇదత్తాయ్” హితపరురాలైన తల్లిగా - ప్రకాశిస్తున్నారు.

దివ్యప్రబంధాలను శ్రమపడి సంపాదించి, అనుగ్రహించినవారు శ్రీమన్నాథమునులే అయినా, ఆ ప్రబంధాలకు చక్కని వ్యాఖ్యానాలు అవతరించటానికి మూలకారకులు శ్రీమద్రామానుజులే. దివ్య ప్రబంధాలకు తగిన వ్యాఖ్యానాలు అవతరించాలి, ఆ ప్రబంధాలలోని అర్థాలను అందరూ సులభంగా అర్థం చేసుకొని బాగుపడాలి, ఆనందించాలి- అనే ఉద్దేశంతో మొట్టమొదటగా ఆ ప్రయత్నాన్ని చేసినవారు శ్రీరామానుజులే. తమకు శిష్యులు, పుత్రస్థానీయులు అయిన తిరుక్కురుగై ప్పిరాన్ పిళ్ళాన్ అనే ఆచార్యులను పురస్కరించుకొని తిరువాయ్ మొట్టొ దివ్యప్రబంధానికి ఆఱాయిరప్పడి అనే వ్యాఖ్యానాన్ని అవతరింప జేసినవారు శ్రీరామానుజులు. అందువల్ల వారు “వళర్ త్త ఇదత్తాయ్” - పెంచి పోషించిన హితపరురాలైన తల్లి- అని చెప్పబడుతున్నారు ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులకు, శ్రీమద్రామానుజులకు మధ్య ఒక విధమైన, అందమైన పోలిక ప్రకాశిస్తున్నది.

శ్రీమన్నాథమునులు, శ్రీమద్రామానుజమునులు- అనే ఈ ఇద్దరు శ్రీశతకోపమునిని సేవించినవారు- అనే ఒక సామ్యాన్ని వీరిద్దరి మధ్య మనం అనుభవించవచ్చు. శ్రీనాథమునులు నమ్మాళ్వారుల కాలంలో అవతరించకపోయినప్పటికీ,

శ్రీమన్నాథముని - శ్రీమద్రామానుజముని

తరువాత మధురకవులు ఆ నమ్మాళ్వారుల విషయంలో అనుగ్రహించిన కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు అనే ఒక దివ్య ప్రబంధాన్ని 12వేల మార్లు అనుసంధించి, తమ్మూలంగా ఆళ్వారుల సాక్షాత్కారాన్ని పొంది, వారిని సేవించి, వారి ద్వారా నాలాయిర దివ్య ప్రబంధాలను ఉపదేశంగా పొందారు. ఆ సమయంలో “పొలిగ పొలిగ పొలిగ పోయిగ్గుత్తు వల్లయిర్ శావమ్ —కలియుమ్ కడుమ్ కండుకొణ్ణిన్” (సమృద్ధి, సమృద్ధి, సమృద్ధి. జీవాత్మలకు ఏర్పడిన బలమైన శాపం పోయింది. — కలి నశించిపోతుంది గమనించి చూడండి) అని అంటూ తిరువాయ్ మొల్లి ప్రబంధంలో నమ్మాళ్వారులు, “త్వరలో భవిష్యదాచార్యులు అయిన శ్రీ రామానుజులు అవతరించబోతారని, వారి అవతారం ప్రభావం కారణంగా కలి పూర్తిగా నశిస్తుంద”ని అంటూ, భవిష్యదాచార్యులైన శ్రీ రామానుజుల అవతారాన్ని సూచించారు. అంతేకాకుండా, శ్రీమన్నాథమునులకు భవిష్యదాచార్యుల విగ్రహాన్ని కూడా దర్శింప చేశారు. ఆ విధంగా భవిష్యదాచార్య విగ్రహాన్ని శ్రీమన్నాథమునులు నమ్మాళ్వారుల వలన పొందారు. అందువల్ల శ్రీమద్రామానుజముని అర్చావతార తిరుమేనిరూపంలో ఉండి శరకోపమునిని సేవించారు అని తెలుస్తున్నది. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథముని, శ్రీరామానుజముని —అనే ఇద్దరు కూడా నమ్మాళ్వారులను సేవించినవారే.

ఇప్పుడు, ఇంకొక సామ్యాన్ని వీరిద్దరి మధ్య అనుసంధించుకొందాం. ఈ ఆచార్యవర్కులు ఇద్దరూ కూడా ఇయల్, ఇళై, నాటకమ్— అనే మూడు విధాలైన ద్రావిడభాషాప్రకారాలను చక్కగా తెలిసినవారు. శ్రీమన్నాథమునులు నమ్మాళ్వారుల వలన దివ్య ప్రబంధాలను పొందారు. ద్రావిడ భాషా ప్రకారాలను చక్కగా వారు తెలిసినవారు కనుక, ఆ తరువాత ప్రబంధాలను వాటి స్వరూపాన్ని బట్టి ఇయళ్ళా, ఇళైప్పా— అనే రెండు విధాలుగా విభాగాన్ని చేశారు. ఇయళ్ళా అనేది కేవలం అనుసంధానం మాత్రమే చేయబడేది. ఇళైప్పా అనే విభాగం రాగతాళయుక్తంగా గానం చేయబడేది. ఇక, మూడవ విభాగం అయిన నాటకత్తమిట్ట అనే విభాగాన్ని అరైయర్ సేవ ద్వారా శ్రీమన్నాథమునులు చక్కగా వ్యక్తం చేశారు. అరైయర్ స్వాములు భగవంతుని సన్నిధిలో దివ్య ప్రబంధాలలోని పాశురాలను ప్రాగతాళయుక్తంగా గానం చేసి అనుసంధిస్తారు. అంతేకాకుండా, ఆ యా పాశురాలలో తెలుపబడే సన్నివేశాలకు అనుగుణంగా అభినయాన్ని చేసి కూడా చూపుతారు. ఇటువంటి అభినయ ప్రకారాలను ఏర్పాటు చేసినవారు శ్రీమన్నాథమునులే కనుక, వారు మూడు విధాలైన ద్రావిడ భాషా ప్రకారాలను తెలిసినవారు— అని ఏర్పడుతున్నది.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

ఇదే రీతిలో శ్రీరామానుజులు కూడా మూడు విధాలైన ద్రావిడ భాష ప్రకారాలలో సమర్థులు. ఈ విషయాన్ని తిరువరంగ త్తముదనార్ అనే ఆచార్యులు ఇరామానుశ నూగ్రున్దాది అనే ప్రబంధంలోని ఒక పాశురంలో “శొల్లార్ తమిళు ఒరు మూన్మమ్, శురుదిగళ్ నాన్గుమ్ ఎల్లై ఇల్లా అఱనెఱి యావుమ్ తెఱిందవన్ ఇరామానుశన్” (భగవద్రామానుజులు మూడు విధాలయిన దావిడ భాషాప్రకారాలను, నాలుగు వేదాలను, లెక్కలేనన్ని ధర్మశాస్త్రాలను అన్నిటినీ తెలిసినవారు) అని అంటూ అనుసంధించారు. ఈ విధంగా వీరిద్దరి మధ్య ఇంకొక సామ్యం ఉన్నది.

ఇంతకుముందు ప్రస్తావించిన రీతిలో, అరైయర్ సేవను ప్రారంభించినవారు శ్రీమన్నాథమునులు. తమకు మేనల్లుళ్లు అయిన మేలై అగత్తు ఆత్తివాన్, కీణ్ణు అగత్తు ఆత్తివాన్ అనే ఇద్దరిని తమకు శిష్యులుగా చేసుకొని, వారికి దివ్య ప్రబంధాలను నేర్పించి, ఏ ఏ పాశురాలను ఏ విధంగా గానాన్ని చేయాలి, ఏ విధంగా అభినయాన్ని ప్రదర్శించాలి— అనే వివరాన్ని అంతటినీ వారికి నేర్పించారు. వారిద్వారా అరైయర్ సేవను ప్రారంభం చేశారు.

శ్రీరామానుజముని ఆ సేవను మరింత అభివృద్ధి చేసి తీర్చిదిద్దారు. శ్రీ రామానుజుల కాలంలో, శ్రీరంగంలో అరైయర్ సేవ జరిగేటప్పుడు, శ్రీరామానుజుల శిష్యులు పలువురు అరైయర్ స్వాములు చేసే అభినయానికి పలు విధాలైన సంస్కరణలను చేసినట్లుగా మనకు పూర్వాచార్యుల వ్యాఖ్యానాలలో కనిపిస్తుంది. అందువల్ల శ్రీరామానుజులు అరైయర్ సేవను మరింత శోభాయమానంగా తీర్చిదిద్దిన విషయం మనకు అర్థం అవుతుంది. శ్రీరామానుజులు తమ దివ్యప్రబంధ కాలక్షేప సమయాలలో అనుగ్రహించిన విశేషాలను, వివరణలను పురస్కరించుకొని వారి శిష్యులు ఇటువంటి సంస్కరణలను చేయగలిగారు. దీనిని బట్టి చూసినట్లయితే, అరైయర్ సేవ శ్రీ రామానుజుల మూలంగా మరింత వైభవాన్ని సంతరించుకున్నది— అని మనకు అర్థం అవుతుంది.

దీనికి ఉదాహరణగా ఒక సందర్భాన్ని ఇక్కడ మనం ప్రస్తావించుకోవచ్చు. ఒకానొక సందర్భంలో, శ్రీరంగంలో అరైయర్ సేవ జరిగేటప్పుడు, అక్కడ ఉండే గోష్ఠిలో శ్రీరామానుజులతోపాటు వారి శిష్యులైన ఎంబార్ కూడా ఉన్నారు. అప్పుడు పెరియాళ్వార్ తిరుమొత్త్రులోని ఒక పాశురానికి అభినయాన్ని అరైయర్ స్వాములు ప్రదర్శిస్తున్నారు. “అమ్మనే! అప్పాచ్చి కాటుకిన్న్” అని అంటూ ఆళ్వారులు తమ ప్రబంధంలోని ఒక దశకంలో పది పాశురాలను అనుగ్రహించారు. ఈ సందర్భంగా, ఆళ్వార్లు శ్రీకృష్ణుని

శ్రీమన్నాథముని - శ్రీమద్రామానుజముని

ఒకానొక బాల్య లీలా విశేషాన్ని స్తుతిస్తున్నారు. శ్రీకృష్ణుడు తన తోటి పిల్లలతో ఆడుకుంటూ, వారిని అప్పుచ్చిని చూపించడం ద్వారా వారికి భయాన్ని కలిగించడం అనేది ఇక్కడ సన్నివేశం. అప్పుచ్చిని చూపించడం అంటే, కంటి రెప్పలను పైకి మడచి చూపిస్తూ, ఒక బూచి వలె అభినయాన్ని ప్రదర్శిస్తూ, తోటి పిల్లలను భయపెట్టడం. శ్రీకృష్ణుడు చేసే ఇటువంటి లీలావిశేషాన్ని అరైయర్ స్వాములు అభినయించేటప్పుడు తొకికమైన రీతిలోనే తమ కంటి రెప్పలను విరిచి చూపిస్తూ అభినయాన్ని ప్రదర్శించారు. అప్పుడు అక్కడ ఉండే ఎంబార్, అరైయర్ స్వాములను చూస్తూ, “ దీనికి ఈ విధంగా అభినయాన్ని చేయకూడదు, శ్రీకృష్ణుడు అతొకికమైన బాలుడు. అతడు చూపించే అప్పుచ్చికూడా లోకవిలక్షణంగానే ఉంటుంది. శ్రీకృష్ణుడు, తన తోటి పిల్లలతో ఆడుకునే సమయంలో హఠాత్తుగా చతుర్భుజుడై సాక్షాత్కరించి, తన చేతిలో శంఖచక్రాలను ప్రదర్శిస్తూ, లోక విలక్షణమైన సన్నివేశాన్ని ప్రదర్శించి, తన తోటి బాలులను భయపెట్టి ఉంటాడు. ఇదే అతడు ప్రదర్శించే అప్పుచ్చి అభినయం” - అనే అర్థం వచ్చేటట్టుగా తన రెండు చేతులను ఎత్తి భుజాలపై పెట్టుకుని, శంఖచక్రాలవలె మడచి చూపిస్తూ, సైగను చేశారు. వారు చేసే సైగలలోని ఆంతర్యాన్ని గమనించిన అరైయర్ స్వాములు తరువాత తమ అభినయాన్ని మార్చుకొని, ఎంబార్ సూచించిన రీతిలో అభినయాన్ని చేశారు. అంతకు ముందు అరైయర్ స్వాములు చేసిన అభినయానికి, తరువాత వారు చేసిన అభినయానికి మధ్య ఉండే తేడాను గమనించిన శ్రీరామానుజులు, దీనికి కారణం ఎవరు? భావించి, వెనుకకు తిరిగి చూశారు. అప్పుడు వారికి ఎంబార్ గోచరించారు. “ఓహో! ఎంబార్ ఇక్కడ ఉన్నారా!” అని చిరునవ్వుతో వారిని చూస్తూ శ్రీరామానుజులు అన్నారు. ఈ ఐతిహ్యాన్ని పెరియాళ్వార్ తిరుమొ, ఖ్రి వ్యాఖ్యానంలో శ్రీమద్వరచరమునులు ప్రస్తావించారు. ఈ విధంగా శ్రీరామానుజులు తమ కాలంలో తమ శిష్యుల ద్వారా అరైయర్ అభినయంలోని విశేషాలను తీర్చిదిద్దారు ఆ సేవకు మరింత శోభను కలుగజేశారు - అని మనకు అర్థం అవుతుంది.

ఇప్పుడు, మరి ఒక సామ్యాన్ని గమనిద్దాం. శ్రీమన్నాథముని, భగవద్రామానుజముని- అనే ఇద్దరు కూడా ఆళ్వారులకు తనియన్ లను సమర్పించారు. శ్రీనాథమునులు పెరియాళ్వారులకు “గురుముఖ మనధీత్య”, అనే సంస్కృత శ్లోకాన్ని తనియన్ గా సమర్పించారు. మధురకవులకు “అవిదితవిషయాంతరః “ అనే శ్లోకాన్ని, “ వేటొన్ఱుమ్ నానఱియేన్” అనే ద్రావిడ పాశురాన్ని తనియన్లుగా సమర్పించారు.

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

నమ్మాళ్వారుల తిరువాయ్ మొట్ట్రీ దివ్యప్రబంధానికి “భక్తామృతమ్” అనే శ్లోకాన్ని సమర్పించారు.

ఈ విధంగానే, శ్రీరామానుజముని కూడా కులశేఖరాళ్వారుల విషయంగా పెరుమాళ్ తిరుమొట్ట్రీ ప్రబంధానికి “ఇన్నముదమ్ ఊట్టుగేన్” అనే ద్రావిడ పాశురాన్ని, తిరుమంగై ఆళ్వారుల విషయంగా పెరియ తిరుమొట్ట్రీ ప్రబంధానికి “వాట్ట్రీ పరకాలన్” అనే పాశురాన్ని తనియన్లుగా సమర్పించారు. అందుచేత, వీరిద్దరి మధ్య ఆళ్వారులకు తనియన్లు సమర్పించడం అనే సామ్యం ఉన్నది.

అధ్యయనోత్సవ విషయంలో కూడా వీరిద్దరికీ సామ్యం ఉన్నది. మొదట తిరుమంగై ఆళ్వారులు శ్రీరంగనాథుని ప్రార్థించి అధ్యయనోత్సవాన్ని ఆరంభించారు. నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన దివ్య ప్రబంధాల వైభవం లోకంలో అందరకు తెలియాలి, వారి వైభవం లోకంలో ప్రచారం కావాలి— అనే ఉద్దేశంతో శ్రీరంగనాథుని ప్రార్థించి, తిరుమంగై ఆళ్వారులు ఈ ఉత్సవాన్ని ప్రారంభించారు. పాంచరాత్ర క్రమానుసారంగా మార్గళి మాసం (మార్గశిర మాసం) శుద్ధ ఏకాదశికి నుండి పది దినాలపాటు అధ్యయనోత్సవం జరుగుతుంది. ఈ ఉత్సవాలలో సంస్కృత వేదం భగవానుని సమక్షంలో గానం చేయబడుతుంది. ఆసమయంలో, ద్రావిడ వేదం అనబడే ఆళ్వారుల దివ్య ప్రబంధాలనుకూడా ఆదరించి శ్రవణం చేయాలి” అని ఆళ్వారులు శ్రీ రంగనాథుని ప్రార్థించి, ఆ స్వామి అనుమతితో ఈ అధ్యయనోత్సవాలను ఆరంభించారు. దాని ప్రకారం, సంస్కృత వేదంతో సమానమైన ద్రావిడ వేదం కూడా, శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో గానం చేయబడుతుంది. ఈ అధ్యయనోత్సవాలను తిరుమంగై ఆళ్వార్ చాలా వైభవంగా జరిపించారు. కానీ, ఆళ్వారుల కాలం తరువాత ద్రావిడ ప్రబంధాలు అదృశ్యమయ్యాయి. అందువల్ల అధ్యయనోత్సవాలు కూడా నిలచిపోయాయి. శ్రీమన్నాథమునులు ఈ విషయాన్ని గుర్తించి, పూర్వం వలెనే అధ్యయనోత్సవాలు నిర్వహించబడాలని, ఆ ఉత్సవాలలో ఆళ్వారుల దివ్య ప్రబంధాలు కూడా గానం చేయబడాలి —అని భగవంతుని ప్రార్థించగా, ఆ స్వామి అందుకు అంగీకరించాడు. ఈ క్రమంలో, వైకుంఠ ఏకాదశికి ముందు పదినాళ్ళనుండి ఆరంభించి నిర్వహించబడే ఈ అధ్యయనోత్సవాలలో, ముందు పది దినాలలో ముదలాయరమ్, పెరియతిరుమొట్ట్రీ అనే మొదటి రెండు వేల పాశురాలు గానం చేయబడ్డాయి. వైకుంఠ ఏకాదశినుండి ఆరంభించి పది దినాలపాటు తిరువాయ్ మొట్ట్రీ

దివ్య ప్రబంధం గానం చేయబడినది. ఆ తరువాతనాడు ఇయట్టా అనే విభాగంలో ఉండే ప్రబంధాలు అనుసంధింపబడేవి.

ఈ ఉత్సవాల నిర్వహణ కాలంలో అళ్వార్ తిరునగరి దివ్యదేశముండి నమ్మాళ్వారుల ఉత్సవ విగ్రహాన్ని పల్లకిలో వేంచేపు చేసికొని శ్రీరంగానికి తీసుకుని వచ్చి, వారిని అక్కడ వేంచేపు చేసి, వారి సమక్షంలో ఈ అధ్యయనోత్సవాలను నిర్వహించడం జరిగేది. అధ్యయనోత్సవాలు పూర్తి అయిన తరువాత తిరిగి అర్చామూర్తిని అళ్వార్ తిరునగరికి తీసుకుని పోయి చేర్చేవారు. ఇటువంటి ఏర్పాటు శ్రీమన్నాథమునుల కాలంలో జరిగింది.

కానీ, శ్రీమద్రామానుజముని, ఈ విధంగా ప్రతి సంవత్సరం నమ్మాళ్వారుల అర్చామూర్తిని అళ్వార్ తిరునగరినుండి శ్రీరంగానికి తీసికొని రావడంలోని క్లേശాలను గమనించి, కొన్ని మార్పులను చేశారు. ఈ కలికాలంలో నమ్మాళ్వారుల విగ్రహాన్ని ఈ విధంగా ప్రతి సంవత్సరం శ్రీరంగానికి తీసికొని రావడం, మళ్ళీ తీసుకొని పోవడం అనేది చాలా ప్రమాదకరమైనది అని భావించి, శ్రీరంగంలోనే నమ్మాళ్వారుల ఉత్సవ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠ చేయించారు. ఆ విగ్రహంసమక్షంలోనే అధ్యయనోత్సవాలను నిర్వహించే ఏర్పాటును చేశారు. ఈ విధంగా శ్రీనాథమునులు పునః ఆరంభించిన అధ్యయనోత్సవాలను నిర్వహించడంలో మరిన్ని సౌకర్యాలను ఏర్పాటు చేసి, మరింత వైభవంతో ఆ ఉత్సవాలను శ్రీరామానుజముని నిర్వహించారు.

శ్రీమన్నాథమునులు వీరనారాయణపురంలోని జలాశయాన్ని ఉద్దేశించి “ కుళప్పడియిలే తేంగినాల్ కురువి కుడిత్తుప్పోమ్, వీరాణత్తేరియిలే తేంగినాల్ నాడు శెల్లిత్తుప్పోమ్” అని మాటిమాటికీ పలుకుతూ, శ్రీరామానుజుల ప్రస్తావన చేసేవారు. ఈ సూక్తి ద్వారా వారు ఏమి సూచించారు? అంటే, నమ్మాళ్వారుల వలన తాము పొందిన అర్థాలు అన్నీ తమకే పరిమితం అయితే, అవి పలువురకు అందవు. అవి, శ్రీరామానుజులకు చేరినట్లయితే, లోకానికి అంతటికీ ఉపకారకాలు కాగలవు, అందువల్ల అవి శ్రీరామానుజులకు చేరాలి- అని తమ శిష్యులకు సూచించారు.

శ్రీరామానుజులు, శ్రీమన్నాథమునులు పలికిన ఈ సూక్తిలోని ఆంతర్యాన్ని గ్రహించారు. వీరనారాయణపురంలోని చెరువుకు 74 తూములు ఉన్నాయి. వాటి ద్వారా ఆ చెరువులోని నీరు ఆ దివ్యదేశంలోని నాలుగు మూలలకు ప్రవహించి, క్షేత్రాలను అన్నిటినీ సస్యశ్యామలంగా చేస్తుంది. దానివల్ల ఆ ఊరిలో అందరూ దానివల్ల ఉజ్జీవిస్తున్నారు. ఈ

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

సంగతిని గుర్తించిన శ్రీరామానుజులు వీరనారాయణపురం చెరువులోని నీరు 74 తూముల ద్వారా అన్నిచోట్లకు అందరికీ చేరి ఉపయోగపడేటట్లే, శ్రీమన్నాథమునుల వల్ల తమకు లభించిన అర్థాలు అందరికీ, అన్నిచోట్లకు, అన్ని కాలాలలో అందాలని భావించి, ఆ చెరువుకు 74 తూములు ఉన్నట్లే, సంప్రదాయార్థాలను ప్రచారం చేయడం కోసం తమ శిష్యులలో 74 మందిని సింహాసనాధిపతులుగా, నియమించి, వారి ద్వారా శ్రీమన్నాథమునుల వలన తమకు అందిన సంప్రదాయార్థాలు తరతరాలుగా జగత్తులో అందరికీ అందే ఏర్పాటును చేశారు. ఈ ఏర్పాటు ఈనాటికీ కొనసాగుతున్నది. ఆ సింహాసనాధిపతులకు సంబంధించినవారి ద్వారా తరతరాలుగా అన్ని కాలాలలో శ్రీమన్నాథమునులు ఉపదేశించిన అర్థాలు అందుతున్నాయి. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునుల మనసును పూర్ణంగా గ్రహించినవారు, శ్రీరామానుజముని. ఈ విషయాన్ని తెలియజేస్తూ, తిరువరంగత్తముదనార్ ఇరామానుశ నూత్తనాది దివ్యప్రబంధంలో “శీలమ్ కొళ్ నాదమునియై నెంజాల్ వారి పురుగుమ్ ఇరామానుశన్” అని అన్నారు.

ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులకు, భగవద్రామానుజమునులకు మధ్య పలు రీతులలో సామ్యాలు ఉన్నాయి.

“నాథోపజ్ఞం ప్రవృత్తం బహుభి రుపచితం యామునేయప్రబంధైః, త్రాతం సమ్యక్ యతీంద్రై రిద మఖిలతమఃకర్మనం దర్శనం నః” అను శ్రీవేదాంతదేశికులు అనుగ్రహించారు. మన సంప్రదాయం ఎటువంటిది? అంటే, లోకంలో ఉండే అజ్ఞానమనే తమస్సును అంతటిని సంపూర్ణంగా పోగొట్టగలిగినది. గొప్ప శాస్త్రాలలోని అర్థాలను చక్కగా అందరూ గ్రహించేటట్లుగా చేయగలిగిన ఈ సంప్రదాయం నమ్మాళ్వారుల అనుగ్రహంతో శ్రీమన్నాథమునులచే ప్రకాశింపచేయబడినది, శ్రీయామునులు రచించిన పలు గ్రంథాలతో వృద్ధి చెందినది, భగవద్రామానుజులచే చక్కగా పరిరక్షింపబడినది. అందువల్ల ఈ సంప్రదాయాన్ని ప్రసాశింపజేసినవారు శ్రీమన్నాథమునులు కాగా, దానిని విశ్వవిఖ్యాతం అయ్యేటట్లుగా చేసినవారు భగవద్రామానుజముని. అటువంటి శ్రీనాథమునుల శ్రీచరణాలకు మంగళాశాసనం చేద్దాం. వారి కళ్యాణ గుణాలలో అభినివేశాన్ని పొందిన శ్రీరామానుజమునులకు మంగళాశాసనం చేద్దాం, రండి. స్పష్టే.

శ్రీమద్వరరముని

శ్రీమన్నాథముని — శ్రీమద్వరవరముని

“తెరుళుగ్గురు ఆఘ్రవార్ కళ్ శీర్మె అఱివార్ ఆర్? అరుళిచ్చెయలై అఱివార్ ఆర్? అరుళ్ పెగ్గురు నాదముని ముదలొన నమ్ దేశికరై యల్లాల్” (నమ్మాళ్వారుల అనుగ్రహాన్ని పొందిన శ్రీనాథముని మొదలైన మన పూర్వాచార్యులు తప్ప, స్పష్టమైన జ్ఞానాన్ని కలిగిన ఆళ్వారుల గొప్పతనాన్ని తెలుసుకోగలిగినవారు ఎవరు? వారు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధాల అర్థాన్ని తెలుసుకోగలిగినవారు ఎవరు?) అని శ్రీమణవాళ మహామునులు ఉపదేశ రత్నమాలై దివ్యప్రబంధంలో అనుగ్రహించారు. ఈ పాశురంలో శ్రీవరవరమునులు మన పూర్వాచార్యుల గొప్పతనాన్ని తెలియజేస్తున్నారు. “తెరుళుగ్గురు ఆఘ్రవార్ కళ్” — ఆళ్వార్లకు ఏది ముఖ్యమైన గుర్తు? సర్వేశ్వరుని నిర్దేశం కృప వల్ల భ్రమ ప్రమాదాది ఏ దోషాలు లేని, స్పష్టమైన, భక్తి రూపమైన జ్ఞానాన్ని పొందినవారు కావడమే వారికి కల వైలక్షణ్యం— అని అంటున్నారు. ఇది వారికి గల అతిశయం. భగవంతునకు సంబంధించిన స్వరూపరూప గుణ విభూతి లీలల గూర్చిన స్పష్టమైన జ్ఞానాన్ని కలిగినవారు వారు. “ఈ జీవాత్మ ఆ శ్రీమన్నారాయణునకే శేషం” అనే జ్ఞానాన్ని కలిగినవారు. “ఒణ్ తామరైయాళ్ కేళ్వన్ ఒరువనైయే నొక్కుముణర్వు” —ఈ జీవాత్మ ఎల్లప్పుడూ ఆ భగవంతుని శేషభూతం అని సరోయోగి అన్నారు కదా. విశేషించి, కేవలం నారాయణునకు శేషం కాదు, లక్ష్మితో కూడిన నారాయణునకే శేషం ఈ జీవాత్మ, ఆ దివ్య దంపతులను స్వరూపానికి తగిన కైంకర్యంతో ఆనందింప చేయాలి, ఇదే జీవాత్మ స్వరూపం —అనే జ్ఞానాన్ని కలిగినవారు వారు. అటువంటి వీరికి కల “శీర్మె” ఏమి? అని అంటే, అజ్ఞానావహమైన ఈ సంసారంలో ఉన్నప్పుడే నిర్దిష్టమైన జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉండడం. ఎల్లప్పుడూ నిత్యులకు, వైకుంఠానికి పోయినప్పుడు ముక్తులకు విశుద్ధమైన జ్ఞానం కలుగవచ్చు. అయితే, ఆ విధంగా కాకుండా, భగవంతుని నిరుపాధిక నిరవగ్రహానుగ్రహించేత ఇక్కడ ఉండగానే, చాలా స్పష్టమైన, శుద్ధమైన జ్ఞానాన్ని పొందినవారు, ఆళ్వారులు. “మరుళిల్ వణ్ శడగోపన్” అనే విధంగా ఏ విధమైన దోషాన్ని లేని జ్ఞానం కలిగినవారు ఆళ్వారులు అందరూ. అందుచేత వీరు అందరూ “విణ్ణుళారిలుమ్ శిరియర్” అనే విధంగా నిత్యులకంటే, ముక్తులకంటే అతిశయాన్ని కలిగినవారు. ఇందువల్ల వీరు “ఉణ్ణమ్ శోఱు పరుగు నీర్ తిణ్ణమ్ వెగ్గెరిలైయుమ్ ఎల్లామ్ కణ్ణన్” అనే రీతిలో ధారకపోషక భోగ్యాలు అన్నీ ఆ భగవంతుడే— అని భావించేవారు. మహర్షులు అందరూ “కాయోడు నీడు కని యుండు” అనే రీతిలో కందమూలాలను

శ్రీమన్నాథముని - శ్రీమద్వరవరముని

భుజించి, తమ స్వప్రయత్నంతో తపస్సు చేసి జ్ఞానాన్ని సంపాదించినవారు. కానీ, ఆళ్వార్లు అందరూ, ఆ విధంగా కాకుండా, అంటే, స్వప్రయత్నంతో కాకుండా, భగవంతుని నిర్దేశితమైన అనుగ్రహం వల్ల జ్ఞానాన్ని పొందినవారు. ఇదే అల్పార్హకు ఉండే గొప్పతనం. ఇటువంటి గొప్పతనాన్ని పరిపూర్ణంగా తెలిసికోగలిగినవారు ఎవరున్నారు?

“అరుళిచ్చెయల్” అంటే- దివ్యసూరులు అనబడే ఆళ్వారులు భగవంతుని అనుగ్రహం కారణంగా అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధాలు. “అరుళ్” అంటే కృప. భగవంతుడు తన పరమకృపతో ఆళ్వారులకు తన స్వరూపరూప గుణ విభూతులకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని కలిగించగా, ఆ జ్ఞానాన్ని పొంది భగవంతుని పూర్ణంగా అనుభవించిన ఆ దివ్యసూరులు తమ అనుభవాన్ని ఈ దివ్య ప్రబంధాల రూపంలో వ్యక్తం చేశారు కనుక, వీటికి ఈ పేరు వచ్చింది. ఇటువంటి దివ్య ప్రబంధాల గొప్పతనాన్ని పూర్ణంగా గ్రహించగలిగినవారు ఎవరు?

“ఆర్?” ఎవరు ఉన్నారు అని ప్రశ్నించినందున, దివ్యసూరుల గొప్పతనాన్ని, వారు అనుగ్రహించిన దివ్య ప్రబంధాల గొప్పతనాన్ని తెలుసుకోగలగడం అనేది చాలా దుర్లభం- అని చెప్పినట్లయినది. అయితే, ఆళ్వారుల గొప్పతనాన్ని దివ్యప్రబంధాల అతిశయాన్ని పరిపూర్ణంగా తెలుసుకోగలిగినవారు ఎవరూ లేరా? అని అంటే, శ్రీమన్నాథముని మొదలైన మన పూర్వాచార్యులు తెలియగలరు. శ్రీనాథమునులనుండి ఆరంభమైన ఆచార్యపరంపరలో అంతర్భవించి ఉండే మహనీయులైన ఆచార్యులు మాత్రమే ఈ అతిశయాలను తెలియగలరు- అని అంటున్నారు, శ్రీవరవరమునులు.

ఈ సూక్తిలో శ్రీవరవరమునులు నాథమునులకు “అరుళ్ పెర్తెరు” (అనుగ్రహాన్ని పొందిన) అనే ఒక విశేషణాన్ని ప్రయోగించారు. ఈ పదానికి రెండు విధాలుగా అర్థాన్ని మనం భావించవచ్చు. శ్రీమన్నాథమునులు భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని పొందినవారు, నమ్మాళ్వారుల అనుగ్రహాన్ని పొందినవారు- కనుక, “అరుళ్ పెర్తెరు నాదముని” అయ్యారు అనేది ఒక సమన్వయం. చాలా గొప్పదైన కృపను కలిగినవారు శ్రీమన్నాథమునులు- అనేది ఇంకొక సమన్వయం. నమ్మాళ్వారుల అనుగ్రహం వల్ల తాము పొందిన జ్ఞానాన్ని శ్రీమన్నాథమునులు పరమ కృపతో తమ శిష్యులైన ఉయ్యక్కొండార్ కు (పుండరీకాక్షులకు) ఉపదేశించారు. ఆ పుండరీకాక్షులు తమ శిష్యులైన శ్రీ రామ మిశ్రులకు ఉపదేశించారు. వారు తమకు శిష్యులైన శ్రీయామునులకు ఉపదేశించారు. శ్రీయామునులు తమ శిష్యులైన

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

మహాపూర్ణులకు ఉపదేశించగా, వారు శ్రీరామానుజులకు ఉపదేశించారు. ఈ విధంగా ఆచార్యులందరూ తమకు తమ ఆచార్యుల వల్ల లభించిన జ్ఞానాన్ని తమ శిష్యులకు పరమ కృపతో ఉపదేశించినవారే. ఇటువంటి పరమ కృప అనే గుణాన్ని నిరూపకంగా కలిగినవారు మన పూర్వాచార్యులు అందరూ. ఇటువంటి పూర్వాచార్యులు మాత్రమే ఆళ్వారుల వైభవాన్ని, దివ్యప్రబంధాల వైభవాన్ని చక్కగా తెలియగలిగినవారు. ఇటువంటి గొప్పతనాన్ని కలిగిన మన ఆచార్యుల అతిశయాన్ని గ్రహించి, దానికి తగిన రీతిలో మనం వారికి స్వరూపానురూపమైన కైంకర్యాన్ని చేసుకోవాలి కదా.

ఇటువంటి ఆచార్యపరంపరలో మొట్టమొదటివారు శ్రీమన్నాథమునులు. “నానిలత్తిల్ గురువరైయై నాట్టిన్న్ వామ్మియే” (ఈ భూమిలో ఆచార్యపరంపరను ఏర్పరచిన శ్రీనాథమునులకు మంగళం) అని వారి మంగళాశాసనంలో అనుసంధింపబడుతున్నది కదా. “నాథోపజ్ఞం ప్రవృత్తమ్” అని శ్రీదేశికులు కూడా ఈ విషయాన్ని తెలియజేశారు. శ్రీమన్నాథములు అవతరించి 1200 సంవత్సరాలు పూర్తి అయిన ఈ శుభసందర్భంగా, వారి సన్నిధిలో వాచిక కైంకర్యంగా ప్రథమాచార్యులైన శ్రీనాథమునులకు, చరమాచార్యులైన శ్రీవరవరమునులకు మధ్య ఉండే కొన్ని సామ్యాలను విజ్ఞాపన చేస్తాను. “తెరుళుగ్గురు ఆత్మివార్ కళ్ శీర్త్తై, అరుళిచ్చెయలై శీర్త్తై” అని చెప్పబడే ఏ దోషం లేని ఆళ్వారుల గొప్పతనాన్ని, దివ్యప్రబంధాల గొప్పతనాన్ని పరిపూర్ణంగా గ్రహించినవారు కదా, వీరిద్దరూ.

శ్రీమన్నాథమునులు   పూర్వాచార్యపరంపరలో   మొట్టమొదటివారు.

శ్రీవరవరమునులకూడా గురుపరంపరలో మొట్టమొదటి ఆచార్యుడైన శ్రీరంగనాథునకే ఆచార్యులు.

శ్రీమన్నాథమునులు నమాళ్వారుల అనుగ్రహం వల్ల దివ్యప్రబంధాలను పొందారు. శ్రీ వరవరములు కూడా ఆ నమాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన తిరువాయ్ మొమ్మి ప్రబంధంలో చాలా అభినివేశాన్ని కలిగినవారైన తిరువాయ్ మొమ్మి ప్పిళ్ళై అనే ఆచార్యుల అనుగ్రహం వల్ల జ్ఞానాన్ని పొందినవారు. “ ఎందై తిరువాయ్ మొమ్మిప్పిళ్ళై ఇన్నరుళాల్ వంద ఉపదేశమార్గత్తై” (తండ్రి అయిన తిరువాయ్ మొమ్మిప్పిళ్ళై భోగ్యమైన అనుగ్రహం వల్ల లభించిన ఉపదేశక్రమాన్ని) అని ఈ విషయాన్ని స్వయంగా శ్రీ వరవరమునులే తెలిపారు. ఇక్కడ విశేషం ఏమంటే, శ్రీనాథమునులకు ఆచార్యులైన నమాళ్వారులు వైశాఖమాసం

విశాఖా నక్షత్రంలో అవతరించినట్లే, శ్రీవరమునులకు ఆచార్యులైన తిరువాయ్ మొట్టి ప్పిళ్లై కూడా విశాఖ మాసం విశాఖా నక్షత్రంలోనే అవతరించారు.

శ్రీమన్నాథమునులు నమ్మాళ్వారులను ఆశ్రయించి దివ్యప్రబంధాలను ఉపదేశంగా పొంది, ఆళ్వారుల అందరి వైభవాన్ని లోకంలో ప్రచారం చేశారు. ఈ లోకంలో మొట్టమొదటిసారిగా దివ్యసూరుల వైభవాలను, వారి ప్రబంధాలను ప్రచారం చేసిన మహనీయులు వీరు. శ్రీవరమునులు కూడా తమ ఆచార్యులైన తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్లై అనుగ్రహం వల్ల అళ్వార్లకు సంబంధించిన, దివ్యప్రబంధాలకు సంబంధించి వైభవాలను అన్నిటినీ ఉపదేశంగా పొంది, వాటిని ఉపదేశరత్నమాలై అనే ప్రబంధం ద్వారా లోకంలో ప్రచారం చేశారు. ఆళ్వారులు ఎవరెవరు? వారు ఎక్కడ ఎక్కడ అవతరించారు? వారు అవతరించిన దివ్యప్రబంధాలు ఏవి? వాటి గొప్పతనం ఏమి? అనే ఈ విశేషాలను అన్నిటినీ ఆ ప్రబంధంలో అనుగ్రహించారు. ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులు దివ్యసూరులకు సంబంధించిన విశేషాలను మొట్టమొదటగా లోకానికి అందించగా, ఆ విశేషాలను అన్నిటినీ ఒకచోట పొదిగి, ఉపదేశ రత్నమాలైప్రబంధ రూపంలో శ్రీవరమునులు అనుగ్రహించారు.

కాట్టు మన్నారు కోయిల్ అనే క్షేత్రంలో ఉండే వీరనారాయణ స్వామి శ్రీనాథమునులను పిలిచి ఆహ్వానించి, తన సాన్నిధ్యంలో అళ్వారుల దివ్య ప్రబంధాలను అన్నిటినీ గానం చేయమని చెప్పాడు. భగవంతుడే స్వయంగా పిలచి, దివ్య ప్రబంధాలను గానం చేయమన్న గొప్పతనం శ్రీనాథమునులకు ఉన్నది. ఆ ఆజ్ఞను పురస్కరించుకొని శ్రీనాథములు శ్రీవీరనారాయణస్వామి సన్నిధిలో దివ్య ప్రబంధాలను గానం చేయగా, ఆ స్వామి చాలా సంతోషంతో వాటిని ఆలకించాడు. ఈ విధంగానే, శ్రీమణవాళ మహామునులను కూడా, భగవానుడైన శ్రీరంగనాథుడు నియమించాడు. శ్రీరంగనాథుని నియమనాన్ని అనుసరించి శ్రీవరమునులు ఒక సంవత్సర కాలం పాటు శ్రీరంగంలోని దివ్యాలయంలో పెరియ తిరుమంటపంలో ఆ శ్రీరంగనాథుని ఉత్సవమూర్తి అయిన నంబెరుమాళ్ సాన్నిధ్యంలో, తిరువాయ్ మొట్టి దివ్య ప్రబంధానికి కల ఈడు వ్యాఖ్యానాన్ని కాలక్షేపంగా అనుగ్రహించారు కదా. ఈ సంవత్సర కాలంలో శ్రీరంగనాథుడు తన ఉత్సవాలను అన్ని నిలుపుచేసి శ్రీవరమునులు అనుగ్రహించిన ఈడు కాలక్షేపాన్ని పరమానందంగా శ్రవణం చేశాడు— అనే వృత్తాంతం ప్రసిద్ధమైనది. వీరనారాయణ స్వామి దివ్యప్రబంధాల గానాన్ని శ్రీమన్నాథమునుల ద్వారా ఆలకించగా, శ్రీ రంగనాథుడు ఆ

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

దివ్యప్రబంధాల వ్యాఖ్యానాలను శ్రీవరవరమునుల ద్వారా ఆలకించాడు. ఇది వేరొక విధమైన వీరిద్దరి మధ్య ఉండే సామ్యం.

శ్రీమన్నాథమునులు “అరైయర్ సేవ” అనే దివ్య ప్రబంధాలను దివ్యగాన ప్రక్రియలో భగవంతుని ముందు గానం చేసే క్రమాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. తన మేనల్లుళ్లు అయిన మేలై యగత్తు ఆళ్వాన్, కీలై అగత్తు ఆళ్వాన్ లకు నేర్పించి, శ్రీరంగనాథుని సమక్షంలో ఆ గానాన్ని గానం చేసే పద్ధతిని ఏర్పాటు చేశారు. అప్పటికి ఇంకా దివ్య ప్రబంధాలకు వ్యాఖ్యానాలు అవతరించలేదు కనుక, దివ్య ప్రబంధాల మూలం మాత్రం గానం చేసే క్రమాన్ని శ్రీనాథమునులు ఏర్పాటు చేశారు. ఇక, శ్రీవరవరమునులు అయితే, ఆ దివ్య ప్రబంధాలకు ఉండే వ్యాఖ్యానాలను మూలంతో కలిపి అనుసంధించే క్రమాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ క్రమాన్ని అనుసరించి ఈనాటికీ అరైయర్ సేవలో పలు దివ్యప్రబంధ పాశురాలు వ్యాఖ్యానాలతో పాటు అనుసంధానం చేయబడుతున్నవి. ఇది వీరిద్దరి మధ్య ఉండే మరి ఒక సామ్యం.

శ్రీమన్నాథమునులు తాము వేంచేసి ఉండే కాట్టు మన్నార్ కోవెల అనేది క్షేత్రంలో ఉండే రాజగోపాల స్వామి సన్నిధిలో చాలా అభినివేశాన్ని కలిగి ఉండేవారు. ఆ స్వామి విషయంగా ఒక పాశురాన్ని కూడా సమర్పించారు. తిరుమంగై ఆళ్వారులు అనుగ్రహించిన తిరు నెడుమ్ దాండగమ్ అనే ప్రబంధంలో ఉండే “కుణపాల మదయానాయ్” అనే ఒక ప్రయోగం ఉన్నది. ఈ ప్రయోగం కాట్టు మన్నార్ కోవెలలో ఉండే రాజగోపాల స్వామిని ఉద్దేశించి ఆళ్వార్లు చేశారు— అని శ్రీమన్నాథమునులు అనేవారట. ఈ విధంగానే శ్రీవరవరమునులు కూడా మన్నార్ గుడి అనే దివ్యదేశంలో ఉండే రాజగోపాల స్వామి విషయంలో అంతు లేని అభినివేశాన్ని కలిగి ఉండేవారు. ఆ స్వామి విషయంగా తిరువాయ్ మొట్టి దివ్య ప్రబంధంలోని “తీర్పారై యామిని” దశకం ఈ రాజగోపాలస్వామిని ఉద్దేశించినది అని భావించి, దానిని ఆ స్వామికి శ్రీమణవాళ మహామునులు సమర్పించారట. ఈ దశకంలో చివర “వణ్ తువరా పది మన్నవై” (గొప్పదైన ద్వారకానగరానికి అధిపతి) అని ఉన్నందున, “వణ్ తువరాపదిక్షేత్రమ్” అని పేరు రాజమన్నార్ గుడి క్షేత్రానికి ఉన్నందువల్ల, ఇది మన్నార్ గుడి రాజగోపాలస్వామి విషయంలో అనుగ్రహించినది —అని వారు భావించేవారట. ఇది మరి ఒక సామ్యం.

శ్రీమన్నాథముని - శ్రీమద్వరముని

శ్రీమన్నాథమునులు ఆనిమాసం అనురాధా నక్షత్రంలో అవతరించారు. శ్రీవరమునుల వైభవం కూడా లోకంలో మిక్కిలి ప్రచారాన్ని పొందినది ఆనిమాసం మూలా నక్షత్రంలోనే. అనురాధా నక్షత్రానికి తరువాత జ్యేష్ఠా నక్షత్రం, ఆ తరువాత నక్షత్రం మూలా నక్షత్రం. ఈ నక్షత్రంలోనే శ్రీరంగనాథుడు శ్రీవరమునులను తనకు ఆచార్యులుగా వరించి, వారి విషయంగా “శ్రీశైలేశ దయాపాత్రమ్” అనే తనియన్ శ్లోకాన్ని చిన్న బాలుని రూపంలో సభలో చెప్పి, ఆ ఆచార్యవర్యుల వైభవాన్ని లోకంలో అంతటా చక్కగా ప్రకాశింప చేశాడు. ఈ విధంగా వీరిద్దరి వైభవం వ్యక్తమైనది ఆనిమాసంలోనే. ఇది ఇంకొక సామ్యం.

శ్రీమన్నాథమునులను “అగాధ భగవద్భక్తి సింధవే “ అని శ్రీయామునులు స్తుతిస్తున్నారు. జ్ఞానం, భక్తి, వైరాగ్యం -అనే ఇవ నిండుగా కలవారు. లోతైన భగవద్భక్తికి సముద్రంవంటివారు నాథమునులు- అని వారు అన్నారు. ఆ విధంగానే, శ్రీరంగనాథుడు కూడా, శ్రీవరమునులను “ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ “ (జ్ఞానం, భక్తి మొదలైన గుణాలకు సముద్రంవంటివారు) అని కీర్తించాడు. ఇది మరి ఒక సామ్యం.

శ్రీమన్నాథమునులు, శ్రీవరమునులు అనే ఈ ఇద్దరూ కూడా శ్రీరామానుజమునుల విషయంలో అభినివేశాన్ని కలిగినవారే. శ్రీమణవాళ మహామునులకు యతీంద్ర ప్రవణులు అనే నామం ప్రసిద్ధం కదా. శ్రీమన్నాథమునులకు నమ్మాళ్వారులు తిరువాయ్ మొఱ్ఱిని ఉపదేశించినపుడు, ఆ ప్రబంధంలోని “పొలిగ పొలిగ పొలిగ” అనే దశకంలోని “కలియుమ్ కెడుమ్” అనే సందర్భం వచ్చినప్పుడు, “భవిష్యదాచార్యులుగా శ్రీ రామానుజులు అవతరించబోతారు “ అనే సంగతిని తెలియజేసి, ఆ భవిష్యదాచార్యులగ్రహాన్ని కూడా ఈ నాథమునులకు అనుగ్రహించారు. శ్రీమన్నాథమునులు ఆ విగ్రహాన్ని భక్తితో ఆరాధిస్తూ వచ్చారు. ఈ వృత్తాంతం మనకు గురు పరంపరా ప్రభావం మొదలైన సంప్రదాయ చరిత్ర గ్రంథాలలో కనిపిస్తున్నది. అందువల్ల, శ్రీనాథమునులు కూడా భవిష్యదాచార్యులైన శ్రీరామానుజమునుల విషయంలో ప్రావణ్యాన్ని కలిగినవారే. ఇంతేకాక, నాథమునులు “వీరాణ్త్రిలే తేంగినాల్ నాడు శెఱ్ఱిత్తుప్పోమ్” అని మాటిమాటికి అనేవారట. ఈ మాట అవతరించబోయే శ్రీ రామానుజులను ఉద్దేశించి పలికినది- అని పెద్దల అభిప్రాయం. వర్షపు నీరు గోష్పాదంలో తేటపడితే, అది కేవలం ఒకరికో ఇద్దరికో పనికి వస్తుంది. కానీ, ఆ వర్ష

శ్రీమన్నాథముని వైభవం

జలమే పీఠనారాయణపురంలోని పెద్దతటాకంలోకి చేరితే, అది ఊరికి అందరికీ ఉపయోగపడుతుంది. ఆ విధంగానే, ఈ సంప్రదాయార్థాలు అన్ని ఎవరికో ఒకరి దగ్గరకు చేరితే, అవి ఒకరిద్దరు బాగుపడడానికి పనికి వస్తాయి. ఆ అర్థాలు ఉదారమైన గొప్ప మనసు కల శ్రీరామానుజుల దగ్గరకు చేరితే జగత్తు అంతా బాగుపడడానికి పనికి వస్తాయి “అని ఈ సూక్తిలోని అభిప్రాయం. ఈ విధంగా, శ్రీవరవరమునులు యతీంద్ర ప్రవణులు అయినట్లే, శ్రీమన్నాథమునులు కూడా యతీంద్రప్రవణులే. శ్రీవరవరమునులు తమ ఆచార్యులైన తిరువాయ్ మొఱ్ఱి ప్పిళ్ళై నియమనానుసారంగా శ్రీయతీంద్రుల విషయంలో గొప్ప ప్రాణ్యాన్ని కలిగినవారై, శ్రీరామానుజులకు ఆళ్వార్ తిరినగరిలో ఒక దివ్యాలయాన్ని వర్ణించడం, అక్కడి అర్చామూర్తి విషయాంగా యతిరాజవింశతి అనే స్తోత్రాన్ని అనుగ్రహించడం ప్రసిద్ధం కదా.

ఈ విధంగా శ్రీమన్నాథమునులకు, శ్రీవరవరమునులకు మధ్య ఆశించే కొన్ని అందమైన, దివ్యమైన సామ్యాలను అనుసంధించుకొన్నాం. స్పష్టి.

ఏవం నాథమునే రుదారసుగుణాంభోధేః గురూణాం గురోః
సాసామ్యం బహుధా స్తువన్ మునివరైః శ్రీమచ్ఛారాధ్యాదిభిః,
వ్యాసాగస్త్యపరాశరైశ్చ బహుభిః తద్వైభవం నిస్సమం
ధన్యోఽ హం సుకృతీ తథా సమభవం సార్థా జని శ్చాపి మే.

